

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Στην Αθήνα σήμερα, 16 Σεπτεμβρίου 2001, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00', στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ιωάννη Γιαννάκη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Κρίση στα Βαλκάνια, Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, Κυπριακό, Τρίτος κόσμος, Διεθνείς Σχέσεις Παγκοσμιοποίηση, Διμερείς Σχέσεις (Ελληνοτουρκικά), Ειρήνη Πόλεμος, Πυρηνικά, Θητεία, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Μετανάστευση Πρόσφυγες, Απόδημος Ελληνισμός», της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΣΤ' Συνοδός 2000 2001. (1η συνεδρίαση) Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελούδης Ευθύμιος (Γερμανία), Αδάμου Ευθυμία (Νομός Καρδίτσας), Αλεξάκης Ιωάννης (Ισραήλ), Αραβόσιτο Ελένη (Νομός Λέσβου), Αυγερινάκη Τριανταφυλλιά (Νομός Καβάλας), Αχιλλέως Χάρις (Λευκωσία Κύπρος), Βελάρης Χαρίλαος (Λευκωσία Κύπρος), Γαλάνη Μαρία (Β' Αθήνας), Γιαννακέλος Δημήτριος (Β' Αθήνας), Γιωτάκη Ιωάννα (Γερμανίας), ΓΚΟΛΙΑ Χρυσάνθη (Γερμανία), Ζαμπέλης Σταύρος Β' Αθήνας), Ζαχαριάδη Αποστολία (Νομός Μαγνησίας), ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ Μαρία (Νομός Χαλκιδικής), Θεοδοσίου Γιώργος (Βέλγιο), Καραμπίνας Δημήτριος (Γερμανία), Καραόλια Νικολίνα (Λευκωσία Κύπρος), ΚΑΡΚΑΣΙΝΑ Αντιγόνη (Νομός Λακωνίας), ΚαρμίρηΚαλομοίρη Ρίτα (Αίγυπτος), Κλεάνθους Έλενα (Λευκωσία Κύπρος), Κλεοβούλου Σίμος (Αυστραλία), Κυριάκου Μαρία (Αμμόχωστος Κύπρος), Κυριάκου Σταυρούλα (Αμμόχωστος Κύπρος), Λαυρεντιάδης Ιωάννης (Νομός Πέλλας), ΛΙΟΚΑΤΗ Αναστασία (Νομός Μαγνησίας), ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ Κυριακή (Νομός Δράμας), Μελάκου Μεσερέτ (Αιθιοπία), Μεσσήνης Σταύρος (Επικρατείας), ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ (Αμμόχωστος Κύπρος), Μωρής Δημήτριος (Νομός Φωκίδας), Μώτση Ανίλντα (Β' Αθήνας), ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ Έλενα (Νομός Θεσπρωτίας), ΞΑΝΘΟΥΛΗ Έννα (Α' Αθήνας), Οκάογλου Αικατερίνη (Νομός Κυκίς), ΠΑΠΑΔΑΚΗ Μαρία (Α' Αθήνας), Παπάζογλου Χρήστος (Νομός Πιερίας), Παράσχου Γεώργιος (Νομός Ξάνθης), Πριλής Παναγιώτης (Αυστραλία), Σαντής Νικόλαος (Επικρατείας), ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία (Α' Θεσσαλονίκης), ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ Μαρία (Καναδάς), ΣΤΑΝΤΣΙΔΟΥ Αναστασία (Νομός Εβρου), Συρμός Αχιλλέας (Νομός Ιωαννίνων), Τάχος Σταύρος (Νομός Φλώρινας), Τηλλύρου Λουκία (Αμμόχωστος Κύπρος), Τόπη Μαγδαληνή (Νομός Κυκίς), Τριανταφυλλίδου Σεμνή (Νομός Κυκλάδων), Τσιτιρίδου Χρυσούλα (Β' Αθήνας), Φουρλεμάδης Νικόλαος (Νομός Φθιώτιδας) και Χάσικος Ανδρέας (Λάρνακα Κύπρος). Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου πατέρας Γεώργιος Μεταλληνός και ο Ιστορικός Ιωάννης Γιαννόπουλος, μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αγαπητές και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, σας καλωσορίζω στο Εθνικό Κοινοβούλιο, στην πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής μας, η οποία είναι μια μόνιμη Επιτροπή της Βουλής, ασχολείται με ζητήματα που αφορούν τις σχέσεις της Χώρας μας με άλλες χώρες, με ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, εθνικής ασφάλειας και άμυνας και κυρώνει τις Συνθήκες. Όπως κατανοείτε όλοι, η Ελλάδα είναι μια χώρα που βρίσκεται στην περιοχή της Βαλκανικής, ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση, ανάμεσα στην Ασία και την Ευρώπη, μια χώρα που αντιμετωπίζει συχνά κρίσιμα θέματα εξωτερικής πολιτικής και αυτή η Επιτροπή έπαιξε, παίζει και θα παίξει σημαντικό

ρόλο στο μέλλον. Η Επιτροπή μας θα συνεδριάσει τρεις φορές. Σήμερα από τις 10.00 13.00, αύριο από τις 16.00 19.00 και την Τρίτη από τις 9.00 12.00. Οι δύο πρώτες συνεδριάσεις της Επιτροπής θα είναι αφιερωμένες στις τοποθετήσεις του Εισηγητή

211

τη, αλλά και όσους από τους Έφηβους Βουλευτές θέλουν να ομιλήσουν. Η τρίτη συνεδρίαση θα είναι περισσότερο για τις ψηφοφορίες, πάνω στα θέματα της Σύνθεσης Κειμένων και των προτάσεων που περιλαμβάνονται σ' αυτά, αλλά και σε νέες προτάσεις, που τυχόν θα διατυπώσετε στις δύο πρώτες συνεδριάσεις. Κατά συνέπεια, ο χρόνος για τον Εισηγητή θα είναι 8' και για τους υπόλοιπους ομιλητές θα είναι 4'. Βεβαίως, θα προσπαθήσουμε να τηρούμε το χρόνο, ούτως ώστε να δοθεί δυνατότητα σε όλους τους Έφηβους Βουλευτές να τοποθετηθούν και να εκφράσουν την άποψη τους. Η εγγραφή των ομιλητών θα γίνει κατά τη διάρκεια της ομιλίας του Εισηγητή, δίνοντας στη Γραμματεία ένα χαρτί με το όνομα τους. Το λόγο έχει η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Χάρις Αχχιλέως από τη Λευκωσία Κύπρου. ΧΑΡΙΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ (Εισηγήτρια Λευκωσία Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, σας καλημερίζω. Είναι ιδιαίτερη τιμή που παρευρίσκομαι σήμερα εδώ με όλους εσάς, ακόμη τιμητικό περισσότερο για μένα είναι το γεγονός ότι πρόκειται να είμαι Εισηγήτρια της Επιτροπής Εθνικής και Εξωτερικών Υποθέσεων. Θα προσπαθήσω να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα υψίστης, κατά τη γνώμη μου, σημασίας, που θα μπορούσαν να μας απασχολήσουν στο διάστημα των προσεχών ημερών και τα οποία έχουν να κάνουν με το θέμα της Επιτροπής μας. Ξεκινώ από το πιο πρόσφατο και φλέγον θέμα, αυτό των τρομοκρατικών επιθέσεων στις Η.Π.Α., που έχει συγκλονίσει διεθνώς, ενώ εκατομμύρια ανθρώπων, ανά το παγκόσμιο, παρακολουθούν με κομμένη την ανάσα τις εξελίξεις. Οι Η.Π.Α, κάνοντας τον τραγικό απολογισμό των θυμάτων, ετοιμάζονται να εισέλθουν στην αντεπίθεση. Ας ελπίσουμε πως οι αντιδράσεις τους, καθώς και των συμμάχων θα είναι μελετημένες, ώστε να κτυπήσουν την πραγματική ρίζα της τρομοκρατίας και να μην πληρώσει για άλλη μια φορά ο άμαχος αθώος κόσμος. Μπορούμε να πούμε πως «η μαύρη Τρίτη» αλλάζει τον κόσμο. Προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο; Οι επιπτώσεις είναι πάμπολλες και ποικίλες, είτε αυτές είναι άμεσες είτε μακροπρόθεσμες. Έχει πλέον δημιουργηθεί ένα κλίμα συγκινησιακής φόρτισης και ανασφάλειας, αφού, όπως καταδεικνύουν τα γεγονότα, όλα πλέον είναι δυνατά, γιατί, όταν μια υπερδύναμη υφίσταται ένα τόσο ολέθριο πλήγμα, το σκηνικό αλλάζει. Τίποτα δεν είναι το ίδιο με το χθες, επηρεάζεται ολόκληρη η υφήλιος, καθώς και ο Ελληνισμός. Τα πλοκάμια της τρομοκρατίας έχουν πλέον απλωθεί παντού. Δημιουργείται έτσι άμεση ανάγκη για συλλογικές προσπάθειες προς αποκοπή των, προτού μας τυλίξουν και μας πνίξουν. Επομένως, οι προσπάθειες μας θα πρέπει να στραφούν και στα προληπτικά μέτρα, καθώς και στην αντιμετώπιση τρομοκρατικών δραστηριοτήτων.

Ο Ελληνισμός, εκτός του ότι απειλείται εξ Ανατολών, ενώ η εσωτερική και διεθνής τρομοκρατία ελλοχεύει, καλείται να αντιμετωπίσει και ένα άλλο πρόβλημα, το πρόβλημα στα Βαλκάνια. Οι μεγάλες δυνάμεις, προσπαθώντας, δήθεν, για τα ανθρώπινα δικαιώματα, κατάφεραν να σπείρουν το θάνατο και την προσφυγιά, να δημιουργήσουν ατμόσφαιρες ουρανού και να επιφέρουν μια τόσο σοβαρή κρίση στην περιοχή. Το θέμα συνδέεται άμεσα με τον ελλαδικό χώρο, αφού και η (δια η Ελλάδα επικρίνεται για ανεπαρκή αντίδραση ως ομόθηρσκη χώρα. Εξ άλλου, η κάθε αποσταθεροποίηση στην περιοχή θα

βλάβει τον Ελληνισμό. Επομένως, η Ελλάδα έχει καθήκον να συμβάλει στο να επέλθει σύντομα η σταθερότητα. Σημαντικό είναι, επίσης, και το θέμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Σκοπός της Ε.Ε. ανέκαθεν υπήρξε η διάδοση του ευρωπαϊκού πνεύματος, η δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, χωρίς πολέμους και ανισότητες και η ίδρυση μιας διεθνούς κοινότητας αξιών, που οι πολίτες θα απολαμβάνουν καλύτερη ποιότητα ζωής. Μπροστά στο όραμα της ενοποιημένης Ευρώπης, ο ελληνικός χώρος έχει μεγάλο ρόλο να διαδραματίσει. Αντικρύζουμε με θαυμασμό τις επιδόσεις της Ελλάδας σε πολλούς τομείς, οι οποίες την καθιστούν πιο ισχυρή και πιο σεβαστή στον ευρωπαϊκό χώρο. Η Κύπρος, ακολουθώντας το παράδειγμα της Ελλάδας, καταβάλλει όλες τις δυνάμεις της, ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η ένταξη της στην Ε.Ε. κατά την πρώτη φάση εισδοχής. Είναι σίγουρο ότι, εκτός των άλλων ωφελημάτων από την εισδοχή της, ενισχύεται η οντότητα της Κύπρου ως κράτους και εφ' όσον το έδαφος της θα είναι επέκταση του ευρωπαϊκού εδάφους, σίγουρα θα κυριαρχήσει ένα αίσθημα ασφάλειας έναντι των επιβουλών κατά της ακεραιότητας των Κυπρίων. Εξ άλλου πιο εύκολα θα επιλυθεί το κυπριακό πρόβλημα, όταν η Κύπρος είναι ενταγμένη στην ενωμένη Ευρώπη, αφού θα είναι δύσκολο για την Τουρκία να κρατά διαιρεμένο ένα ευρωπαϊκό κράτος. Πόσο μάλλον που και αυτή θα εντείνει τις προσπάθειες της, για να ενταχθεί στην Ε.Ε.. Επομένως, εισάγεται ένα εξίσου σημαντικό θέμα «Τουρκία και Ευρωπαϊκή Ένωση». Τίθεται έτσι το ερώτημα: Θα πρέπει ή όχι η Τουρκία να ενταχθεί στην Ε.Ε., πληροί τα κριτήρια ένταξης στο παρόν στάδιο; Σίγουρα όχι. Θα πρέπει πρώτα να αποκτήσει κάποια απαραίτητα στοιχεία, και πρωτίστως δημοκρατία, που σίγουρα απουσιάζει από την Τουρκία στο παρόν στάδιο. Γενικά, χρειάζεται να δεχθεί μεγάλες αλλαγές, ώστε να θεωρηθεί υποψήφια για ένταξη, γεγονός που θα βελτιώσει ακόμα και τις σχέσεις της με τον ελληνικό χώρο. Επί πλέον, πρέπει να δείξει τη διάθεση ότι δεν μένει στη διατήρηση του status quo στην Κύπρο, να δείξει, δηλαδή, καλή θέληση για επίλυση του κυπριακού. Και συνεχίζω με ένα θέμα, το οποίο, ως Κύπρια, με αφορά άμεσα, «το κυπριακό». Είναι αναμφισβήτητη γνωστή η

212

παρούσα κατάσταση στο νησί, τα τουρκικά στρατεύματα να κατέχουν εδώ και 27 χρόνια το 39% του εδάφους του, με τη συνεχή καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τον εξαναγκαστικό διαχωρισμό Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Στο κυπριακό εντάσσεται και ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο, αυτό των διακοινοτικών επαφών των δύο κοινοτήτων ή αλλιώς, η επαναπροσέγγιση. Ένα καθ' όλα ανθρώπινο θέμα, μα και εξίσου σημαντικό ως προς την εξεύρεση μιας δίκαιης για τις δύο κοινότητες λύσης. Μιας λύσης ομοσπονδιακής, με την οποία θα διασφαλίζονται τα δικαιώματα κάθε Κύπριου πολίτη, θα πρέπει ο κάθε Ελληνοκύπριος να συνειδητοποιήσει πως ό,τι συμβαίνει στην άλλη κοινότητα έχει άμεση επίδραση και σ' αυτόν. Επομένως, ειδικότερα τώρα με το μαζικό ξενητεμό Τουρκοκυπρίων και την ασταμάτητη ροή Τούρκων εποίκων στο νησί, η ανάγκη στήριξης τους από μέρους της ελληνοκυπριακής πλευράς, γίνεται ακόμη εντονότερη. Είναι επιτέλους καιρός να εκλείψουν οι καχυποψίες, να σβήσει η προκατάληψη, να καταπολεμηθεί η προπαγάνδα και ενωμένοι, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, να αγωνισθούν για το κοινό τους μέλλον, για την κοινή τους πατρίδα. Μιλώντας για τις σύγχρονες εξελίξεις, δεν μπορεί, βέβαια, να παραλειφθεί το θέμα της παγκοσμιοποίησης, μιας πορείας στην οποία, ήδη, βρισκόμαστε ταξιδιώτες. Το αν η κατάληξη θα είναι μια δυτικότερη ζωή, εμείς θα το κρίνουμε. Θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε τον εθνικό μας χαρακτήρα, ώστε να μην καταλήξουμε

απρόσωπες μάζες στα χέρια αυτών που κινούν τα νήματα, άλλη μια πρόκληση για το νέο αιώνα, τον «αιώνα των προκλήσεων». Πολυάριθμα είναι τα θέματα που θα μπορούσε η Επιτροπή να συζητήσει. Εν κατακλείδι, αναφέρομαι στο σχήμα Ειρήνη Πόλεμος. Ως γνωστόν, η ειρήνη είναι πρώτιστος όρος των διεθνών σχέσεων. Δίχως να πολυλογώ, θα αρκεστώ στα λόγια του Ηροδότου: «Κανείς δεν είναι τόσο ανόητος, ώστε να προτιμά τον πόλεμο από την ειρήνη». Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας, θα ήθελα να ευχηθώ να έχουμε μια αρμονική συνεργασία στο πρόγραμμα αυτό. Πρόκειται σίγουρα για μια μοναδική και ανεπανάληπτη συνεργασία για όλους μας. Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ρίτα Καλομοίρη. ΡΙΤΑ ΚΑΡΜΙΡΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ (Αίγυπτος): Στη συλλογική μνήμη των Ελλήνων η Αλεξάνδρεια είναι η πόλη που ο χρόνος έχει παγώσει ανάμεσα στο '30 '50, ανάμεσα στον Καβάφη και τον Τσίρκα. Μια μεγάλη κοινότητα πολυπληθής, πλούσια, με έντονη πνευματική κίνηση, σε ένα κοσμοπολίτικο περιβάλλον. Όμως, από τη δεκαετία του '60 και μετά και κυρίως στη νέα χιλιετία η πραγματικότητα είναι μάλλον αποθαρρυντική. Η Ε.Κ.Α. είναι μια φθίνουσα κοινότητα. Πληθυσμιακά είμαστε ένα μικρό ελληνικό χωριό με άπειρα προβλήματα. Οι Έλληνες Αιγυπτιώτες και ειδικά οι νέοι αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα, που μόνο το ελληνικό κράτος θα μπορούσε να λύσει, διότι τα οφέλη για τους Αιγυπτίους, αλλά και για την Ελλάδα θα είναι πολλά. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα μας είναι ότι ζούμε με αλλόθρησκους και υπάρχει ο φόβος ανάμιξης με τους μουσουλμάνους, διότι ο γάμος με μουσουλμάνο ή μουσουλμάνα δημιουργεί ένα σωρό προβλήματα και πολλές φορές οδηγεί στην αλλαγή θρησκείας. Άλλο πρόβλημα είναι η αραβική γλώσσα, η οποία έχει δύο μορφές. Είναι η ομιλούμενη και η γραπτή (αντίστοιχη της καθαρεύουσας). Η γραπτή είναι πολύ δύσκολη και τα παιδιά αποτυχαίνουν στα αραβικά πανεπιστήμια από τον πρώτο κίολας χρόνο. Μη έχοντας, λοιπόν, ολοκληρώσει τις σπουδές τους και εξαιτίας της μεγάλης ανεργίας που μαστίζει την Αίγυπτο, δεν βρίσκουν δουλειά, διότι δεν χειρίζονται καλά την Αραβική. Άλλο πρόβλημα είναι ο μικρός αριθμός μαθητών στο ελληνικό σχολείο της Αλεξάνδρειας. Γυμνάσιο και Λύκειο έχει περίπου 30 μαθητές. Έτσι δεν υπάρχει ανταγωνισμός στην τάξη ανάμεσα μας, με αποτέλεσμα να επικρατεί αρκετά χαμηλό επίπεδο μάθησης. Υπάρχει, επίσης, η έλλειψη ενημέρωσης για το τι συμβαίνει στην Ελλάδα πατρίδα. Δεν υπάρχουν ελληνικές εφημερίδες, περιοδικά, ελάχιστοι πιάνουν ελληνικά κανάλια, με αποτέλεσμα να μην ξέρουμε πολλά για τη χώρα μας και να νιώθουμε απομακρυσμένοι, ενώ είμαστε τόσο κοντά. Βρίσκοντας, λοιπόν, ως μόνη λύση την επιστροφή στην Ελλάδα, φεύγουν παιδιά με τις οικογένειες τους, χωρίς να ξαναγυρίζουν, πράγμα που σημαδεύει το τέλος της Ε.Κ.Α., αλλά και του Καίρου. Όμως, θα μπορούσε πολύ εύκολα το ελληνικό κράτος να μας βοηθήσει. Πρώτον με το Ελληνικό Πανεπιστήμιο, που η ίδρυση του είναι το όνειρο μας. Το Πανεπιστήμιο θα στεγάζεται στις υπάρχουσες μεγάλες άδειες εγκαταστάσεις της Ε.Κ.Α.. Εδώ και 8 χρόνια είχαν γίνει συμφωνίες και είχαν υπογραφεί πρωτόκολλα μεταξύ της Ε.Κ.Α. και του Ελληνικού κράτους. Το αιγυπτιακό κράτος δεν έχει καμιά απολύτως αντίρρηση, αλλά ούτε και ζητεί αντάλλαγμα. Το θέμα και η πραγματοποίησή του, αυτήν τη στιγμή, ανήκει αποκλειστικά στους αρμόδιους του ελληνικού κράτους. Επίσης, θα μπορούσε να ιδρυθεί και αρχαιολογική σχολή, διότι υπάρχουν στην Αλεξάνδρεια αρχαιολόγοι πολλών εθνικοτήτων, μόνο οι Έλληνες δεν έχουν επίσημη αρχαιολογική αποστολή, πράγμα που θα έπρεπε να υπάρχει ήδη. Με την παρουσία φοιτητών αρχαιολόγων θα ζωντανέψει η Ε.Κ.Α., όπως η παρουσία των φοιτητών

ζωντάνεψε στην Ελλάδα περιφερειακές πόλεις, όπως π.χ. τα Χανιά, το Μεσολόγγι, τη Μυτιλήνη. Θα μπορούσαν να ανοίξουν ελληνικές επιχειρήσεις, που

213

θα τονίσουν την οικονομική δραστηριότητα των δυο χωρών, με Έλληνες εργαζόμενους, που θα ενταχθούν στην ελληνική κοινότητα. Πιστεύω πως όλα αυτά και ειδικά το Πανεπιστήμιο είναι εύκολα να γίνουν και ειδικά τώρα, που και ο Δήμαρχος της Αλεξάνδρειας κ. Abd el Salam Mabgounb) είναι φιλέλληνας και θέλει να προωθήσει την πόλη και το κάνει τονίζοντας την ελληνική της καταγωγή. Χαρακτηριστικά, είναι το άγαλμα του Μ. Αλεξάνδρου, που είναι τοποθετημένο στην μεγάλη πλατεία που πήρε το όνομα του, καθώς και η επιγραφή στα διόδια της Αλεξάνδρειας, που γράφει το Αλεξάνδρεια με μεγάλα κεφαλαία ελληνικά γράμματα. Πιστεύουν ότι έτσι θα της ξαναδώσουν την παλαιά της δόξα και το θεωρώ καθήκον μας να τους βοηθήσουμε. Εξάλλου, οι Αιγύπτιοι πάντα αγαπούσαν τους Έλληνες και ποτέ δεν τους θεωρούσαν ξένους. Επιπλέον οι καλές σχέσεις τους με εμάς σημαίνει γι' αυτούς μια είσοδο προς την Ευρώπη. Επίσης, μην ξεχνάμε ότι οι δύο χώρες είναι πολύ κοντινές. Αλεξάνδρεια Αθήνα απέχουν 1.30 ώρα με το αεροπλάνο. Πολλοί Έλληνες έχουν αιγυπτιακή καταγωγή και το αντίθετο, όπως στις μέρες μας πια η αιγυπτιακή κοινότητα στην Ελλάδα είναι στην πλειοψηφία της ελληνόφωνη και τα παιδιά τους αποκλειστικά σχεδόν ελληνόφωνα. Όμως και για την Ελλάδα τα οφέλη δεν θα είναι λίγα. Πρώτον θα εξασφαλίσει καλές σχέσεις με την Αίγυπτο, σημαντική είσοδο μας στην αραβική χερσόνησο και τον αραβικό κόσμο, θα διαδοθούν η ελληνική γλώσσα και ο πολιτισμός, που κινδυνεύει να χαθεί ολοκληρωτικά με την ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πολλοί φοιτητές από την Ελλάδα, αλλά και Έλληνες που κατοικούν σε άλλες χώρες, θα μπορέσουν να έρθουν για σπουδές στην Αλεξάνδρεια. Έτσι η Ελλάδα θα έχει βοηθήσει μια από τις μεγαλύτερες ελληνικές κοινότητες του εξωτερικού, που η συνεισφορά της υπήρξε τεράστια προς τη μητρόπολη. Η Ελλάδα, λοιπόν, θα έχει ένα μεγάλο στήριγμα και την ευγνωμοσύνη μιας μεγάλης ελληνίδας πόλης. Σας ευχαριστώ πολύ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ. ΜΑΡΙΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ (Νομός Χαλκιδικής): Το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι το θέμα της παγκοσμιοποίησης, το οποίο προβληματίζει έντονα την κοινωνία μας. Η παγκοσμιοποίηση αποβλέπει στην ένταξη των κρατών σε ένα ευρύτερο πλαίσιο με κοινές αρχές. Για να υλοποιηθεί η θεωρία αυτή απαιτείται παραμερισμός των τοπικιστικών αντιλήψεων, κατάργηση των συνόρων και υποταγή των εθνικών συμφερόντων στο γενικό υπερεθνικό συμφέρον. Ο κυρίαρχος στόχος του διεθνισμού είναι η συναδέλφωση των λαών, η ανάπτυξη διεθνών σχέσεων στον πολιτικό, κοινωνικό, πνευματικό, πολιτιστικό και οικονομικό τομέα και η δημιουργία μιας παγκόσμιας κοινωνίας, με εξάλειψη των διαφορών ανάμεσα στους λαούς. Μια νέα παγκόσμια πραγματικότητα ανατέλλει στην εποχή μας. Οι ραγδαίες εξελίξεις, σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας, επιβάλλουν την απόρριψη των προκαταλήψεων και τη συναδέλφωση των λαών. Η οικονομική ανάπτυξη δεν είναι δυνατόν να περιοριστεί σε στενά κρατικά όρια. Η αγορά έχει διεθνοποιηθεί και η συνεργασία σε παγκόσμιο επίπεδο προβάλλει ως αδήριτος νόμος για την εμπορική και οικονομική ανάπτυξη. Καταργούνται οι τελωνειακοί έλεγχοι και διευκολύνεται η εύρεση εργασίας με τη διακίνηση του εργατικού δυναμικού από χώρα σε χώρα. Οι πολιτισμοί μεταγγίζονται ευκολότερα και οι επιστήμες και οι τέχνες γίνονται κτήμα των λαών. Η εύκολη διακίνηση των ιδεών και οι πνευματικές ανταλλαγές βοηθούν στη διεύρυνση των

πνευματικών οριζόντων. Με τη συνεργασία σε ευρύτερο πλαίσιο οι λαοί μπορούν να επιλύσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες τους και να καταπολεμήσουν αποτελεσματικότερα τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας, όπως είναι η βία, η εγκληματικότητα και η τρομοκρατία. Οι υπερεθνικοί οργανισμοί, όπως είναι ο ΟΗΕ, το Δικαστήριο της Χάγης και η Ουνέσκο, στοχεύουν στην πρόληψη των πολεμικών συρράξεων και στην ειρηνική συμβίωση των λαών. Μια ακόμα προσφορά του διεθνισμού, που ίσως είναι και η σημαντικότερη, είναι και η καταπολέμηση των παγκόσμιων προβλημάτων, όπως είναι τα οικολογικά, οι πυρηνικοί εξοπλισμοί, το πρόβλημα των ναρκωτικών, η πείνα και η δυστυχία στον τρίτο κόσμο, καθώς και η καταπολέμηση διαφόρων ασθενειών, όπως του καρκίνου, του AIDS και πολλών άλλων. Όμως η διεθνοποίηση μπορεί να επιφέρει αρνητικές συνέπειες. Ελλοχεύει ο κίνδυνος της δημιουργίας προβλημάτων στις μικρές χώρες, λόγω της ενδυνάμωσης των ισχυρών. Μέσα από τη μακρά ιστορία διαφαίνεται ότι ο ιμπεριαλισμός, εδαφικός και πολιτισμικός, δυστυχώς, δεν έχει πάψει να απλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι οικονομίες των μικρών χωρών είναι δύσκολο να επιβιώσουν στον οικονομικό ανταγωνισμό των μεγάλων χωρών, με αποτέλεσμα να οδηγούνται στην οικονομική τους εξάρτηση. Επιπλέον, εγκυμονούνται κίνδυνοι για την πολιτική ανεξαρτησία. Πολλοί λαοί κινδυνεύουν να χάσουν τις κοινωνικές, ηθικές τους αξίες, καθώς θα ισοπεδωθούν οι ιδιαίτερες

214

ευαισθησίες τους σε κοινωνικά και ανθρωπιστικά θέματα. Υπάρχει ο φόβος της απώλειας των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των λαών, όπως είναι η γλώσσα και οι παραδόσεις, που θα οδηγήσει σταδιακά στη χαλάρωση της εθνικής συνείδησης και στην αποδυνάμωση της εθνικής ταυτότητας. Όταν ο διεθνισμός δε στηρίζεται στη δικαιοσύνη, την ειρήνη, τη συνεργασία και την ισότητα, αναπόφευκτα μένει κενός από ανθρωπιστικό περιεχόμενο, αποδεικνύεται εύθραστος και πλαστός. Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας πυκνώνει τις σχέσεις της με τα ξένα κράτη και ιδιαίτερα τα ευρωπαϊκά, με τα οποία άλλωστε μας συνδέουν ιστορικοί και πολιτισμικοί λόγοι. Η προσφορά της χώρας μας σήμερα στον κόσμο είναι ανεκτίμητη. Είναι μια από τις λίγες χώρες, που μπορεί να διαδραματίσει έναν τόσο σπουδαίο ρόλο μέσα στην παγκόσμια πραγματικότητα. Η χώρα μας είναι μικρή αν και είναι μικρή σε έκταση και έχει περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες, εντούτοις μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στις σχέσεις της με τα άλλα κράτη. Η ένταξη μας μάλιστα σε διεθνείς οργανισμούς, όπως είναι η Ε.Ε. ενισχύει το ρόλο μας. Ο ρόλος αυτός είναι λιγότερο οικονομικός και περισσότερο πνευματικός, κοινωνικός, πολιτικός και πολιτιστικός. Η χώρα μας, με την πανάρχαια ιστορία και την πνευματική της κληρονομιά, μπορεί να μεταλαμπαδεύσει αξίες στο σύγχρονο κόσμο. Στηριγμένη στις διαχρονικές της αξίες, είναι σε θέση να παίξει πρωτοποριακό ρόλο και να συμβάλει στην προσπάθεια εξανθρωπισμού του ανθρώπου σε μια δύσκολη εποχή, στην οποία τα πάντα κρίνονται με τους νόμους της αγοράς. Μπορεί να εμπνεύσει το σεβασμό του ανθρώπου. Να πείσει ότι ο άνθρωπος πρέπει να εκλαμβάνεται ως αξία και όχι ως μέσο για εκμετάλλευση. Αυτό θα επιτευχθεί, αν προωθήσει την ανθρωπιστική παιδεία, ιδιαίτερα στη σύγχρονη εποχή, όπου το ωφελιμιστικό πνεύμα συρρίκνωσε την ανθρωπιά μας. Για πρώτη φορά οι Έλληνες έθεσαν τις αρχές του δημοκρατικού πολιτεύματος και προώθησαν το δημοκρατικό ιδεώδες. Πρέπει να έχει ως στόχο της, λοιπόν, την υλοποίηση του αιτήματος για περισσότερη δημοκρατία, ειρήνη και ανθρώπινα δικαιώματα. Είναι ωφέλιμο να διαδώσει την έννοια του ολυμπισμού

και να φροντίσει, ώστε να κατανοηθεί, όσο το δυνατόν σε ευρύτερη κλίμακα, το εννοιολογικό περιεχόμενο του. Σε καμμία περίπτωση η ιδέα του ολυμπισμού δεν πρέπει να θεωρείται μέσο πλουτισμού για μια χώρα. Ένας από τους πρωταρχικότερους στόχους της πρέπει να είναι ο αγώνας για ευρύτερη και ισότιμη συνένωση των λαών. Δικαιούται να προωθεί την αντίληψη αυτή, επειδή στη χώρα μας, για πρώτη φορά, γεννήθηκε η ιδέα αυτή. Οι αρχαίες Αμφικτιονίες αποτελούν τους μακρινούς προδρόμους των σημερινών συνασπισμών. Η θέση της μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο σε μια ευαίσθητη και παραγμένη περιοχή, όπως είναι τα Βαλκάνια. Μπορεί να συμβάλει στην αποφυγή συγκρούσεων, στη μη αλλαγή των συνόρων και να διαδραματίσει έναν εξισορροπητικό και ειρηνευτικό ρόλο. Επίσης, με την Ορθοδοξία της πρέπει να προωθήσει, μέσω των χωρών που επηρεάζει με το δόγμα της, την έννοια της ανθρωπιάς και συμπαραστάσης στους δεινοπαθούντες συνανθρώπους μας. Με την προνομιακή γεωγραφική της θέση μπορεί να λειτουργήσει ως γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ των λαών της Δύσης και της Ανατολής, του Βορρά και του Νότου. Τα λιμάνια της μπορούν να αξιοποιηθούν, ως εμπορικοί και συγκοινωνιακοί κόμβοι. Το εύκρατο κλίμα της, η μορφολογία του εδάφους και τα ιστορικά της μνημεία μπορούν να αποτελέσουν πόλο έλξης και να αναπτυχθεί ο τουρισμός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σταύρος Μεσσήνης. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ (Επικρατείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι. Ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός, η πολιτιστική κληρονομιά, η ελληνική γλώσσα, καθώς επίσης η ελληνική ιστορία και η ορθοδοξία, είναι στοιχεία που διαμορφώνουν την εθνική ταυτότητα κάθε Έλληνα. Τα τελευταία χρόνια, όμως, η τάση απομάκρυνσης των Ελλήνων από τα παραπάνω στοιχεία και η έλλειψη σεβασμού προς τα ιερά, εθνικά μας σύμβολα, όπως είναι η σημαία που μας αντιπροσωπεύει, δείχνουν μειωμένη εθνική συνείδηση και κινδύνους για απώλεια της εθνικής μας ταυτότητας. Το χαμηλό επίπεδο της παιδείας, η ξενομανία και ο μιμητισμός των νεοελλήνων, η υιοθέτηση ξένων προτύπων, η εισβολή ξένων εμπορικών προϊόντων, όπως, επίσης, η πλύση εγκεφάλου από τα Μ.Μ.Ε., οδηγούν στη φθορά της γλώσσας μας, στην οικονομική και πολιτιστική εισβολή των ισχυρών χωρών και στην εξυπηρέτηση των οικονομικών σκοπιμοτήτων των Μ.Μ.Ε., με αποτέλεσμα την τριβή της εθνικής μας ταυτότητας. Πέρα από την επίδραση τρίτων, οι νεοέλληνες αδιαφορούν για τη λαμπρή μας ιστορία και τον πολιτισμό μας. Σε αντίθεση με άλλους λαούς, οι οποίοι σέβονται τον πολιτισμό τους και τα μνημεία τους, οι νεοέλληνες αδιαφορούν για αυτά. Γι' αυτό υπάρχει ζωντανό παράδειγμα, που είναι τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Πάνε χρόνια τώρα που τα μάρμαρα του Παρθενώνα αποσπάστηκαν από τη θέση τους με δόλιο τρόπο και μεταφέρθηκαν στο Βρετανικό Μουσείο. Όμως η ελληνική κυβέρνηση για πολλά χρόνια αδιαφόρησε και δεν ασχολήθηκε με το θέμα. Οι αντιδράσεις και προσπάθειες, που έγιναν, ήταν πολύ χλιαρές, για να αναγκαστούν οι Βρετανοί να επιστρέψουν τα μάρμαρα. Δυστυχώς, ήταν λίγοι αυ

215

τοί που ενδιαφέρθηκαν, όπως ο Μακρυγιάννης και η Μελίνα Μερκούρη. Παρόλα αυτά, τα μάρμαρα παραμένουν στη Βρετανία, αν και αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία της ελληνικής μας ταυτότητας. Επίσης και ο θεσμός της Ε.Ε. δρα αρνητικά στο θέμα της κρίσης της εθνικής μας ταυτότητας. Το αποτέλεσμα θα είναι η κατάρρευση της εθνικής μας ταυτότητας, των παραδόσεων, των ηθών και των εθίμων. Ας μη ξεχνάμε τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, τα οποία φανερώνουν, συν τοις άλλοις, την αναγκαιότητα για ύπαρξη

ξεκάθαρων και σταθερών αξιών, που θα δώσουν στα κράτη τη δυνατότητα αντίδρασης στην τρομοκρατία. Τέλος, μπορεί το ελληνικό κράτος να φροντίσει για τον περιορισμό των ξενόφερτων προϊόντων και παραγόντων για τη στήριξη της ελληνικής γλώσσας και παράδοσης. Όπως, επίσης, για έναν ουσιαστικό εορτασμό των εθνικών επετείων στα σχολεία, για να μπορούμε όλοι να απολαμβάνουμε το μαγευτικό μας πολιτισμό και να μας διακρίνουν για πάντα τα στοιχεία της εθνικής μας ταυτότητας. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Γαλάνη. ΜΑΡΙΑ ΓΑΛΑΝΗ (Β' Αθηνών): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της παγκοσμιοποίησης. Η παγκοσμιοποίηση είναι ένα σύγχρονο φαινόμενο και βλέπουμε αντίστοιχα φαινόμενα να υπήρχαν και στο παρελθόν, όπως ήταν η αυτοκρατορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου, καθώς και η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι υπάρχει περίπτωση να μην πραγματοποιηθεί η παγκοσμιοποίηση, γιατί πολλά γίνονται. Οι τρομοκρατικές επιθέσεις στην Αμερική είναι γεγονός ότι θα έχουν πολύ μεγάλη επίδραση στην παγκοσμιοποίηση. Τα Μ.Μ.Ε. παίζουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο σε όλο αυτό το φαινόμενο, αφού μεταφέρουν τις ιδέες από την μια άκρη της γης στην άλλη και ήδη έχει δημιουργηθεί ένα πλανητικό χωριό, θα μπορούσαν να κάνουν κάτι καλύτερο από το να μας οδηγούν στον μιμητισμό και να μας προβάλλουν ξένα πρότυπα, θα μπορούσαν να συμβάλουν, ίσως, μεταλαμπαδεύοντας ανθρωπιστικές ιδέες, χωρίς να εντείνουν ερεθιστικές προκαταλήψεις, αντιλήψεις κ.λπ.. θέλω να προτείνω η παγκοσμιοποίηση να γίνει με ένα σταδιακό τρόπο. Δηλαδή, να δημιουργηθούν ευρύτερες γεωγραφικές περιφέρειες, ώστε να δημιουργηθεί σταδιακά μια παγκόσμια κοινωνία, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποβάλουν όλοι κατευθείαν τα πολιτιστικά τους στοιχεία. Οι νέοι πρέπει να αντιδράσουν για τον τρόπο που γίνεται η παγκοσμιοποίηση, γιατί βασίζεται σε αυταρχικές δομές, όπως βλέπουμε. Η πρώτη παγκοσμιοποίηση έγινε στην οικονομία. Αυτό θα έχει άσχημα αποτελέσματα για τις υποανάπτυκτες χώρες, Εμείς πρέπει να αντισταθούμε όχι μόνο για τον τρόπο που γίνεται η παγκοσμιοποίηση, αλλά για να μην καταπατηθούν τα όνειρα μας και για την πολιτισμική μας κληρονομιά. Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στα γεγονότα της Γένοβας, στις αντιδράσεις των νέων, της αστυνομίας κ.λπ.. Τα περισσότερα από αυτά θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, όπως επιθέσεις, συλλήψεις και τα πράγματα να ήταν καλύτερα. Παρόλα αυτά πιστεύω, ότι όλοι μας θα τα καταφέρουμε, αλλά πάντοτε οι νέοι θα βρίσκουν το δρόμο για τη σωστή παγκοσμιοποίηση. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Σαντής. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΝΤΗΣ (Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, στον παγκόσμιο χάρτη έμεινε ένα έλλειμμα ισχύος, το οποίο οι ΗΠΑ θέλησαν να το αναπληρώσουν μόνες τους, γι' αυτό ανέλαβαν δράση σε όλες τις γωνιές του πλανήτη και φυσικά η δράση είχε και την αντίδραση. Γι' αυτό οι τρομοκράτες, όπως τους απεκάλεσαν, θέλησαν να αντιδράσουν στη δράση των Αμερικανών. Η Τουρκία, θέλοντας να προωθήσει τα δικά της συμφέροντα, μπήκε κάτω από την ομπρέλα της Αμερικής και μη έχοντας το αντίπαλο δέος της Σοβιετικής Ένωσης άρχισε να προετοιμάζει τους σκοπούς της. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα θέλησε να υπερεξοπλιστεί με ολόκληρες χώρες τις περιοχές και να προβάλει τα δικά της συμφέροντα, θέλησε να ελέγξει τους αγωγούς της Κασπίας, με σκοπό να αναδειχθεί υπερδύναμη της περιοχής και άρχισε να προβάλλει τις διεκδικήσεις της εναντίον της Ελλάδας και των άλλων χωρών. Η Ελλάδα, μη έχοντας αυτούς τους στόχους και όντας χώρα του status quo, του διαμορφωμένου μέχρι τότε, θέλησε να μπει στην Ενωμένη Ευρώπη και να προστατεύσει το

έδαφος της μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό θέλησε να μπει και στον ευρωστρατό. Θέλησε, μέσω της ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε., να κάνει το πρόβλημα ευρωπαϊκό και όχι ελληνοτουρκικό, αλλά φαίνεται ότι τα σχέδια της μπορεί να ναυαγήσουν, γι' αυτό θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι για όλα. Στόχος της ήταν να λυθεί δίκαια το κυπριακό, να ενταχθεί στον ευρωστρατό και μετά να ενταχθεί στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον οικονομικό πυρήνα. Αντίθετα, οι στόχοι της Τουρκίας είναι πολύ ευρύτεροι και αποσκοπούν να βρουν υλοποίηση στο διαμορφωμένο χώρο της Ευρασίας, όπου παίζονται και τα μεγαλύτερα συμφέροντα. Η Ελλάδα θα πρέπει να αντιδράσει δυναμικά εναντίον της Τουρκίας. Για όλα τα παραπάνω θέματα που ανέπτυξα προτείνω: Να εφαρμοστούν κατά γράμμα οι όροι της Συνθήκης της Λωζάνης, για να παραχωρηθεί αυτονομία στην Ίβρο και την Τένεδο. Να ενδυναμωθεί η εθνική άμυνα της Ελλάδας, μέσω της ίδρυσης Ταμείου Εθνικής Έμυνας.

216

Να αναλάβουν η Ελλάδα και η Κύπρος την υποχρέωση να δείξουν ότι είναι κράτη, που έχουν εθνική κυριαρχία. Να παραχωρηθεί η βάση «ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ» της Πάφου στη στάθμευση ελληνικών αεροπλάνων P16, τα οποία θα μπορούν να πλήξουν από εκεί την τουρκική ενδοχώρα. Να κατασκευαστεί νέα βάση στο Ζύγι, όπου μέσω του ελλιμενισμού σκαφών του πολεμικού ναυτικού, θα μπορέσει να προσδώσει στην Ελλάδα το ρόλο της ως ναυτική χώρα της Ανατολικής Μεσογείου και θα μπορούσε να ελέγξει το «παιχνίδι» με τα πετρέλαια της Κασπίας, θα μπορούσε να προωθήσει τον αγωγό του Πύργου Αλεξανδρούπολης, μέσω του οποίου θα διακινούνται τα ρωσικά πετρέλαια. Να απαιτήσουμε ή και να επιβάλουμε την εκτέλεση των όρων σχετικά με το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα και την, αν όχι δυνατή, σύναψη στενών δεσμών με φιλικές χώρες, όπως η Κίνα, η Νότιος Αφρική και η Ινδία, που μας στηρίζουν από παλιά. Μέσω αυτών των χωρών θα μπορέσουμε να αναλάβουμε κοινές ασκήσεις με το ναυτικό ή την αεροπορία και έτσι θα φαντάζουμε στα μάτια των ευρωπαίων εταίρων μας όχι ένας μικρός εταίρος που είναι εξαρτημένος, αλλά ως ένας περίπου αδέσμευτος, ο οποίος μπορεί να παίξει το παιχνίδι του και για τα συμφέροντα του. Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο κ. Αντώνης Σαμαράκης, συγγραφέας και Πρόεδρος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αχιλλέας Συρμός. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΣΥΡΜΟΣ (Νομός Ιωαννίνων): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, παρίσταμαι ως εκπρόσωπος του Βορειοηπειρωτικού λαού, όπου δεινοπάθησε και δεινοπαθεί ακόμη και σήμερα στα χέρια των Αλβανών. Η φωνή μου θα είναι φωνή διαμαρτυρίας για την απαθή στάση και πλήρη αδιαφορία, που έχει επιδείξει το ελληνικό κράτος όχι μόνο τα τελευταία χρόνια, αλλά και κατά το παρελθόν. Θέλω να υπενθυμίσω σε όλους τους Έλληνες ότι υπάρχουμε ακόμη, ζούμε και αναπνέουμε ακόμη με την ελπίδα ότι η Βόρειος Ήπειρος θα ξαναγίνει ελληνική, δηλαδή, να αναγνωριστεί επισήμως στη διεθνή κοινότητα ως κομμάτι του ελληνικού εδάφους, γιατί η Βόρειος Ήπειρος ήταν, είναι και θα παραμείνει Ελληνική, όσον αφορά την πνευματική της υπόσταση. Οι Αλβανοί, είτε είχαν αρχηγό τον Εμβέρ Χότζα, είτε τον Σαλί Μπερίσα, είτε οποιονδήποτε άλλο έχουν, πάντα θα προσπαθούν να καταπνίξουν και να λυγίσουν το φρόνημα μας. Προσπάθησαν, κατά το παρελθόν, να βγάλουν από μέσα μας το ελληνικό στοιχείο και να μας αφομοιώσουν με το αλβανικό έθνος. Αφού είδαν ότι αυτό είναι ανεπίτευκτο και ακατόρθωτο, καταφεύγουν τώρα στην αμφισβήτηση της

ελληνικότητας της Βορείου Ηπείρου, μια ελληνικότητα που ακόμη και ο μεγαλύτερος γεωγράφος της Αρχαιότητας, ο Στράβων, επιβεβαιώνει. Μπορεί το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε να είναι η εγκατάλειψη και η ερήμωση του τόπου, όμως, το γεγονός ότι σε αρκετά χωριά είναι έκδηλη η εγκατάσταση Αλβανών του βορρά και Κοσσοβάρων, δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Δεν γνωρίζουν, όμως, ότι η ύπαρξη μας είναι συνυφασμένη με τα ιερά εδάφη της περιοχής αυτής, όπου το ελληνικό στοιχείο έχει χαραχθεί ανεξίτηλα επάνω τους, εκεί όπου έζησαν οι προγονοί μας, τα πότισαν με ιδρώτα και αίμα και που άφησαν και τα κόκαλα τους ακόμη. Το ελληνικό κράτος θα μπορούσε να σταματήσει και να αποτρέψει αυτήν την κατάσταση, επεμβαίνοντας κατ' αρχήν στον οικονομικό τομέα της ελληνικής Μειονότητας και στην παιδεία της. Δηλαδή, ανοίγοντας δύο τρία βιομηχανικά κέντρα σε κύριες περιοχές της Βορείου Ηπείρου ή να προχωρούσε στη δημιουργία οπωσδήποτε οικονομικών πόρων, πράγμα που θα ωθούσε πολλούς συμπατριώτες μας να επιστρέψουν πίσω στα σπίτια τους. Θα έδινε ανάσα ζωής στον τόπο και θα βελτίωνε κατά πολύ το βιοτικό επίπεδο των Βορειοηπειρωτών. Μια τέτοια επέμβαση δεν θα ήταν επιζήμια για την Ελλάδα, ούτε θα προϋπόθετε μεγάλες δαπάνες, αφού τα κέρδη που μπορεί να απορρεύσουν από την εκμετάλλευση των μεγάλων καλλιεργήσιμων εκτάσεων, των υδάτων, των παραθαλάσσιων περιοχών και των μεταλλευμάτων θα ήταν πραγματικά μεγάλα. Αφού αντιμετωπίζουμε σημαντικό πρόβλημα και στην παιδεία, το Ελληνικό Κράτος θα μπορούσε να ενισχύσει τη συντήρηση του Ελληνισμού στην περιοχή θέτοντας σε λειτουργία καθαρά ελληνικά σχολεία και οργανωμένα πανεπιστήμια ακόμη. Έτσι, η νεολαία δεν θα αναγκάζεται να ξενητεύεται, προκειμένου να ακολουθήσει ανώτερη παιδεία ή τεχνική εκπαίδευση, κάτι το οποίο συμβαίνει αυτή τη στιγμή. Με αυτούς τους δύο τρόπους και προχωρώντας σε αυτές τις δύο ενέργειες, η Ελλάδα θα μπορούσε να εναντιωθεί στην τακτική πολιτική των Αλβανών, που προσπαθούν να αντικαταστήσουν το ελληνικό στοιχείο με το αλβανικό στο Νότο της Αλβανίας, ενώ διατηρούν το θερμό και εμπόλεμο κλίμα στο Κόσσοβο και στα Σκόπια. Οι Αλβανοί ποτέ δεν παύουν να σκέφτονται την ιδέα της «Μεγάλης Αλβανίας». Μία άλλη σκληρή πραγματικότητα, που έχει να αντιμετωπίσει ένας Βόρειο Ηπειρώτης, είναι το γεγονός ότι αποκαλούμαστε «Αλβανοί» από τους ίδιους τους αδελφούς μας, τους Έλληνες, αφού οι πιο πολλοί όσο οδυνηρό και αν είναι έχουν ταυτίσει την έννοια του «Αλβανού» με την έννοια του «Βόρειο Ηπειρώτη». Ο ίδιος είμαι μάρτυρας ενός

217

τέτοιου γεγονότος: Μία φορά, ενώ ταξίδευα μαζί με δύο φίλους μου, υπήρχαν και δύο Έλληνες μπροστά. Σε μία στιγμή ο ένας γύρισε και μας ρώτησε από πού είμαστε. Όταν εμείς του απαντήσαμε «από τη Β. Ήπειρο», ο διπλανός του του λέει «ε, μωρέ, Αλβανοί είναι». Τέτοιες στιγμές καταστρέφουν το αγωνιστικό μας σθένος, πλήττουν ανεπανόρθωτα το θάρρος μας και μας κάνουν να σκεφτόμαστε πώς όλα τα βασανιστήρια, οι εξορίες και οι θυσίες πήγαν χαμένα. Γιατί, λοιπόν, να συνεχίσουμε, αφού είμαστε καταδικασμένοι και ξεχασμένοι προ πολλού; Τέτοιες στιγμές είναι δύσκολο να «φυλάγεις Θερμοπύλες». Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, απόρριψης και διχασμού, καλούμαστε να ζήσουμε. Από τη μία πλευρά να προσπαθούν να σε διώξουν από τον τόπο σου, θεωρώντας σε Έλληνα και από την άλλη να σε αποκαλούν «Αλβανό». Στην τηλεόραση ακούμε χαιρετισμούς στους «αδελφούς Κύπριους», στους απόδημους Έλληνες της Αυστραλίας, του Καναδά κ.λπ.. Ποτέ δεν ακούμε χαιρετισμούς στους «αδελφούς της Β. Ηπείρου». Αυτή τη χαρά μας τη στερείτε, να

νώσουμε, δηλαδή, ότι δεν μας έχετε ξεχάσει. Παρόλα τα προβλήματα, εμείς ευελπιστούμε ότι το ελληνικό κράτος δεν θα αργήσει να προχωρήσει σε μια αντιμετώπιση του βορειοηπειρωτικού ζητήματος. Έλληνες, πρέπει να βιαστείτε τώρα που διανύουμε μία εποχή ανακατατάξεων στα Βαλκάνια, για να μην έρθει μία μέρα που θα μιλάμε για μία ακόμη «χαμένη πατρίδα». Αρκετές χαμένες πατρίδες έκλαψε η Ελλάδα. Μαζί με τους αδερφούς μας στην Κύπρο, θα περιμένουμε τη μεγάλη στιγμή. Γιατί να μην μιλάμε και εμείς για μία μεγάλη Ελλάδα; Έλληνες, μην ξεχνάτε τα αλύτρωτα αδέρφια σας. Ευχαριστώ. Στο σημείο αυτό γίνεται διακοπή για ΙΟ'. ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Στη σημερινή συνεδρίαση έχουν εγγραφεί 17 Έφηβοι Βουλευτές. Εάν θέλουν να εγγραφούν, εφόσον το επιθυμούν, και άλλοι Έφηβοι Βουλευτές, μπορούν να το δηλώσουν στη Γραμματεία της Επιτροπής. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σταύρος Τάχος. ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΧΟΣ (Νομός Φλώρινας): Έρχομαι από τα βόρεια σύνορα της χώρας μας, από την ακριτική Φλώρινα. Σας φέρνω από εκεί τον απόηχο ενός πολέμου, που φουντώνει στη Ρ.Υ.Κ..Ο.Μ. Είναι πόλεμος θρησκευτών και εθνικών ταυτοτήτων και υποκινείται από δυνάμεις, που ανταγωνίζονται μεταξύ τους, για να αποκτήσουν τον οικονομικό και στρατηγικό έλεγχο της περιοχής. Τα τύμπανα του πολέμου, ανάμεσα σε εθνικιστές Αλβανούς και σε αμυνόμενους Σκοπιανούς, γειτνιάζουν επικίνδυνα και αποτελούν κίνδυνο μεγάλου Βαλκανικού πολέμου στα βόρεια της Ελλάδας. Ποια είναι, λοιπόν, η θέση μας απέναντι σ' αυτά που γίνονται; Συμπράττουμε με εκείνους που εξοπλίζουν τους μαχητές του υ.ΟΚ. και υποθάλπουν τα οράματα τους για μια μεγάλη Αλβανία, που θα αποτελεί μια μόνιμη απειλή για την Ελλάδα. Ξεχάσαμε τις διεκδικήσεις των Αλβανών, που αφορούν τους περιώνυμους Τσάμηδες, γιατί, πέρα από όσα μας επιτάσσουν οι σύμμαχοι μας, έρχονται τα δικά μας εθνικά συμφέροντα, που είναι αντίθετα με τη δημιουργία ενός ισχυρού στρατιωτικού αλβανικού κράτους στα σύνορα μας. Στο σημείο αυτό είναι αναγκαίο να θυμηθούμε ότι οι πρόσφατες φιλοσκοπιανές ιδέες είναι τελείως άκαιρες. Ένα μεγάλο μέρος του Σλαβικού πληθυσμού, του κρατικού αυτού μορφώματος, φλερτάρει με την ιδέα της μεγάλης Βουλγαρίας. Δε χρειάζεται να αναφερθεί ότι η μεγάλη Βουλγαρία αντιπροσωπεύει μια πάγια απειλή για την Ελλάδα, όπως μας διδάσκει η ιστορία, αλλά και η τραγική πείρα των χρόνων που προηγήθηκαν. Και επειδή για τους κατοίκους της Αθήνας η περιοχή της Πελαγονίας είναι απομακρυσμένη, καταθέτω τις ιστορικές μαρτυρίες μου, που αφορούν πολλές χιλιάδες Έλληνες, που κατοικούσαν στο ελληνικότατο Μοναστήρι. Ένα μέρος των ανθρώπων αυτών, που ήταν απόφοιτοι Γυμνασίων, Παρθεναγωγείων και Διδασκαλείων, πήραν το δρόμο της προσφυγιάς, όταν το Μοναστήρι επιδικάστηκε στη Σερβία. Ένα σημαντικό μέρος, όμως, έμεινε εκεί, διατηρώντας την ελληνική γλώσσα, τις μνήμες της ορθόδοξης παράδοσης και την ελπίδα. Μήπως είναι καιρός μέσα σε αυτό το σκηνικό των διεκδικήσεων και της εθνικιστικής υστερίας να θυμηθεί και η Ελλάδα τους Ελληνόβλαχους του Μοναστηρίου,, γιατί, ναι, μεν είμαστε υπέρ της αλλαγής των συνόρων στην περιοχή, δεν είμαστε, όμως, σε θέση να επιβάλουμε αυτές τις απόψεις μας, όταν κάποιος επιδιώκει τη μεγάλη Αλβανία ή Βουλγαρία. Αναρωτιέμαι, αυτοί που έχουν τα υψηλά αξιώματα, έχουν σκεφθεί κάποια σενάρια, για να αντιμετωπίσουν αυτό το θέμα; Οφείλουμε να προβλέψουμε, αν θα γίνει μεγάλη Αλβανία ή μεγάλη Βουλγαρία και να εξετάσουμε τους τυχόν πρόσφυγες που θα έλθουν εδώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ έχει το λόγο. ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ (Αμμόχωστος Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόσφατο θέμα των Ηνωμένων Πολιτειών, την τρομοκρατική ενέργεια που έγινε. Πιστεύω ότι η βία

δεν πρέπει να λύνεται με βία. Ζήσαμε και εμείς τα ίδια γεγονότα το 1974, όταν οι Τούρκοι εισέβαλαν στην Κύπρο και, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι μόνο οι Τούρκοι, αλλά και άλλες μεγάλες δυνάμεις. Πρέπει να δούμε αυτό το χτύπημα στις Η.Π.Α. και να τονίσουμε ότι ο κόσμος δεν είναι παιχνίδι κανενός. Όταν οι

218

Τούρκοι εισέβαλαν στην Κύπρο, ξεσπίτωσαν, βίασαν, λεηλάτησαν και βεβήλωσαν τις εκκλησιές μας. Η Σύνοψη Κειμένων στη σελίδα 29 γράφει ότι πρέπει οι Ελληνοκύπριοι να αποκτήσουν το δικαίωμα επίσκεψης στα Κατεχόμενα. Ερωτώ, πηγαίνουμε για τουρισμό στα Κατεχόμενα, από τη στιγμή που είναι η δική μας γη, τα δικά μας μέρη; Πιστεύω ότι είναι λάθος η διατύπωση και σαν Κύπριοι ζητούμε να διαγραφεί. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Την Τρίτη, όταν θα γίνουν οι ψηφοφορίες, η Επιτροπή θα αποφασίσει. ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ (Αμμόχωστος Κύπρος): Εμείς, σαν Έφηβοι Βουλευτές, πρέπει να προσπαθήσουμε για κάτι καλύτερο για μας και τα παιδιά μας. Πρέπει να σταματήσουμε τις τρομοκρατικές ενέργειες και τις πολεμικές διαμάχες, πρέπει να υπάρξει ομόνοια και αλληλεγγύη και να δούμε την Κύπρο μας ελεύθερη. Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τελειώσω με ένα μικρό ποίημα: «Άντεξε Κύπρο το άδικο/άντεξε τον καημό σου/της λευτεριάς το λάβαρο/κάποτε θα ν' δικό σου. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αυγερινάκη Τριανταφυλλιά έχει το λόγο. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΑΚΗ (Νομός Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, μετά το «σύνδρομο του Περσικού Κόλπου» και ενώ έχουν περάσει 10 χρόνια, και ενώ θα έπρεπε με βάση τη λογική τα αποτελέσματα εκείνου του πολέμου να γίνουν μάθημα στους ισχυρούς της γης, δυστυχώς τίποτα δεν έχει αλλάξει. Αυτούς δεν τους ενδιαφέρει ή μάλλον τους ενδιαφέρει ιδιαίτερα, απλώς αυτοί δεν θίγονται από τις βόμβες και τα βλήματα απεμπλουτισμένου ουρανού, ούτε τα άλλα σύγχρονα πυρηνικά όπλα που χρησιμοποιούν. Βρίσκονται στην άλλη άκρη του Ατλαντικού, αυτοί διοικούν, αυτοί διαφεντεύουν, αυτοί παράγουν τα όπλα και πουλούν όπου επιθυμούν. Αυτοί κάνουν τις δοκιμές, όποτε και όπου θέλουν, γιατί αυτοί κρατούν στα χέρια τους τις τύχες των λαών της γης. Το γιατί και το πώς, είναι μεγάλη συζήτηση και ας αναλάβουν άλλοι να κάνουν αυτές τις συζητήσεις. Θα επιχειρήσω να αναφερθώ περιληπτικά στις συνθήκες, έτσι όπως διαμορφώθηκαν από τη στιγμή της επιβολής του NATO στα Βαλκάνια και τη γενική απήχηση της θέσης της Ελλάδας στην κρίση αυτή. Ο πόλεμος, η έναρξη των βομβαρδισμών στις 24/3/1999 ενός ανεξάρτητου κράτους, από ένα μηχανισμό που τα κράτημέλη του αποφάσισαν να επιτεθούν και απλώς επιτέθηκαν χωρίς καν να κηρύξουν τον πόλεμο στον εχθρό, πέρασε στην ιστορία. Η υπογραφή που έβαλε η Κυβέρνηση κάτω από την απόφαση του NATO, ήταν πολύ βαριά. Σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα ο ελληνικός λαός και πάλι θα επιδοκιμαστεί μετά την άμεση εμπλοκή της χώρας στην προδοσία του ηγέτη των Κούρδων. Τώρα υπέγραψε την ιμπεριαλιστική επίθεση του NATO στα Βαλκάνια και στη συνέχεια, για να απορρίψουν την εμπλοκή της χώρας στα μάτια του λαού, βρήκαν διέξοδο στο απροσημάτιστο ψεύδος. Μία από τις προφάσεις ήταν ότι η Ελλάδα ως μικρή χώρα, ήταν αδύνατον να αντιταχθεί στη θέληση των συμμάχων. Παράλληλα, τις πρώτες μέρες του πολέμου, ακουγόταν το εξής γενναίο: Τι άλλο μπορούσαμε να κάνουμε; Αφού σας βομβαρδίσουμε, μετά θα σας στείλουμε ανθρωπιστική βοήθεια. Πρόκειται για ανέκδοτο. Άλλο ευτράπελο, που προκαλεί έκπληξη, είναι ότι ακόμη και εκείνη την ύστατη ώρα για τα Βαλκάνια και όταν κανείς δεν γνωρίζει τι επιφυλάσσει η επόμενη μέρα, η διαστροφή της πλουτοκρατίας ήταν τέτοια, που

οι πολιτικοί της εκπρόσωποι μιλούσαν για την Ο.Ν.Ε.. Αυτό ήταν το πρόβλημα τους, μήπως ο πόλεμος κρατήσει αρκετά, οπότε, όπως έλεγαν, θα προκαλούνταν δυσκολίες στην πορεία και ένταξη της χώρας στην Ο.Ν.Ε.. Δεν ήταν πρόβλημα που κάθε μέρα βομβαρδισμών που περνούσε συνδεόταν από καινούργιους καταλόγους νεκρών, το δικό τους πρόβλημα ήταν μήπως «συναχωθεί» η Ο.Ν.Ε., επειδή λόγω του πολέμου θα μειωνόταν η εισροή συναλλάγματος στα ταμεία τους; Μετά από όλα αυτά τα παράδοξα, ας περάσουμε να συζητήσουμε για το ΝΑΤΟ, το οποίο σφράγισε τη λήξη του 20ου αιώνα με τόσα λάθη, όσο και το λάθος στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι. Οι τρομοκράτες του πλανήτη θα είχαν, πράγματι, πολλά να διδάξουν τον Χίτλερ γύρω από την τακτική της μαζικής εξολόθρευσης αμάχων. Το γεγονός ότι ο στόχος των αεροσκαφών τους θα περιελάμβανε και άμαχους, δεν εμπόδιζε τους πιλότους του ΝΑΤΟ να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους. Η ποικιλία των στόχων τους μεγάλη: Επιβατηγά λεωφορεία, τρένα, νοσοκομεία, ολόκληρα χωριά. Το ΝΑΤΟ «πράγματι λυπάται βαθιά, αλλά θα συνεχίσουμε το έργο μας», όπως είπε ο εκπρόσωπος του, για να δικαιολογήσει το μακελειό. Αυτά είναι τα πιο τραγικά και απάνθρωπα επιτεύγματα, που σημείωσαν τα 1089 βομβαρδιστικά του ΝΑΤΟ, με τα οποία οι σύμμαχοι της Ελληνικής Κυβέρνησης δολοφονούσαν το λαό της Γιουγκοσλαβίας. Προκαλεί θλίψη το γεγονός πως οι ιθύνοντες Ευρωπαίοι συντρέχουν και συνδράμουν στις διαθέσεις και ενέργειες αυτών πέραν του Ατλαντικού. Δεν μπορούν να βρουν μόνοι τη λύση; Ήταν τόσο δύσκολο να βρεθούν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να βρεθεί μια χρυσή τομή; Γιατί πάντα οι Ευρωπαίοι τρέχουμε να συνδράμουμε στην αυτοκαταστροφή μας; Γιατί δεν είμαστε σώφρονες, γιατί δεν τα βρίσκουμε και πάντα ζητάμε το χωροφύλακα του Ατλαντικού στην ήπειρο μας; Χτύπησαν ένα λαό στην καρδιά της Ευρώπης, στην καρδιά των Βαλκανίων και έτριβαν από χαρά τα χέρια τους οι Βρετανοί, οι Γερμανοί, οι Ιταλοί και άλλοι και

219

μεταξύ αυτών και εμείς. Τι έγινε, ποιος ηττήθηκε και ποιος νίκησε; Ο Μιλόσεβιτς και η παρέα του; Όχι βέβαια, επλήγη ο σερβικός λαός στο σύνολο του και οι αλβανόφωνοι του Κοσσυφοπεδίου. Αυτοί ξεριζώθηκαν, αυτοί έχασαν αγαπημένα τους πρόσωπα. Επλήγη η δημιουργία και η φύση. Τα αποτελέσματα τραγικά. Ακούσαμε τους πάντες να μιλούν για τον όλεθρο και την καταστροφή που συντελέσθηκε στη Σερβία, στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη, η οποία πληρώνει τα λάθη της. Τα βλήματα με απεμπλουτισμένο ουράνιο δεν έκαναν διακρίσεις. Τα αποτελέσματα αυτού του άδικου και παράλογου πολέμου οικτρά, τόσο για τους κατοίκους της Σερβίας, όσο και όλων των περιοχών που επλήγησαν. Μέχρι στιγμής έχουν πεθάνει 5.000 άτομα και, απ' ό,τι αναφέρουν οι στατιστικές, ο αριθμός θα αυξηθεί δραματικά στο μέλλον από ανθρώπους, οι οποίοι δεν έφταιξαν σε τίποτα. Διάφορες μορφές καρκίνου θερίζουν τους ντόπιους πληθυσμούς και θα συνοδεύουν και τις επερχόμενες γενιές. Γεννιούνται βρέφη με ανίατες ασθένειες, παραμορφωμένα, δεν είναι κρίμα; Σε τί έχουν φταίξει αυτές οι γενιές, ώστε να πληρώνουν αυτό το τίμημα; Τι φταίει ο λαός αυτός, να σέρνει μια ζωή τα δεινά του πολέμου; Γνώριζαν πολύ καλά αυτοί που έριχναν αυτού του είδους τις βόμβες και τα βλήματα για το τι θα επακολουθήσει. Τώρα, ως Πόντιοι Πιλότοι, «νίβουν τα χέρια τους». Γνώριζαν τα πάντα, απλώς έκαναν τα πειράματα τους βλέποντας τα αποτελέσματα των φονικών τους όπλων, πέτυχαν τους καταστροφικούς σκοπούς τους με το πρόσχημα του ελευθερωτή. Τι ειρωνεία! Ποια διαστρέβλωση της αλήθειας, ποιο το μέγεθος της διαστροφής, αναρωτιέμαι. Τόσο πολύ αγαπούσαν το λαό

του Κοσσυφοπεδίου, της Σερβίας και της Βοσνίας οι ελευθερωτές Αμερικάνοι και Ευρωπαίοι; Και τι αγάπη ήταν αυτή, ώστε να σκοτωθούν δεκάδες χιλιάδων ανήμποροι γέροντες και αθώα παιδιά στην αυγή της νιότης και της ζωής τους; Οι σύμμαχοι του NATO στο διάβα τους γκρέμισαν τα πάντα και το χειρότερο έσπειραν άσπονδο μίσος μεταξύ των ανθρώπων, που μέχρι χθες χαιρόταν ο ένας με τη χαρά και λυπόταν με τον πόνο του άλλου. Τώρα οι σύμμαχοι τρέχουν να κρυφτούν, να δικαιολογηθούν και στο τέλος θα το κατορθώσουν και θα κουκουλώσουν τις άνομες ενέργειες τους, αφού μεταχειρισθούν όλα τα άνομα μέσα που είχαν στη διάθεση τους. Όμως δεν γνωρίζω αν υπάρχουν πλέον αφελείς που θα τους πιστέψουν. Δεν κατάφεραν, αν και προσπάθησαν, να κρύψουν την οργή των στρατιωτών και ειρηνευτικών δυνάμεων της συμμαχίας. Ποιος ενημέρωσε αυτά τα νέα παιδιά ότι όλα θα είναι καλά εκεί που θα πάνε, ότι δεν θα διατρέχουν κανένα κίνδυνο για την υγεία τους και την οντότητα τους; Κανείς δεν τους είπε την αλήθεια. Αρκετοί πέθαναν από λευχαιμία, άλλοι βρίσκονται στα νοσοκομεία και άλλοι περιμένουν με αγωνία τα αποτελέσματα των εξετάσεων, τι άραγε θα τους φέρει η επόμενη μέρα. Μπορούμε να μπούμε έστω και λίγο στην ψυχολογία αυτών των νέων ανθρώπων, μπορούμε να ζήσουμε έστω και για λίγο το προσωπικό τους δράμα; Και όλα αυτά, για χάριν τίνος; Ποιος ξέρει τι κρύβουν, ακόμα, αυτοί που διέπραξαν το μεγάλο έγκλημα στην καρδιά των Βαλκανίων. Η Ευρώπη στο μέλλον θα πληρώσει ακριβά αυτήν την απιστία. Και μας εδώ, μας έπιασε το τρέμουλο και ο ένας κατηγορεί τον άλλο: «όχι, εμείς δεν γνωρίζουμε τίποτα, εσείς που γνωρίζατε γιατί δεν μας ενημερώσατε»; Ξυπνήσαμε, λοιπόν, κάποιο πρωί και ζητούσαμε εξηγήσεις. Όμως ποιος υπολογίζει και ποιος μας παίρνει στα σοβαρά; Το κακό έχει συντελεστεί. Νέα παιδιά και βρέφη θα φύγουν πολύ νωρίς από τη ζωή, με ένα μεγάλο ερωτηματικό στα μάτια: «γιατί;» Η φύση εκδικείται και θα εκδικηθεί για το κακό που της προκάλεσαν. Ποιος φταίει, λοιπόν; Ασφαλώς αυτοί που προκάλεσαν το κακό, τον πόλεμο και τον αφανισμό, αυτοί που μόλυναν την ατμόσφαιρα και το υπέδαφος. Έσπειραν ανέμους και θερίζουν θύελλες. Ντροπή! Όμως, τι τους ενδιαφέρει, αυτοί είναι μακριά, ήλθαν, κτύπησαν, προκάλεσαν ανεπανόρθωτες καταστροφές και έφυγαν. Αλίμονο σ' αυτούς που ζουν σε εκείνα τα χώματα, αλίμονο στους Βαλκάνιους και στους Ευρωπαίους, που δεν βάζουν μυαλό, να ενωθούν και να ρυθμίζουν μόνοι τις υποθέσεις τους. Η ιστορία, λένε, επαναλαμβάνεται. Προσπαθώ μέσα από τη σύγχυση, το ακατανόητο των γεγονότων, να βγάλω κάποια συμπεράσματα, να δικαιολογήσω τα αδικαιολόγητα να αποδώσω ευθύνες. Ξέρετε πού έχω καταλήξει; Πως αν δεχθούμε πως ο Μιλόσεβιτς ήταν τρελός και προσπαθούσε, για δικά του συμφέροντα, να κρατήσει την εξουσία με κάθε τρόπο, τότε τρελοί και παρανοϊκοί και αδίστακτοι και διεστραμμένοι ήταν όλοι οι υπόλοιποι που προκάλεσαν, οργάνωσαν και συμμετείχαν σ' αυτόν τον ανελήτο πόλεμο. Ο Μιλόσεβιτς και οι γύρω απ' αυτόν ζουν και βασιλεύουν. Προτείνω, λοιπόν, με κάποια επιφύλαξη, το περιβόητο Δικαστήριο της Χάγης να δικάσει αυστηρά και να στείλει στην αγχόνη όλους αυτούς που οργάνωσαν, που συμμετείχαν και συμφώνησαν σ' αυτόν τον πόλεμο με τα σύγχρονα πυρηνικά τους όπλα. Όλους αυτούς που έστειλαν χιλιάδες ψυχές αθώων από τη Σερβία, Βοσνία, Κοσσυφοπέδιο, μουσουλμάνους και ορθοδόξους, στον τάφο. Γιατί αυτοί είναι υπεύθυνοι που έσπειραν το θάνατο, που μόλυναν με τα πυρηνικά τους όπλα την ατμόσφαιρα. Παράλληλα να συνεχισθούν οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς το γιουγκοσλαβικό λαό και η απαίτηση να επανορθωθούν όλες οι ζημιές, χωρίς τους όρους που επιβάλλουν οι πρωτεργάτες των εγκληματικών βομβαρδισμών. Είναι απαραίτητο να διοργανωθεί μια συμ

μαχία ενάντια στον πόλεμο και στο NATO, ενάντια στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων. Ο ελληνικός λαός όπως και όλοι οι λαοί της γης έχουν περάσει από χιλιάδες δυσκολίες, έχουν γνωρίσει θύελλες, γνωρίζουν, όμως, ότι ένας λαός ενωμένος και αποφασισμένος δεν είναι νικημένος. Ο ιμπεριαλισμός δεν είναι ακατανίκητος, όπως τίποτα στον κόσμο δεν είναι. Πρέπει συστηματικά να αγωνισθούμε και να τον αντιμετωπίσουμε. Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τσιτιρίδου Χρυσούλα. ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΤΣΙΤΙΡΙΔΟΥ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα με το οποίο έχω ασχοληθεί είναι η ποντιακή γενοκτονία, που η πλειοψηφία των νέων δεν έχει καν ακουστά. Στις μέρες μας, όταν ακούμε τη λέξη «γενοκτονία», η σκέψη μας πηγαίνει στα δύο τραγικά γεγονότα του 20ου αιώνα, στη γενοκτονία των Αρμενίων το 1915, από τους Νεότουρκους και τη γενοκτονία των Εβραίων και των σλαβικών λαών από το 1940 1944, από τους Γερμανούς. Στον αιώνα μας διαπράχθησαν εγκλήματα γενοκτονίας και σε άλλους λαούς, τα οποία επισκιάστηκαν από τον όγκο των δύο ανωτέρω τραγικών περιπτώσεων. Ένας από τους λαούς που έχει υποστεί όλες τις μορφές και μεθόδους γενοκτονίας και μάλιστα από τον ίδιο τον σφαγέα του αρμενικού λαού είναι και ο Ελληνισμός του Πόντου. Χρειάστηκε να περάσουν 72 χρόνια, για να κηρυχθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων. Μετά την κατάληψη της Τραπεζούντας το 1461 και πέρα από τις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης στα χρόνια της τουρκοκρατίας, οι Έλληνες εγκατεστημένοι στον Πόντο από τον 8ο αιώνα π.Χ. άρχισαν και πάλι να προοδεύουν, για να κυριαρχήσουν τον 19ο αιώνα στην οικονομική, κοινωνική, εμπορική και πολιτιστική ζωή της περιοχής. Τα χρόνια ευημερίας στην πατρίδα τελείωσαν το 1914, με την κήρυξη του πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Τότε οι Νεότουρκοι, εμπνευστές της εθνοκάθαρσης του Οθωμανικού κράτους, μετά την εξόντωση των χριστιανικών πληθυσμών, εξαπέλυσαν διώξεις εναντίον των Ποντίων από το 1916 1923. Το Νεοτουρκικό και Κεμαλικό Σχέδιο δημιουργίας ενός ομοιογενούς, εθνικά, τουρκικού κράτους προϋπέθετε την εθνική εκκαθάριση, με τη συστηματική γενοκτονία των αυτοχθόνων λαών. Το έργο τους συνεχίστηκε με συστηματικότερο τρόπο, έως την αναγκαστική έξοδο του Μουσταφά Κεμάλ, μετά την άφιξη του στη Σαμψούντα, στις 19 Μαΐου 1919, ημέρα μνήμης για τον ποντιακό λαό, αφού θρήνησε, μέσα σε λίγα χρόνια 350.000 Ποντίους, από τις 750.000. Οι εξοντώσεις ξεκίνησαν μεθοδικά. Ήρχισαν οι εξορίες των ηλικιωμένων και των γυναικών, αφού κρατούσαν τους άνδρες από 16 ετών και άνω για τα τάγματα εργασίας, μέσα στο κρύο του χειμώνα, χωρίς φαγητό, με τους Τούρκους να τους ληστεύουν και να τους βιάζουν. Οι άνδρες επαναστατούν και γίνονται αντάρτες και πολεμούν στα βουνά. Οι γυναίκες θρηνούν για τους συγγενείς, όμως, όλοι συνεχίζουν να αγωνίζονται. Τα βάσανα τελειώνουν με τη Συνθήκη της Λωζάνης το 1923 και οι βασανισμένοι Έλληνες του Πόντου γυρίζουν στην Ελλάδα. Πριν δύο χρόνια διαβάζοντας την αφήγηση της κυρίας Ελένης Λεοντίδου για μια Κερασούντια μάνα, πάγωσα. Γι' αυτό θα σας διηγηθώ αυτήν την πονεμένη ιστορία: «Πλησίασε η ημέρα της εξορίας για την Κερασούντια μάνα, η οποία εγκυμονούσε και είχε ένα βρέφος στην αγκαλιά της. Η δύστυχη μάνα με δυσκολία περπατούσε, οι Τούρκοι την έσπρωχναν και την κτυπούσαν. Η γυναίκα είχε λυγίσει από την κούραση. Έριξε μια ματιά πίσω της και είδε ένα τούρκικο χωριό, σκέφθηκε να αφήσει εκεί το μωρό της, πιστεύοντας πως κάποιος σπλαχνικός Τούρκος θα το έβρισκε και το παιδί θα ζούσε. Το άφησε τυλιγμένο

σε μια προβιά και προχώρησε. Όμως, άγριοι σκύλοι γάβγιζαν, και αντί να βρεθεί ένας σπλαχνικός Τούρκος, το βρέφος κατασπάραξαν τα άγρια σκυλιά... Η μάνα έβλεπε το μισοπεθαμένο μωρό της ανήμπορη να το βοηθήσει». Ποιος αληθινός άνθρωπος μπορεί να αντέξει τέτοια εικόνα; Αυτό που χαρακτηρίζει τους διωγμούς στον Πόντο από τις διώξεις του υπόλοιπου Μικρασιατικού Ελληνισμού, είναι η οργανωμένη αντίσταση των Ποντίων με το ένοπλο σώμα των ανταρτών το 1914-1922 και οι προσπάθειες δημιουργίας ανεξάρτητου κράτους 1917-1922. Ο πατέρας του παππού μου, που ονομαζόταν Βασίλειος Μαστορόπουλος, ήταν αντάρτης στον Πόντο. Όταν επέστρεψε εξόριστος στην Ελλάδα και πήγε να εγκατασταθεί στο χωριό Αυλίενα, λίγο έξω από την Κοζάνη, υπήρχαν Τούρκοι. Έτσι, λοιπόν, για να μην τον αναγνωρίσουν από το επίθετο του, φοβούμενος ότι οι Τούρκοι θα είχαν διασυνδέσεις με τους Τούρκους του Πόντου, άλλαξε το επίθετο του από Μαστορόπουλος σε Θεοδωρίδης, για να μην σκοτώσουν αυτόν και την οικογένεια του. Άλλη ιδιαιτερότητα της γης του Πόντου είναι η παρουσία μεγάλων πληθυσμών, που έχουν διατηρήσει ως σήμερα, είτε τη γλώσσα είτε τη χριστιανική πίστη. Το 1923 είναι σηματοδοτημένο με την αναγκαστική ανταλλαγή της Συνθήκης της Λωζάνης. Το μεγάλο αυτό παζάρι του 20ου αιώνα εξευτέλισε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αφού χρησιμοποίησε τον άνθρωπο και από τις δύο μεριές ως ανταλλάξιμο πράγμα. Στην ιστορία αποτελεί και αυτό ένα παράδειγμα υποχρεωτικού ξεριζωμού ενός λαού από μία περιοχή σε μια άλλη. Ένας λαός, όμως, ένα έθνος δεν εξαφανίζεται από την ιστορία με σφαγές, με γεωπολιτικά δόγματα αλλοίωσης και αφαίρεσης της μνήμης του, όπως πίστεψαν εχθροί και φίλοι για εμάς. Ένα ισχυρά ριζωμένο κομμάτι στην ιστορία ενός αρχαίου έθνους, όπως είναι ο ποντιακός πληθυσμός, δεν χάνεται και τίθεται το ερώτημα: έχουμε

221

το δικαίωμα να συγχωρήσουμε τους Τούρκους, που έδειξαν τόσο μεγάλη περιφρόνηση στις αρχές του ανθρωπισμού, θάβοντας την ιστορία; Βοηθάμε την ανθρωπότητα έτσι να βρει το δρόμο της; Η σημερινή Τουρκία, αν θέλει να λέγεται ευρωπαϊκή χώρα, οφείλει να ακολουθήσει το γερμανικό παράδειγμα. Δηλαδή, να παραδεχθεί τις πολυάριθμες γενοκτονίες που διέπραξε και διαπράττει. Να ζητήσει συγγνώμη γι' αυτές και να δώσει εγγυήσεις στην ανθρωπότητα και στον εαυτό της, ότι δε θα τις επαναλάβει. Στη μνήμη μας δεν υπάρχει δίψα εκδίκησης, παρά μόνο αγωνία να μην ξεχάσουμε. Εκείνα τα εδάφη, εκείνο το κλίμα, θέλουν άλλο πνεύμα να γίνουν κοιτίδα δημοκρατίας και ελευθερίας. Αυτό το πνεύμα οι Τούρκοι το στερούνται, μιας και διαρκώς το νου τους τον έχουν στις σφαγές και στις γενοκτονίες. Εχθές οι Αρμένιοι και οι Έλληνες, σήμερα οι Κούρδοι. Γι' αυτό η μνήμη δεν αρκεί. «Η Ρωμανία πέρασεν, η Ρωμανία επάρθεν η Ρωμανία και αν επέρασεν, ανθεί και φέρει και άλλο». Και θα ανθεί και θα δημιουργεί το νέο ποντιακό στοιχείο με τις υγιείς ρίζες του. Μπορεί να το ξερίζωσαν, μα και μεταφυτευμένο, έκανε και κάνει το θαύμα του νεοποντιακού πολιτισμού σε όλες τις γωνιές της Ελλάδος, σε όλες τις πτυχές της ζωής. Λοιπόν, ο αιώνας που έρχεται θα μας σεβαστεί; Να τον αναγκάσουμε να το κάνει. Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λούκια Τηλλύρου. ΛΟΥΚΙΑ ΤΗΛΛΥΡΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες, εγώ θα αναφερθώ στην ωμή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κύπρο. Το μοιραίο κακό συνέβη στις 20 Ιουλίου του 1974, όταν οι καταραμένοι κατακτητές εισέβαλαν στο νησί μας, παίρνοντας όλες τις περιουσίες και τα σπίτια μας, χωρίς ίχνος ντροπής για τα δικά μας δικαιώματα, τη δική μας ελευθερία, τη δική

μας αξία, αφήνοντας μας στα αντίσκηνα. Ερημώσεις, λεηλασίες έκαναν το δύσμοιρο νησί μας αγνώριστο. Έδιωξαν τους γονείς μας και τους παππούδες μας από τη γενέθλια γη τους, που ήταν σπαρμένη από τα κόκαλα των προγόνων τους. Πως είναι δυνατόν να μιλάμε για καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ βρισκόμαστε στο κατώφλι του 21ου αιώνα και οι μεγάλες δυνάμεις καυχούνται για τα κατορθώματα τους. Ενώ η επιστήμη πλησιάζει στην κλωνοποίηση του ανθρώπου, ενώ μας μιλάνε για μετανάστευση στο φεγγάρι, ενώ τα χέρια μας έχουν αντικατασταθεί από τόσες μηχανές, ενώ μας δίνεται τροφή σε χαπάκια, ενώ οι εγχειρήσεις διατηρούν τον άνθρωπο νέο, ενώ ..., ενώ... Όμως, εγώ μια 17χρονη ελληνοκυπριοπούλα, είμαι ένας αυτόπτης μάρτυρας μιας ωμής παραβίασης και καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενός λαού άοπλου και ανυπεράσπιστου, από ένα αιμοβόρο, πάνοπλο και αδίστακτο κατακτητή και αυτό κάτω από τα απαθή βλέμματα Ευρωπαίων και Αμερικάνων, που ενδιαφέρονται δήθεν για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Κάθε πρωί, ανοίγοντας το παράθυρο του υπνοδωματίου μου, αγναντεύω την πόλη του Ευαγόρα, την Αμμόχωστο, να στέκεται βουβή, ψάχνοντας απεγνωσμένα να βρει τα παιδιά της, τους εργατικούς φιλόξενους απλούς Κύπριους κατοίκους της και έχει μείνει στο ψάξιμο αυτό για 27 τώρα χρόνια. Λίγο πιο κάτω αναγνωρίζω πως βρίσκεται το χωριό του πατέρα μου Μαραθόβουνος και όμως δεν το έχω γνωρίσει. Είναι ένα χωριό που έχω ακούσει πολλά γι' αυτό και πολλές ιστορίες, ιδιαίτερα από τον παππού μου. Ενώ θέλω πολύ να το δω από κοντά, να το ζήσω, να το γνωρίσω και να το μελετήσω, δεν μπορώ. Οι ρίζες μου είναι από εκεί και ο παππούς μου από τότε που έφυγε δεν μπορεί να χαμογελάσει όπως παλιά. Συγκλονιστικές και ατέλειωτες μαρτυρίες, ζημωμένες με αίμα και δάκρυ, αποτελούν ντροπή για τη σύγχρονη κοινωνία και δακτυλοδείχνουν την Τουρκία ως εγκληματία, φανερώνοντας παράλληλα το μορφωτικό επίπεδο της. Ακόμη οι εγκλωβισμένοι, μη φεύγοντας από τα σπίτια τους, κυκλώνουν και αποκλείουν τον εχθρό καθημερινά. Ζούνε εκεί γιατί έτσι πρέπει, έτσι είναι το σωστό και περνούν δύσκολες μέρες και νύχτες. Έζησαν την εισβολή, κρύφτηκαν, κινδύνεψαν, τρόμαξαν, αλλά όμως έμειναν εκεί. Τότε έμειναν γύρω στους 20.000 εγκλωβισμένοι σε χωριά της Κύπρου, άλλοι διώχθηκαν και άλλοι δεν άντεξαν την καταπίεση του κατακτητή. Σήμερα υπάρχουν γύρω στους 500, ζώντας συνεχώς με το φόβο, μήπως τους σκοτώσουν οι Τούρκοι και κάτω από την τυραννία και καταπίεση. Οι άνθρωποι είναι εγκλωβισμένο σώμα με ελεύθερη ψυχή. Οι άνθρωποι που στέκουν εκεί είναι σημαιοφόροι της ανένδοτης πορείας και πρωτομάρτυρες της σύγχρονης ιστορίας μας. Πεντακόσιες σημαίες στη χερσόνησο των Αγίων Μαρτύρων, 500 σύμβολα, 500 πρότυπα. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι και παιδιά της δικής μου ηλικίας, που ενώ τελειώνουν εκείτο δημοτικό σχολείο, αναγκάζονται να καταφύγουν στις ελεύθερες περιοχές, λόγω της άθλιας κατάστασης που εκεί επικρατεί. Επίσης για 27 χρόνια, εκατοντάδες γυναίκες στέκονται φρουροί, με μια φωτογραφία στο οδόφραγμα της ντροπής και του αίσχους, να ζητιανεύουν τους δικούς τους ανθρώπους. Υπάρχουν 1619 αγνοούμενοι και οι άνθρωποι αυτοί αγωνίζονται να κρατήσουν ζωντανή τη μνήμη τους. Οι 1619 αγνοούμενοι αποτελούν σήμερα πληγή στις καρδιές των ανθρώπων, μια πληγή που αιμορραγεί και δε θα γιατρευτεί μέχρι να εξακριβωθεί η τύχη τους. Τι έγιναν αυτοί οι 1619 άνθρωποι, πού και πώς ζουν; Το σημαντικότερο ερώτημα είναι εάν ζουν. Η Τουρκία, παρά τις αδιάφευστες μαρτυρίες που υπάρχουν, αρνείται την ύπαρξη των αγνοουμένων και τη στοιχει

ωδή ανθρώπινη υποχρέωση να μάθουν οι ενδιαφερόμενοι τι έγιναν οι αγαπημένοι τους άνθρωποι. Εάν είναι ζωντανοί, γιατί δεν απολύονται; Εάν είναι σκοτωμένοι, που είναι οι τάφοι τους; Παρά τις προσπάθειες που έγιναν καμία πρόοδος δεν έχει σημειωθεί μέχρι σήμερα. Παράλληλα ο βάρβαρος Αττίλας ούτε τους τάφους και τις εκκλησίες μας δεν σεβάστηκε. Προσπάθησαν με κάθε τρόπο να αλλάξουν κάθε τι που δείχνει την ελληνικότητα και τη χριστιανοσύνη. Χάλασαν εκκλησίες και τις μετέτρεψαν σε τζαμιά, ενώ άλλες τις έκαναν αποθήκες, μάντρες ζώων, μουσεία, κέντρα νεότητας κ.λπ.. Δεν σεβάστηκαν ούτε τους νεκρούς. Κατάκλεψαν μουσεία και ιδιωτικές συλλογές και βιβλιοθήκες. Δεν υπάρχουν πια σταυροί, ψηφιδωτά και εκκλησιαστικά αντικείμενα στις εκκλησίες. Πώς μπορούν και μένουν τόσο απαθείς οι μεγάλοι; Πώς μπορώ εγώ να μένω με σταυρωμένα χέρια, όταν καταστρέφουν όσα οι προγονοί μου έφτιαξαν; Τον καυτό Αύγουστο του 1996 δυο νέοι έκαναν πραγματικότητα, να πάνε ενάντια στον Αττίλα και να γίνουν πρότυπα στον αγώνα μας. Στην προσπάθεια τους να πάνε στο χωριό του πατέρα τους οι Τούρκοι, με τον πιο χυδαίο τρόπο, τους θανάτωσαν. Δυο νέοι από το χωριό που κατοικώ, το Παραλίμνι, που φέρουν το όνομα Τάσος Ισαάκ και Σολωμός Σολωμού, θυσιάστηκαν στο βωμό της ελευθερίας, για να γκρεμίσουν το συρματοπλέγμα της ντροπής. Με την αυτοθυσία τους κατόρθωσαν να επαναφέρουν την ελπίδα και την πίστη, τον κοινό λόγο της καθολικής και ανυπότακτης αντίστασης, για την τελική νίκη της δικαιοσύνης και της Ελλάδας. Επιπλέον, ο Πανικός Τσακούμας πιάστηκε από τους Τούρκους στο ψευδοκράτος για 5 μήνες, ενώ ήταν αθώος, ενάντια στη σύλληψη ενός Τουρκοκύπριου από την κυπριακή αστυνομία για διακίνηση ναρκωτικών. Παρά τις διαμαρτυρίες των συγγενών του, αφέθηκε ελεύθερος 8 ώρες μετά το θάνατο τη μάνας του, η οποία πέθανε αναζητώντας το δίκιο του παιδιού της. Επίσης, η δασκάλα Ελένη Φωκά προσπαθεί να διδάξει στα παιδιά των εγκλωβισμένων, ενώ οι Τούρκοι, με τον πιο απάνθρωπο τρόπο, την κακοποιούν. Τόσα και τόσα άλλα είναι τα αποδεικτικά στοιχεία, που δακτυλοδείχνουν την Κύπρο ως μαρτυρικό νησί. Πρέπει όλοι μαζί, φίλοι μου, να σπεύσουμε για την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η Κύπρος πονάει και βγάζει κραυγή διαμαρτυρίας. Μαζί της πονάμε όλοι οι Κύπριοι έφηβοι πολίτες, ανάμεσα τους και εγώ. Είναι μαρτύριο από το ακριτικό μου χωριό να αντικρίζω την Αμμόχωστο και τα σκλαβωμένα μας μέρη και να μη μπορώ να πάω πιο κοντά. Από τη μια η κατεχόμενη Κύπρος και από την άλλη εγώ, στη μέση το συρματοπλέγμα. Τρίζουν τα κόκαλα του Παλληκαρίδη και ο σταυραετός του Μαχαιρά φτερουγίζει πάνω από τις σκλαβωμένες πόλεις μας. Πώς έγιναν έτσι τα πράγματα; Όσα κύματα σε φίλησαν Κύπρο μου μες στους αιώνες, τόσα και άλλα ήταν τα δεινά σου. Το κύμα πάει και έρχεται τόσα χρόνια, πάντα το ίδιο. Τι και αν στέκεται εκεί αγέρωχη η πόλη του Τεύκρου, τι και εάν αντηχούν στις κερκίδες της Σαλαμίνας ο Ευριπίδης και ο Σοφοκλής; Τώρα πια παίζεται μια τραγωδία, που συνεχίζεται και συνεχίζεται. Αλήθεια, θα σταματήσει ποτέ; Μια τραγωδία που όλοι ψάχνουμε και αναρωτιόμαστε, ποιο θα είναι το τέλος της, μια τραγωδία που ματώνει και τραυματίζει τις ψυχές. Η Κύπρος θα ελευθερωθεί και η ωμή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από νησί μας θα παύσει. Είμαστε Έλληνες, χίλια χρόνια και αν περάσουν, δεν πεθαίνουμε σκλάβοι, γνωρίζοντας ότι για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή. Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή Λουκία Τηλλύρου. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία ΛΙΟΚΑΤΗ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΛΙΟΚΑΤΗ (Νομός Μαγνησίας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα θίξω το

θέμα της ελληνοτουρκικής προσέγγισης, βασισμένο σε εμπειρίες μου από ταξίδια στη Μικρά Ασία και στην Κωνσταντινούπολη. Από συζητήσεις με τον απλό λαό, ήταν φανερό ότι ήταν μεγάλη η ανάγκη από ανθρώπινη ζεστασιά και φροντίδα και η ανάγκη επικοινωνίας, χωρίς σκοπιμότητα, που αναζητούσαν οι Τούρκοι. Προσπαθούσαν να είναι όσο πιο φιλικό και άδολο και οι νέοι είχαν απαλλαγεί από διάφορες προκαταλήψεις έναντι των Ελλήνων. Προσπαθούσαν να δείξουν, ότι τώρα πια οικοδομείται ένα διαφορετικό καθεστώς στις σχέσεις μεταξύ των δύο λαών. Επιζητούσαν ψυχική ηρεμία και γαλήνη. Διότι θέλουν να ζήσουν ειρηνικά με τη γειτονική χώρα, θέλοντας να προετοιμάσουν και να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τις επόμενες γενιές. Αν, όμως, παρακολουθήσει κανείς την πολιτική που ακολουθούν οι ηγέτες και οι ισχυροί, που αποφασίζουν για τις τύχες των αδυνάτων, συμπεραίνουμε ότι οι συναισθηματισμοί του ελληνικού και του τουρκικού λαού δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν εξυπηρετούν την όλη υπόθεση. Τα τουρκικά γεράκια, έχοντας σκοπό να εξυπηρετήσουν τις πολιτικές τους φιλοδοξίες και να ικανοποιήσουν τις επεκτατικές τους τάσεις, δεν αφήνουν τις ελεύθερες φωνές να μιλήσουν και να εκφράσουν τη γνώμη τους, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται δυσάρεστες καταστάσεις μεταξύ των δύο κρατών. Παρόλα αυτά, οι συνθήκες είναι ευνοϊκές για συνεργασία, παρά τις δυσκολίες και τις αντιφάσεις, που παρατηρούνται από την πλευρά τους Τουρκίας. Βέβαια, κάτω από κατάλληλες προϋποθέσεις και καλή διάθεση και από τις δύο πλευρές, η επίλυση των προβλημάτων μπορεί να γίνει χωρίς

223

τη μεσολάβηση τρίτων χωρών. Επίσης επιβάλλεται να πρωταγωνιστήσει ο διάλογος και να παραμεριστούν οι εγωιστικές τάσεις. Όλοι να είναι έτοιμοι για αμοιβαίες υποχωρήσεις, για όλα τα ζητήματα. Απαραίτητος, επίσης, είναι ο αλληλοσεβασμός και η ειλικρίνεια στην προσπάθεια να ξεπεραστούν οι εχθρότητες και οι αντιπαλότητες, για να αποδώσουν καρπούς οι συζητήσεις. Να γίνει προσέγγιση σε επίπεδο πολιτιστικό, δίνοντας την ευκαιρία και στους δύο λαούς να διατηρήσουν τις παραδόσεις τους, τα ήθη, τα έθιμα και την πολιτιστική τους ταυτότητα, χωρίς να αποκλείονται νεωτερικιστικές σκέψεις για την ανανέωση στην κουλτούρα του κάθε λαού. Σημαντικό είναι το γεγονός, ότι ο εξωραϊσμός της Τουρκίας πρέπει να γίνει από τους Έλληνες. Δε θα αναφερθώ στις συνέπειες για τους δύο λαούς, διότι σε όλους τους τομείς θα είναι θετικές. Τέλος, θέλω να τονίσω ότι με όλες αυτές τις προϋποθέσεις μπορούμε κάποτε να υλοποιήσουμε το όραμα του Ελευθέριου Βενιζέλου. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή Αναστασία ΛΙΟΚΑΤΗ. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευθυμία Αδάμου. ΕΥΘΥΜΙΑ ΑΔΑΜΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμετέτοχοι στο όνειρο. Έχω την αίσθηση ότι οι σκέψεις που θα ακολουθήσουν δε συνάδουν και τόσο, όταν αυτές ακούγονται από το βήμα ενός Κοινοβουλίου. Είναι, όμως, το Κοινοβούλιο της Ελλάδας, όπου γεννήθηκε η Δημοκρατία. Και στη Δημοκρατία επιτρέποντα τα όνειρα. Γιατί ένα όνειρο έχω σκοπό να σας διηγηθώ, που είδε στον ύπνο του ένα παιδί από το Ιράκ, το οποίο χρόνια τώρα, από τότε στον πόλεμο του Κόλπου, είναι καθηλωμένο στο κρεβάτι του πόνου, ανήμπορο να περπατήσει. Ακούστε, λοιπόν, το λόγο αυτού του παιδιού, ένα λόγο απλό και αυθόρμητο, χωρίς βαθυστόχαστες σκέψεις, περίπλοκες απόψεις και ιδέες. Ένα λόγο, όπως βγαίνει μέσα από την ψυχή ενός μικρού φίλου μας για τα τραγικά γεγονότα, που λαμβάνουν χώρα σε έναν πόλεμο, έτσι όπως τα έζησε, έτσι που εμείς μόνο να τα φανταστούμε μπορούμε. «Είμαι ένας μικρός άνθρωπος. Εντελώς ασήμαντος, χωρίς τίτλους,

χωρίς χρήματα, χωρίς δύναμη. Ένα μικρό παιδί, που η πείρα του από τη ζωή είναι πολύ μικρή, θα ήθελα, ωστόσο, θεέ μου, να σου εκφράσω κάποιες σκέψεις μου, σκέψεις ενός μικρού παιδιού, που βλέπει τα γεγονότα γύρω του και προσπαθεί να τα κρίνει με το πνεύμα της αγάπης και της δικαιοσύνης. Αρχίζοντας, θα ήθελα να σου διηγηθώ το όνειρο της χθεσινής νύχτας. Βρισκόμουν, λοιπόν, σε ένα λιβάδι τόσο φωτεινό και τόσο πολύχρωμο, σαν αυτά που μόνο στα παραμύθια συναντά κανείς. Ο ουρανός ήταν πεντακάθαρος και τα γλυκό αεράκι έκανε τα φυτά και τα λουλούδια να χορεύουν σε έναν θεϊκό ρυθμό. Το πιο ωραίο, όμως, σημείο του ονείρου ήταν όταν με πλησίασε ο Ναζίμ, ο καλύτερος μου φίλος. Είχα να τον δω από τότε, που, καθώς παίζαμε μαζί, μια βόμβα κατέστρεψε τη γειτονιά μας, στέλνοντας εκείνον κοντά σου και μένα στο άθλιο αυτό νοσοκομείο. Όπως καταλαβαίνεις η χαρά και των δυο μας ήταν μεγάλη. Αγκαλιάσαμε ο ένας τον άλλο σφιχτά, έτσι που καμία πια δύναμη στον κόσμο να μην ήταν σε θέση να αρπάξει τον έναν από την αγκαλιά του άλλου. Αφού ο ενθουσιασμός μας πέρασε και αφού το σώμα μας δεν ανταποκρινόταν πια στην επιθυμία μας για περισσότερο παιχνίδι μου φαίνεται ότι παίζαμε ολόκληρες ώρες καθίσαμε κάτω από την παχιά σκιά ενός δένδρου. Τότε άρχισα να παραπονιέμαι. Του θύμισα τον όρκο που δώσαμε να μην χωρίσουμε ποτέ, ακόμα και στο θάνατο και που εκείνος δεν τον κράτησε. Τότε μου είπε κάτι, που με τάραξε και που μου έδωσε το έρεισμα να σου μιλήσω. Μου διηγήθηκε, λοιπόν, τη συνομιλία που είχε μαζί σου, όταν τον υποδέχθηκες κοντά σου. Τι κάνεις εδώ μικρέ; Του είπες. Δε σε περίμενα τόσο νωρίς. Δε φταίω εγώ, απάντησε ο Ναζίμ. Δεν ήρθα από μόνος μου, αλλά με σκότωσαν. Και γιατί σε σκότωσαν, παρακαλώ; Τον ρώτησες. Γιατί έπαιζα, με σκότωσαν γιατί έπαιζα, σου απάντησε. Θεέ μου, όπως σου είπα και στην αρχή, είμαι ένα μικρό παιδί. Γνωρίζω μόνο λίγα για τη ζωή, αλλά πολλά για το θάνατο. Μεγάλωσα, βλέπεις, μέσα στον πόλεμο και μολονότι δεν πρόλαβα ούτε το σχολείο να τελειώσω, μπορώ να σου αναλύσω την έννοια αυτή καλύτερα από κάθε άλλο ειδικό. Ο πόλεμος για μένα είναι κάτι φοβερό. Αφήνει την ψυχή όλων αυτών που τον ζουν, ακάλυπτη, σε ένα συνεχή φόβο, στον εφιάλτη της αγωνίας, που την κλείνει στο παγερό κλουβί του τρόμου. Καταστρέφει τη γαλήνη και την ειρήνη και εξανεμίζει τη δημιουργία, ενώ το πραγματικό νόημα της ζωής πνίγεται μέσα στη σκληρότητα και τη βία, που αναπόφευκτα γεννά ο πόλεμος. Ο άνθρωπος στη δίνη του πολέμου αυτοκαταστρέφεται. Με το μίσος στην καρδιά εξαγριώνεται και στρέφεται με κάθε μέσο και με κάθε σκληρότητα εναντίον όλων». Αυτές ήταν οι σκέψεις του μικρού αυτού παιδιού, που έχει καταδικαστεί να ζει με τραυματισμένο το σώμα και πολύ περισσότερο την ψυχή. Όμως ένα μικρό παιδί δεν μπορεί να μισήσει. Η καρδιά του είναι μικρή σαν εκείνο και δεν χωρά το μίσος, γιατί ξεχειλίζει από αγάπη. Έτσι, το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να πληγώνεται και να γεμίζει από πικρία και ερωτηματικά. Γιατί οι «μεγάλοι» και δυνατοί να βομβαρδίζουν τους «μικρούς» και αδύναμους; Υποστηρίζουν ότι θέλουν να επιβάλουν το δίκαιο. Και ποιος τους έδωσε αυτό το δικαίωμα; Προφανώς, το πήραν από μόνοι τους. Και αν σε τελευταία ανάλυση ενδιαφέρονται γι' αυτές τις μι

κρές και αδύναμες χώρες, ας τους βοηθήσουν αλλιώς. Ας τις αφήσουν ήσυχες να βρουν μόνες το δρόμο τους. Είναι το πιο λίγο που μπορούν να κάνουν. Για τις μικρές, όμως, χώρες, αυτό είναι ό,τι πιο μεγάλο. Ας αφήσουν, λοιπόν, τα υποκριτικά κροκοδείλια δάκρυα. Οι λαοί τους πήραν χαμπάρι πια. Τα διαπιστευτήρια τους θέλουν να δώσουν στις πανίσχυρες βιομηχανίες όπλων. Ύστερα τι καλύτερος τρόπος από το να διαφημίσεις «ζωντανά» την

πραμάτεια σου, τα σύγχρονα, δηλαδή, όπλα, που έχουν την τρομακτική ικανότητα να σκοτώνουν με σύγχρονη λογική σύγχρονους ανθρώπους. Έχει μια γκλαμουριά το πράγμα, όπως και να το κάνουμε, όταν η τηλεόραση στο παρουσιάζει σαν επιδόρπιο, μετά το δείπνο στο σαλόνι του σπιτιού σου. Και τέλος, τι πιο απλός τρόπος για τους Προέδρους αυτών των δυνατών χωρών και κυρίως των Η.Π.Α., να ανεβάζουν την τραυματισμένη από ερωτικά και άλλα σκάνδαλα δημοτικότητα τους. Ένας βομβαρισμός είναι το «όου» των Αμερικανών, το «τσάι» των Άγγλων, ένα «γαλλικό άρωμα», μια «γερμανική μπύρα», ένα γλέντι των μικρών και αδύναμων χωρών. Οι εικόνες μιλούν πιο δυνατά από τις λέξεις. Μισογκρεμισμένα σπίτια, κατεστραμμένα σχολεία, καμμένα δένδρα και πτώματα παντού. Είναι πραγματικά θαυμαστό πως αυτά τα σατανικά μηχανήματα καταστρέφουν τη ζωή μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, σκορπίζοντας παντού το θάνατο, λες και πέρασε από εκεί ο αρχαίος ελληνικός, πολεμικός θεός. Ο «θάνατος» είναι σιωπηλός. Και π. ράγματι, τίποτα δεν ακούγεται στο Ιράκ από τότε που τα σιδερένια τέρατα άρχισαν να ξερνάνε φωτιά και σίδηρο. Ο πόνος φαίνεται σία βουβά μάτια των ταλαιπωρημένων αυτών ανθρώπων, για τα όνειρα, για τις ελπίδες που τους προσπέρασαν, λες και φοβήθηκαν και αυτά από το θόρυβο των νατοϊκών αεροπλάνων και έφυγαν τρομαγμένα. Πώς θα ήταν άραγε η γη μας, αν δεν γνώριζε τον πόλεμο; «Δεν γεννήθηκα για να συμμερίζομαι το μίσος, αλλά για να συμμερίζομαι την αγάπη» απάντησε άφοβα, γεμάτη τόλμη η Αντιγόνη στον τυραννικό δυνάστη Κρέοντα και αυτός τη θανάτωσε. Πριν από διακόσια χρόνια ο Μπαμπέφ ονόμασε τις κυβερνήσεις «συνωμοσίες των λίγων ενάντια στους πολλούς» και η κυβέρνηση του έσπευσε να αποδείξει την ορθότητα του συλλογισμού του αποκεφαλίζοντας τον. Λοιπόν, θα συνεχίσουμε να ζούμε κάτω από τις κυβερνήσεις, που καταστρέφουν του συνανθρώπους τους στο όνομα του χρήματος και της δόξας; Γιατί να μην λάμπει για πάντα ο ήλιος της ειρήνης; Στη διάρκεια της ειρήνης δημιουργούνται οι κατάλληλες προϋποθέσεις, για να ζητάει χωρίς κανένα εμπόδιο ο άνθρωπος την καλύτερευση της προσωπικής του ζωής και σε επέκταση τη ζωή του κοινωνικού συνόλου. Προσπαθεί να κάνει τη ζωή πιο άνετη, πιο ανθρώπινη, να αναπτύξει την πνευματικότητα του και να ημερέψει τα πάθη του. Ο άνθρωπος, απελευθερωμένος από το φόβο για το μέλλον, από το μίσος για το συνάνθρωπο του και από τη φρίκη της βίας και του θανάτου, προσπαθεί να ολοκληρωθεί μέσα στη γνώση, στην προσπάθεια του να βρει τα μυστήρια του κόσμου και της ζωής. Για να γίνει όμως το όνειρο της ειρήνης πραγματικότητα, θα πρέπει να σταματήσουμε να εκλέγουμε καλούς πολιτικάντες και να δώσουμε την ευκαιρία στην εξουσία σε καλούς πολιτικούς. Γιατί οι καλοί πολιτικάντες έχουν από μυαλό τους τις επόμενες εκλογές, ενώ οι καλοί πολιτικοί έχουν στο μυαλό τους τις επόμενες γενεές. Είναι πραγματικά ανόητη η άποψη των κυβερνήσεων, που προσπαθούν να ελαττώσουν τα όπλα, για να κάνουν φίλους. Κάντε φίλους και θα δείτε με τι ρυθμό θα αχρηστευτούν τα όπλα, θα τους απαντούσα. Γιατί, αλήθεια, ποιος εχέφρων άνθρωπος οπλίζεται ενάντια στους φίλους του; Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε πως ο καλύτερος και φθηνότερος τρόπος, για να ξεφορτωθείς τον εχθρό σου, είναι να τον κάνεις φίλο σου. Οι Αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι οι πόλεμοι είναι κάποια συμφορά, που τους τη στέλνουν οι θεοί, για να τους τιμωρούν. Ο Θουκυδίδης ήταν ο πρώτος, που αντιλήφθηκε την αλήθεια. Οι πόλεμοι, είπε, θα επαναλαμβάνονταν αιώνια, εάν οι άνθρωποι δεν γίνουν περισσότερο άνθρωποι. Οι «δυνατοί» της γης, που τα ξέρουν όλα, όπως λένε, δεν γνωρίζουν τον μεγάλο αυτό ιστορικό; Ή μήπως γνωρίζουν καλύτερα τη θεωρία των Σοφιστών «δίκαιο είναι ό,τι συμφέρει»; Εν πάση περιπτώσει, εάν αυτό δεν τους συγκινεί, μήπως βοηθάει να τους θυμίσουμε πως σ' αυτόν τον κόσμο θα

ζήσουν τα παιδιά τους και τα παιδιά των παιδιών τους; Μήπως είναι καιρός να πέσουν οι μάσκες και να σταματήσουν οι κυβερνήσεις να δημιουργούν πολέμους στο όνομα της ειρήνης; Κάποιος πρωταθλητής του μποξ είχε πει κάποτε πως «μια ευγενική γλώσσα δίνει περισσότερη σιγουριά από μια δυνατή γροθιά», το ίδιο και η αμοιβαία εμπιστοσύνη. Αν μπορούσα να μιλήσω στους ανθρώπους της ηλικίας μου όλης της γης, αν μπορούσα, δηλαδή, να μιλήσω στο μέλλον αυτού του πλανήτη, θα τους μιλούσα ακριβώς για το ίδιο το μέλλον, θα τους έλεγα, λοιπόν, πως τουλάχιστον εμείς, η νέα γενεά, ας μη βαδίσουμε στα χνάρια που μας χάραξαν οι παλαιότεροι. Για να μην φοβούνται ποτέ πια τα παιδιά να παίζουν, είναι, επιτέλους, ώρα να αφήσουμε την ιστορία να μας διδάξει ότι οι πόλεμοι δεν έχουν νικητές, έχουν μόνο ηττημένους. Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Λαυρεντιάδης. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΔΗΣ (Νομός Πέλλας): Έκουσα την Εισηγήτρια που μίλησε για το τρομοκρατικό χτύπημα στις Η.Π.Α.. Βεβαίως, λυπούμαστε για τους ανθρώπους που σκοτώθηκαν και καταδικάζουμε το τρομοκρατικό χτύπημα, όμως, πρέπει να δούμε ότι οι Η.Π.Α, εδώ και αρκετά χρό

225

νια, έχουν κάνει κάποιους πολέμους, επικαλούμενοι τα ανθρώπινα δικαιώματα, με σκοπό το κέρδος. Να θυμηθούμε τον πόλεμο του Κόλπου, όπου σκοτώθηκαν πάρα πολλοί άνθρωποι και ακόμη συνεχίζουν να πεθαίνουν, αφού τα βλήματα που χρησιμοποιήθηκαν είχαν απεμπλουτισμένο ουράνιο. Να θυμηθούμε τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, όπου βομβαρδίστηκαν νοσοκομεία και μαιευτήρια, κτίρια καναλιών και σκότωσαν αθώους ανθρώπους. Πρέπει να θυμηθούμε ότι αυτός που θεωρείται ο αρχηγός της οργάνωσης, που έκανε το τρομοκρατικό χτύπημα, είναι δημιουργήμα των Αμερικανών, οι οποίοι τον χρηματοδότησαν, για να σκοτώσει κάποιους άλλους. Το γιατί στράφηκε εναντίον τους δε το ξέρουμε και δεν μας αφορά. Πιστεύω, ότι για να σταματήσουν την τρομοκρατία και να είναι οι ίδιοι καλά, πρέπει να σταματήσουν να χτυπάνε τους άλλους. Έτσι δεν θα χτυπάνε και οι άλλοι αυτούς. Πρέπει, λοιπόν, να μην κάνουμε κακό στους άλλους, για να μην μας κάνουν και οι άλλοι κακό. Το μίσος αυτών των ανθρώπων προήλθε από τους πολέμους που προηγήθηκαν και έχασαν αγαπημένα τους πρόσωπα. Φυσικά υπάρχει και άλλος τρόπος διαμαρτυρίας, όμως, σίγουρα ο πόνος είναι μεγάλος, άμα χάσεις ένα δικό σου άνθρωπο. Ειδικά άμα χάσεις το παιδί σου, δεν υπάρχει νόημα να ζεις. Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι να μην κάνουμε κακό στους συνανθρώπους μας, για να μην μας κάνουν και αυτοί κακό. Ευχαριστώ. ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρος): Θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση, σχετικά με το θέμα που έθεσε η κυρία ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ, σχετικά με το βιβλίο που μας στείλατε. Δεν διαμαρτυρόμαστε για το γεγονός ότι γράφει για επίσκεψη, αλλά για το γεγονός ότι γράφει να αποκτήσουμε το δικαίωμα. Το δικαίωμα αυτό το έχουμε. Καταγράφεται μέσα στα φυσικά δίκαια του ανθρώπου, το να επισκεπτόμαστε τη γη των προγόνων μας. Είναι δική μας αυτή η γη. Δεν περιμένουμε από κανένα να μας δώσει αυτό το δικαίωμα, γιατί το δικαίωμα το έχουμε. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αυτό που θέλω να πω είναι, ότι Έγινε μία Σύνοψη Κειμένων και μέσα στα κείμενα τα δικά σας, ίσως υπήρξε μία πρόταση και γι' αυτό και υπήρξε στη Σύνοψη των Κειμένων. Εφόσον διαπιστώνει η Επιτροπή ότι πρέπει να απαλειφθεί, είναι από τα θέματα τα οποία σημειώσαμε και η τελευταία σειρά της σελίδας 29 θα τεθεί σε ψηφοφορία την Τρίτη, προκειμένου να απαλειφθεί. Έχετε το δικαίωμα να εκφράζετε οποιαδήποτε άποψη πάνω στα κείμενα, απλά

αυτό που πρέπει να γνωρίζετε είναι ότι αυτά που είναι γραμμένα στα κείμενα είναι δικές σας προτάσεις, αν όχι όλων, κάποιων συναδέλφων σας, κατά το στάδιο προετοιμασίας. ΝΙΚΟΛΙΝΑ ΚΑΡΑΟΛΙΑ (Λευκωσία Κύπρος): Θα ήθελα να σχολιάσω δύο θέματα. Το πρώτο θέμα είναι σχετικό με αυτό, στο οποίο αναφέρθηκε η συμπατριώτισσα μου Λουκία Τηλλύρου. Υπάρχει ένα λατινικό ρητό «ας ακουστεί και η άλλη πλευρά». Εμείς, ως Ελληνοκύπριοι και ως Έλληνες, έχουμε τη δική μας εκδοχή της ιστορίας, το πώς έγιναν τα γεγονότα, αλλά και εκείνοι με τη σειρά τους έχουν τη δική τους εκδοχή και πιστεύουν ότι έχουν δίκιο. Αυτοί λένε ότι εμείς είμαστε κακοί, είμαστε δολοφόνοι και εμείς λέμε το ίδιο. Όμως, αν δεν ακουστούν και οι δύο εκδοχές, δεν μπορούμε να βγάλουμε μία ολοκληρωμένη έκδοση της ιστορίας και να ξέρουμε ακριβώς τι έγινε στην πατρίδα μας, γι' αυτό δεν πρέπει να είμαστε προκατειλημμένοι και να ακούμε και την άποψη της άλλης πλευράς. Το άλλο θέμα, που θα ήθελα να σχολιάσω, είναι σχετικά με τα πρόσφατα γεγονότα στην Αμερική. Καταδικάζουμε αυτό που έγινε, διότι οι τρομοκράτες αποφάσισαν να πάρουν τη δικαιοσύνη στα χέρια τους και να τιμωρήσουν την Αμερική, που είναι μία υπερδύναμη. Εμείς το καταδικάζουμε. Δεν μπορούμε να λέμε ότι τους άξιζε και ότι ήταν σωστό αυτό που έγινε, διότι δεν ήταν. Μπορεί να οδηγήσει σε άλλα γεγονότα, όπως ένας παγκόσμιος πόλεμος, θα πρέπει να σκεφτόμαστε πολύ πριν εκφράζουμε τη γνώμη «καλά να πάθουν οι Αμερικάνοι». ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΔΗΣ (Νομός Πέλλας): Να συμπληρώσω λίγο, γι' αυτά που ειπώθηκαν για την Αμερική. Ξέρουμε ότι οι τρομοκρατικές ενέργειες είναι αποτελέσματα πολέμου και ξέρουμε ότι οι πόλεμοι είναι αυτοί που σπέρνουν το μίσος και μετά έχουμε τα αντίποινα. Ετοιμάζονται να κηρύξουν τον πόλεμο. Αν κηρύξουν τον πόλεμο, θα έχουν περισσότερο μίσος από αυτό που έχουν τώρα. Δεν είναι μόνο αυτοί οι τρομοκράτες. Είναι πάρα πολλοί. Αν γίνει αυτός ο πόλεμος θα ξεχειλίσει το ποτήρι. Η Ελλάδα θα πρέπει να προσπαθήσει να αποφευχθεί αυτός ο πόλεμος. Στο σημείο αυτό και περί ώρα 12.45' λύθηκε η συνεδρίαση. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

226

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Στην Αθήνα σήμερα, 17 Σεπτεμβρίου 2001, ημέρα Δευτέρα και ώρα 16.10', στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ιωάννη Γιαννάκη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Κρίση στα Βαλκάνια, Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, Κυπριακό, Τρίτος κόσμος, Διεθνείς Σχέσεις Παγκοσμιοποίηση, Διμερείς Σχέσεις (Ελληνοτουρκικά), Ειρήνη Πόλεμος, Πυρηνικά, Θητεία, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Μετανάστες Πρόσφυγες, Απόδημος Ελληνισμός», της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΣΤ' Σύνοδος 2000 2001. (2η συνεδρίαση). Στην Επιτροπή Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Εφηβοί Βουλευτές»: Αγγελουΐδης Ευθύμιος (Γερμανία), Αδάμου Ευθυμία (Νομός Καρδίτσας), Αλεξάκης Ιωάννης (Ισραήλ), Αραβόσιτο Ελένη (Νομός Λέσβου), Αυγερινάκη Τριανταφυλλιά (Νομός Καβάλας), Αχιλλέως Χάρις (Λευκωσία Κύπρος), Βελάρης Χαρίλαος (Λευκωσία Κύπρος), Γαλάνη Μαρία (Β' Αθήνας), Γιαννακέλος Δημήτριος (Β' Αθήνας), Γιωτάκη Ιωάννα (Γερμανίας), ΓΚΟΛΙΑ Χρυσάνθη (Γερμανία), Ζαμπέλης Σταύρος Β' Αθήνας), Ζαχαριάδη Αποστολία (Νομός Μαγνησίας), ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ Μαρία (Νομός Χαλκιδικής), Θεοδοσίου Γιώργος (Βέλγιο), Καραμπίνας Δημήτριος (Γερμανία), Καραόλια

Νικολίνα (Λευκωσία Κύπρος), ΚΑΡΚΑΣΙΝΑ Αντιγόνη (Νομός Λακωνίας), Καρμίρη Καλομοίρη Ρίτα (Αίγυπτος), Κλεάνθους Έλενα (Λευκωσία Κύπρος), Κλεοβούλου Σίμος (Αυστραλία), Κυριάκου Μαρία (Αμμόχωστος Κύπρος), Κυριάκου Σταυρούλα (Αμμόχωστος Κύπρος), Λαυρεντιάδης Ιωάννης (Νομός Πέλλας), ΛΙΟΚΑΤΗ Αναστασία (Νομός Μαγνησίας), ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ Κυριακή (Νομός Δράμας), Μελάκου Μεσερέτ (Αιθιοπία), Μεσσήνης Σταύρος (Επικρατείας), ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ (Αμμόχωστος Κύπρος), Μωρής Δημήτριος (Νομός Φωκίδας) Μώτση Ανίλντα (Β' Αθήνας), ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ Έλενα (Νομός Θεσπρωτίας), ΞΑΝΘΟΥΛΗ Έννα (Α' Αθήνας), Οκάογλου Αικατερίνη (Νομός Κιλκίς), ΠΑΠΑΔΑΚΗ Μαρία (Α' Αθήνας), Παπάζογλου Χρήστος (Νομός Πιερίας), Παράσχου Γεώργιος (Νομός Ξάνθης), Πριλής Παναγιώτης (Αυστραλία), Σαντής Νικόλαος (Επικρατείας), ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία (Α' Θεσσαλονίκης), ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ Μαρία (Καναδάς), ΣΤΑΝΤΣΙΔΟΥ Αναστασία (Νομός Εβρου), Συρμός Αχιλλέας (Νομός Ιωαννίνων), Τάχος Σταύρος (Νομός Φλώρινας), Τηλλύρου Λουκία (Αμμόχωστος Κύπρος), Τόπη Μαγδαληνή (Ν. Κιλκίς), Τριανταφυλλίδου Σεμνή (Νομός Κυκλάδων), Τσιτιρίδου Χρυσούλα (Β' Αθήνας), Φουρλεμάδης Νικόλαος (Νομός Φθιώτιδας) και Χάσικος Ανδρέας (Λάρνακα Κύπρος). Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου πατέρας Γεώργιος Μεταλληνός και ο ιστορικός Ιωάννης Γιαννόπουλος, μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αγαπητές και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας αναγνώσω δύο μηνύματα από τους Έφηβους Βουλευτές Βασιλική Αϊβαλιώτη και Δημήτριο Φλούδα, που προέρχονται από την Καλιφόρνια και το Σικάγο αντίστοιχα και δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν, λόγω των τρομοκρατικών ενεργειών στις Η.Π.Α.. Το πρώτο μήνυμα έχει ως εξής: Λέγομαι Βασιλική Αϊβαλιώτη και κατοικώ στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στην Καλιφόρνια. Θα σας μιλήσω για ένα σοβαρότατο θέμα, που αφορά τα ελληνόπουλα της Αμερικής τη σωστή διδασχή της ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας και του πολιτισμού με απώτερο σκοπό την απόκτηση ολοκληρωμένης ελληνικής συνείδησης. Επισημαίνω τα εξής: Πρώτο: Ο ελληνικός καταγωγής πληθυσμός της Αμερικής και του Καναδά υπολογίζεται γύρω στα τρία εκατομμύρια. Οι περισσότεροι είναι περήφανοι που είναι Έλληνες και αρκετοί διατηρούν την ελληνική γλώσσα, καθώς επίσης και τα ήθη και έθιμα της χώρας μας. Δεύτερο: Οι Έλληνες της Αμερικής έχουν τη δυνατότητα να φανούν ιδιαίτερα χρήσιμοι στην Ελλάδα, υποστηρίζοντας φιλέλληνες πολιτικούς με τη ψήφο τους. Είναι, επίσης, σε θέση να ενημερώνουν την κοινή γνώμη για τα εθνικά μας θέματα, καθώς και να διαδίδουν τον ελληνικό πολιτισμό. Επιπλέον, πολλοί έχουν διάθεση να κάνουν επενδύσεις στην Ελλάδα. Τρίτο: Για να μπορεί κάποιος να συμβάλει ουσιαστικά στο εθνικό συμφέρον, πρέπει πρώτα απ' όλα να έχει ολοκληρωμένη ελληνική συνείδηση. Έχω τη γνώμη ότι δεν αρκεί να είναι απλώς φιλέλληνας. Για την απόκτηση της ολοκληρωμένης ελληνικής συνείδησης είναι αναγκαίο να μιλά κανείς άπταιστα ελληνικά, καθώς και να είναι γνώστης των ελληνικών πραγμάτων. Τέταρτο: Τα παιδιά των αποδήμων της Αμερικής, ιδίως οι τρίτες και οι τέταρτες γενιές, αποκόπτονται, όλο και περισσότερο από την Ελλάδα. Η ελληνική γλώσσα ξεχνιέται και μαζί της κάθε τι που αφορά άμεσα τη χώρα. Η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία σιγά σιγά μεταβάλλεται από τόπο διατήρησης των Ελληνορθόδοξων παραδόσεων και διδασχής της γλώσσας, σε τόπο συνάντησης αυτών που οι παππούδες τους ήρθαν κάποτε στην Ελλάδα. Αν αυτό συνεχιστεί, μετά από λίγα χρόνια, το τεράστιο αυτό ανθρώπινο δυναμικό θα

απορροφηθεί τελείως από την Αμερική και πολλές από τις ευεργετικές επιρροές, που υπάρχουν σήμερα προς όφελος της Ελλάδας, θα χαθούν. Πέμπτο: Τα ελληνόπουλα της Αμερικής μαθαίνουν τα ελληνικά τους σε σχολεία, που διατηρεί και κατευθύνει η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία. Τα μαθήματα γίνονται συνήθως μόνο μια φορά την εβδομάδα. Αυτό, δυστυχώς, δεν είναι αρκετό. Συμπεραίνω, λοιπόν, ότι παρόλο που η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία της Αμερικής προσπαθεί να διατηρήσει τις παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα και τη γλώσσα μας, χρειάζεται βοήθεια. Μόνο η ελληνική πολιτεία είναι σε θέση να βοηθήσει σε αυτόν το σκοπό. Προτείνω τα ακόλουθα: Η ελληνική πολιτεία, με έξοδα της, να στείλει σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Αμερικής, που έχουν ελληνικό πληθυσμό, ειδικά εκπαιδευμένους δασκάλους, για να διδάξουν την ελληνική γλώσσα, την ιστορία και τον πολιτισμό στους νέους. Οι δάσκαλοι, εκτός από τα μαθήματα, να προωθούν και το θέμα του εθελοντισμού, καθώς και τη συμμετοχή αθλητών με τα χρώματα της Ελλάδας στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 και σε μελλοντικούς αγώνες. Το πρόγραμμα των ελληνικών και τα βιβλία να καθορίζονται από το Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας. Τα μαθήματα να γίνονται τακτικά και συστηματικά όχι μια φορά την εβδομάδα, αν είναι δυνατόν να γίνονται καθημερινά. Τέλος, πρέπει να δοθούν επαρκή κίνητρα στους μαθητές, ώστε να παρακολουθούν συστηματικά και να τελειώνουν το ελληνικό σχολείο. Τα κίνητρα αυτά μπορεί να είναι υποτροφίες, μορφωτικά ταξίδια στην Ελλάδα ή ακόμα ευκαιρίες για εθελοντισμό. Πιστεύω ότι υπάρχει άμεση ανάγκη να ρυθμιστεί το θέμα της γλώσσας και αν οι προτάσεις μου γίνουν δεκτές, ο Απόδημος Ελληνισμός, αλλά και η Ελλάδα θα ωφεληθούν πολύ. Το δεύτερο μήνυμα αναφέρει: Μέσα στις δύσκολες στιγμές που διέρχεται η χώρα μου, οι Ηνωμένες Πολιτείες, με την άνανδρη επίθεση των τρομοκρατών, μου στερήθηκε το δικαίωμα να παρευρίσκομαι ανάμεσα σας. Σας αποστέλλω εγκάρδιο ομογενειακό χαιρετισμό. Εύχομαι η συνεδρίαση σας να στεφθεί με επιτυχία. Να αναλύσετε τα φλέγοντα θέματα και να δώσετε καίριες και νέες ιδέες στους ιθύνοντες για τα προβλήματα της χώρας μας και του κόσμου. Ιδιαίτερα θα ήθελα να αναφερθείτε στο επίκαιρο για τις μέρες μας τραγικό φαινόμενο, της τρομοκρατίας. Αυτή τη λαίλαπα, που εξέθεσε τη χώρα μας διεθνώς για τα 25 τελευταία χρόνια και μας στέρησε από εκλεκτά μέλη της ελληνικής κοινωνίας. Πρέπει όλοι οι λαοί μαζί να ορθώσουμε το ανάστημά μας, να καθορίσουμε την έννοια της τρομοκρατίας και να βρούμε τρόπους να την καταπολεμήσουμε και να την εξαλείψουμε. Είναι δική μας ευθύνη, είναι το πρόβλημα της γενιάς μας, έχουμε καθήκον απέναντι στην ανθρωπότητα, όπως οι προγενέστεροί μας είχαν τον κίνδυνο του φασισμού την εποχή του Β' παγκοσμίου πολέμου. Στον αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής κ. Κακλαμάνη εύχομαι υγεία. Συγχαρητήρια για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, που μας δίνει την ευκαιρία σαν νέοι άνθρωποι να ασχοληθούμε με τα κοινά, σε μια εποχή που η πολιτική δεν είναι και ιδιαίτερα ευχάριστη ενασχόληση για τους νέους ανθρώπους. Στους βουλευτές όλων των κομμάτων ανεξαιρέτως, υγείαν και προκοπή, καθαρή σκέψη, νέες ιδέες και εποικοδομητικό διάλογο στη βάση της δημοκρατίας. Τέλος, μια θερμή παράκληση προς την αξιότιμη επιτροπή του προγράμματος, όπως η επόμενη Βουλή των Εφήβων 2002, προσκαλέσει τους Έφηβους Βουλευτές της φετινής περιόδου, που δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν, λόγω της τρομοκρατικής ενέργειας στις Ηνωμένες Πολιτείες, ως παρατηρητές, διότι μας εστερήθη η μοναδική ευκαιρία να είμαστε μέλη στην παρούσα Ολομέλεια. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος

Βουλευτής Χαρίλαος Βελάρης έχει το λόγο. ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΒΕΛΑΡΗΣ (Λευκωσία Κύπρος): Μου έχει κάνει εντύπωση η άγνοια των Ελλήνων και ειδικότερα των νέων ανθρώπων για την κατάσταση που επικρατεί στην Κύπρο. Δεν έχω δει ποτέ το σπίτι μου. Γεννήθηκα και μένω 40 χιλιόμετρα από αυτό και αν επιχειρήσω να πάω εκεί, θα συλληφθώ και θα καταλήξω στα μπουντρούμια του Αττίλα. Στην αιματόβρεχτη Κύπρο, κομμάτι της Ελλάδας, αισθανόμαστε προδομένοι, όχι μόνο από όσα συνέβησαν κατά την περίοδο της χούντας, αλλά και από την πολιτική του ελληνικού κράτους, που έχει αναπτύξει καλές σχέσεις και φιλία με το δυνάστη του κυπριακού λαού, την Τουρκία. Επιπλέον, συμφώνησε η Ελλάδα για τη χρηματοδότηση της Τουρκίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι Τούρκοι θα χρησιμοποιήσουν τα χρήματα αυτά για αγορά οπλικών συστημάτων, προκειμένου να εξοντώσουν τους Κύπριους. Η ελληνοτουρκική φιλία δεν είναι κάτι καινούργιο. Η τελευταία φορά, που επιχειρήθηκε, ήταν στη συνάντηση του Ελευθερίου Βενιζέλου με τον ομόλογο του, λίγο μετά τη μικρασιατική καταστροφή. Το μόνο αποτέλεσμα ήταν να ξεχαστεί η μικρασιατική καταστροφή και να οριστικοποιηθούν οι χαμένες πατρίδες. Η Κύπρος, όμως, δεν είναι χαμένη πατρίδα, διότι παραμένει άσβεστη η φλόγα του αγώνα του ελληνισμού, που υψώθηκε το 1821, στους Βαλκανικούς πολέμους, στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και στον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ, που είχε σκοπό την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Το 1940 όλες οι τάξεις των

228

Κυπρίων υπερέβησαν τις οικονομικές τους δυνατότητες, προκειμένου να βοηθήσουν την Ελλάδα, όταν μια λίρα ήταν ίο εισόδημα ενός μηνός. Οι Έλληνες της Κύπρου προσμένουν τη μεγάλη ημέρα, που η μάνα μας Ελλάδα θα φέρει την ελευθερία στη Βόρεια Κύπρο. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Άννα ΞΑΝΘΟΥΛΗ έχει το λόγο. ΑΝΝΑ ΞΑΝΘΟΥΛΗ (Α' Αθήνας): Είμαι 16 ετών και ο πατέρας μου είναι αξιωματικός πεζικού. Εκτός των άλλων «προτερημάτων» της δουλειάς του απολαμβάνει και αυτό της συνεχούς μετακίνησης. Αυτό συνεπάγεται αλλαγή σπιτικού κάθε τόσο. Μπορεί να εντυπωσιάζει το συνεχές ταξίδι, η γνωριμία άλλων περιοχών, διαφορετικών ανθρώπων και καταστάσεων. Όμως, για εμένα, αυτό είναι αφόρητο, διότι υπήρξα μαθήτρια σε 11 διαφορετικά σχολεία, δεν έχω τη γειτονιά μου όπου μεγάλωσα, το δωμάτιο μου όπου έζησα τα χρόνια μου, τους παιδικούς μου φίλους. Οι στρατιωτικοί του στρατού ξηράς μετατίθενται πολύ συχνότερα από τους συναδέλφους τους του ναυτικού και της αεροπορίας, δηλαδή κάθε δύο χρόνια και εφόσον δεν έχουν στρατηγό για κουμπάρο. Η μετάθεση είναι δύσκολη, γιατί σε αναγκάζει να κουβαλήσεις κάθε φορά το σπίτι σου, να το ξαναστήσεις και να το ξαναγαπήσεις. Επιπλέον, τα παιδιά των αξιωματικών αντιμετωπίζουν προβλήματα λόγω του αισθήματος διαφορετικότητας και της δυσκολίας προσαρμογής. Πολλές φορές ζουν χωρίς πατέρα ή μητέρα για μεγάλο διάστημα. Πολλές φορές αντιμετωπίζονται σαν εξωγήινα πλάσματα στα καινούργια τους σχολεία, δεν γίνονται αποδεκτά και απορρίπτονται από τους προσωρινούς φίλους. Πολλές φορές δεν ξέρουν να απαντήσουν ποια είναι η ιδιαίτερη πατρίδα τους. Οι στρατιωτικοί πρέπει να μετατίθενται, διότι έτσι βελτιώνονται στην εργασία τους. Πρέπει, όμως, να μη γίνονται συχνές μεταθέσεις και όταν γίνονται, να ακολουθούνται αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς τον παράγοντα «μέσον» και να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες και οι αιτήσεις των στρατιωτικών. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Παπάζογλου έχει το λόγο. ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΪΤΣΟΓΛΟΥ (Νομός Πιερίας): Η μητέρα μου κατάγεται από ένα χωριό κοντά στην Κερύνεια της Κύπρου. Το βλέπω, όμως, μόνο από τις φωτογραφίες, διότι δεν

μπορώ να το επισκεφθώ, θα μου μείνει αξέχαστο το τελευταίο ταξίδι μου στην Κύπρο μέχρι την πράσινη γραμμή, που προτείνω να ονομαστεί πράσινη ντροπή της ανθρωπότητας. Μπορεί κάποιους από τους μεγάλους της γης να μου εξηγήσει, γιατί πρέπει να νιώθω αυτήν τη ντροπή και να σβήσει τον πόνο που ένιωσα, όταν είδα δακρυσμένη τη μητέρα μου; Μήπως πρέπει να τους θυμίσει κάποιος, ότι το βασικό δικαίωμα του ανθρώπου είναι να έχει πατρίδα όχι ακρωτηριασμένη, αλλά ολόκληρη, που να μπορεί να προσφέρει στο λαό της ειρηνική ζωή; Μία πατρίδα ελεύθερη, που να μπορούν οι γονείς να μοχθούν για τα παιδιά τους. Να μπορούν τα παιδιά να βλέπουν το μέλλον με αισιοδοξία και να κάνουν όνειρα. Να μπορεί ο Πενταδάκτυλος, με το ξημέρωμα της ημέρας, να μοσχοβολά από το άρωμα των κυκλάμινων, να ακούει ελληνικές χαρούμενες φωνές και να μην κουβαλάει στις πλαγιές του το ασήκωτο φορτίο, την τεράστια «ερυθρή ημισέληνο». Να πάψει ο Απόστολος Ανδρέας να είναι ένας «εγκλωβισμένος άγιος» και να μπορέσει η Σαλαμίνα, οι αρχαίοι Σόλοι, το καράβι της Κερύνειας και τόσοι άλλοι αρχαιολογικοί θησαυροί της γης μας να μιλήσουν στους ανθρώπους, και στον πολιτισμό τους στη γνωστή γλώσσα της ιστορίας, που λέει ότι αυτός ο τόπος είναι ελληνικός χιλιάδες χρόνια τώρα και κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Αυτούς τους εισβολείς τους έφερε, σίγουρα χωρίς να το θέλει, ένα μαύρο πρωινό η θάλασσα της Κερύνειας, αλλά η ίδια πάλι σύντομα θα τους δείξει το δρόμο της επιστροφής μαζί με τον Αττίλα τους. Ζούμε, λένε, σε ένα κράτος ευνομούμενο, με αυτονόητη βασική προϋπόθεση την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Το δικαίωμα μου, λοιπόν, να έχω πατρίδα, να τη ζω και να την απολαμβάνω, ποιος θα μου το εξασφαλίσει; Ποιος θα μου το προστατεύσει; Ρωτώ, λοιπόν, τώρα τους αρμόδιους και αυτούς που μας κυβερνάνε, εάν δεν είναι έγκλημα να ζεις πρόσφυγας στην (δια την πατρίδα σου, τότε τι είναι; Αν δεν είναι έγκλημα να μην ξέρεις, εάν ζουν και πού βρίσκονται τα αγαπημένα σου πρόσωπα και να μην παίρνεις ούτε ένα μήνυμα από αυτά, τότε τι είναι; Το να είσαι εγκλωβισμένος στον τόπο σου, «οι μεγάλοι» πώς θα το ονομάσουν; Στον 21ο αιώνα, λοιπόν, είναι αίσχος και ντροπή για την ανθρωπότητα μία πόλη, η μοναδική στον πλανήτη, να είναι μοιρασμένη στα δύο. Είναι ντροπή ένας μικρός λαός να είναι υποδουλωμένος και να παλεύει ακόμη, για να αποκτήσει τη λευτεριά του. Ένας λαός που για τη δική του λευτεριά και τη λευτεριά των άλλων λαών, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, πολέμησε, θυσιάστηκε και έχυσε το αίμα του. Αυτές οι θυσίες του ξεχάστηκαν από όλους; Τόσο αίμα πήγε χαμένο; Στο σημείο αυτό θα τολμήσω να κάνω κάποιες προτάσεις, πιστεύοντας ότι προσθέτω ένα μικρό λιθαράκι στην προσπάθεια αντιμετώπισης και λύσης αυτού του τεράστιου προβλήματος. Σε τρία χρόνια η χώρα μας θα ζήσει το μεγαλείο και τις συγκινήσεις της Ολυμπιάδας του 2004, που την ονομάσαμε και πολιτισμική. Αυτός ο χαρακτηρισμός, όμως, ακούγεται ειρωνικά. Γιατί, πώς μπορούμε να μιλάμε, όταν, σε απόσταση αναπνοής από τις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις,

229

έναν ολόκληρο πολιτισμό καταστρέφεται, λαφυραγωγείται και βεβηλώνεται από τον Αττίλα; Πρέπει να κάνουμε το κάθε τι για τη διάσωση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτήν τη μεγάλη ευκαιρία, που θα έχουμε στα χέρια μας το 2004. Τότε η χώρα μας θα είναι το κέντρο του κόσμου. Εκατοντάδες αθλητές και αντιπροσωπίες από όλο τον πλανήτη θα μας επισκεφθούν. Μετά το τρίπτυχο σύνθημα «πιο γρήγορα, πιο ψηλά, πιο δυνατά», που θα κυριαρχεί εκείνες τις ημέρες, δεύτερο σύνθημα μας θα πρέπει να είναι και να το φωνάζουμε συνέχεια ως τα πέρατα της γης «σώστε την

Κύπρο, για να πάψει να είναι μία ανοικτή πληγή στο κορμί του κόσμου και στο κορμί το δικό μας». Το ελληνικό κράτος, λοιπόν, με κάθε ειρηνικό μέσο που διαθέτει και με σκληρό λόγο, εάν χρειαστεί, να προβάλλει και να απαιτήσει λύση για το κυπριακό πρόβλημα. Οι αθλητές να αγωνίζονται στο στίβο για το στεφάνι της ελιάς και οι πολιτικοί μας να αγωνίζονται στο στίβο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που τόσα χρόνια καταπατούνται στην Κύπρο και όλοι μαζί με ανοικτά μάτια και αυτιά προσποιούμαστε ότι δεν βλέπουμε και δεν ακούμε τις διαμαρτυρίες της. Η φωνή του δίκαιου να γίνει πιο δυνατή από αυτήν του άδικου και να ακουστεί σε κάθε γωνιά της γης. Αυτήν τη φωνή να τη βάλουμε στην καθημερινή μας ζωή, μέσα από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τον Τύπο. Να βομβαρδίσουμε τον κόσμο με μηνύματα, για να τον ευαισθητοποιήσουμε. Μαζί με την ενεργό και έμπρακτη, πάνω από όλα, βοήθεια του Ο.Η.Ε. και της Ευρώπης να παλέψουμε για τη δίκαιη λύση του κυπριακού. Να απαιτήσουμε δυναμικότερες παρεμβάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε. και των άλλων οργανισμών. Να πάψουμε να χαιρόμαστε και να θεωρούμε επιτυχία μας την έκδοση και την υπογραφή ψηφισμάτων. Να πάψουμε να ζητιανεύουμε αυτά που μας ανήκουν. Η ιστορία μας έμαθε ότι κανείς δεν μας χαρίζει τίποτα, αλλά τα πάντα τα αποκτούμε με αγώνες και θυσίες, παλεύοντας με τις δικές μας δυνάμεις. Αφού πρώτα ενημερωθούμε εμείς οι ίδιοι, να ερχόμαστε στη συνέχεια καθημερινά σε επαφή με τον κόσμο του τόπου μας και με συζητήσεις και οποιοδήποτε άλλο μέσο διαθέτει ο καθένας να ενημερώνουμε και να πληροφορούμε τον κόσμο. Οι κυβερνήσεις Ελλάδας και Κύπρου να επιδιώξουν πιο στενή συνεργασία και πιο σκληρή εξωτερική πολιτική. Μήπως είναι καιρός να περάσουμε και εμείς στην επίθεση, που είναι πολλές φορές και η καλύτερη άμυνα; Να κάνουμε τον αντίπαλο μας να μας υπολογίσει και να καταλάβει ότι μπορεί να έγιναν κάποιες προσεγγίσεις ανθρωπιστικού περιεχομένου τα τελευταία χρόνια, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα γίνουν και υποχωρήσεις, που τις περισσότερες φορές είναι και χωρίς ανταλλάγματα, θα μπορούσαμε εμείς οι Έφηβοι να ζητήσουμε από τον Υπουργό Παιδείας να γίνουν μόνιμος θεσμός οι αδελφοποιήσεις των σχολείων της Ελλάδας με τα σχολεία της Κύπρου και όχι μόνο στα χαρτιά, αλλά και στην πράξη. Μαθητές των σχολείων μας να φιλοξενοούνται από συμμαθητές τους στην Κύπρο και εμείς να φιλοξενούμε μαθητές μας από την Κύπρο. Στόχος μας να είναι η σύσφιξη των σχέσεων μας και η δημιουργία φιλικών δυνατών δεσμών. Να γίνουμε εμείς οι ίδιοι, όπου και εάν βρισκόμαστε, πρέσβεις και άγγελοι του κυπριακού προβλήματος. Καλό θα ήταν μερικοί «καλλιτέχνες» να περιορίσουν τη δράση τους και την επιζήμια παρουσία τους σε αυτόν το χώρο και στην πολιτική του τόπου μας. Βλάπτουν ανεπανόρθωτα την εξωτερική πολιτική της χώρας μας. Να ευχηθούμε μία δίκαιη λύση του κυπριακού με όλα τα συνακόλουθα, ώστε να γίνει η Κύπρος γέφυρα ειρήνης και προόδου για όλη την περιοχή. Εύχομαι οι Έφηβοι σε μία από τις προσεχείς Βουλές τους, μαζί με τουρκοκύπριους συνομήλικους τους, που θα συμμετέχουν στις διαδικασίες, να πραγματοποιήσουν μία εκδρομή προσκύνημα στην ελεύθερη Κερύνεια, στην ελεύθερη Αμμόχωστο και σε όλες τις άλλες πόλεις και χωριά, που εδώ και 27 ολόκληρα χρόνια βρίσκονται υπό τουρκική κατοχή και περιμένουν την απελευθέρωση και τη λύτρωση τους. Θα κλείσω την ομιλία μου με ένα απόσπασμα από ένα ποίημα του Κώστα Μάντη, γνωστού Κύπριου ποιητή. «Στο σπίτι μάνα που νοστάλγησες και στο χωριό σου, που το αγαπώ και εγώ και ας δεν το γνώρισα, ξέρε, πως όρκο μου όρισα μια μέρα να πάει ο γιος σου στο ξωκκλησιάκι που ερημώθηκε, κερί να ανάψεις, το χώμα να φιλήσεις και να κλάψεις». ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος

Βουλευτής Αναστασία ΣΤΑΝΤΣΙΔΟΥ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΑΝΤΣΙΔΟΥ (Νομός Έβρου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, θέλησα να κάνω το σύνθημα της Βουλής των Εφήβων: «η φαντασία πράξη». Βλέποντας τα τελευταία χρόνια τις σκηνές πολέμου, που διαδραματίζονται στον όμορφο πλανήτη μας, θέλω να σας πω ένα παραμύθι με λόγια απλά και νοήματα βαθιά. Μια φορά και ένα καιρό σε ένα λιβάδι ξημέρωσε η ημέρα και το σκοτάδι έδωσε σιγά σιγά τη θέση του στο φως. Κίνησαν τα παιδιά να πάνε σε αυτό το λιβάδι της ειρήνης, έτσι το έλεγαν και ήταν γεμάτο από λουλούδια και πράσινο χορτάρι. Τα παιδιά ήταν πολλά και διαφορετικά μεταξύ τους, στο χρώμα, στις ιδέες κ.λπ.. Δεν είχε σημασία. Μήπως όλα τα λουλούδια στο λιβάδι ήταν τα (δια; Σημασία είχε ότι τα παιδιά κάθε ημέρα πήγαιναν στο λιβάδι, για να παίξουν και να χαρούν κάτω από τα φύλλα του μεγάλου δένδρου, του ουρανόδενδρου. Το ουρανόδενδρο ήταν ένα τεράστιο δένδρο. Κάθε 'νοιξη άνθιζε κόκκινα λουλούδια, που όποιος μυρίζει το άρωμα τους ξεχνούσε τις κακιές και ξαναγαπούσε τη ζωή. Όταν έβγαιναν τα φύλλα του, τα παιδιά πανηγύριζαν. Τα φύλλα ήταν κόκκινα, κίτρινα, πράσινα. Ήταν λο

230

γης-λογής χρώματα. Τα παιδιά ήξεραν ότι δεν έπρεπε να χρησιμοποιούν τα φύλλα αλόγιστα και ήξεραν ότι το ουρανόδενδρο μπορούσε να φέρει και δυστυχία, αρκεί κάποιος να έβρισκε το σωστό φύλλο και να το επιθυμούσε. Όμως, τα παιδιά ήταν αγαπημένα, τα παιδιά αγαπιόντουσαν και δεν υπήρχε κάποιος κίνδυνος. Στο τέλος του καλοκαιριού το δένδρο έβγαζε καρπούς. Ήταν κάτι καρποί μεγάλοι σαν καρπούζια και μακρουλοί. Να έβγαζε τρεις, τέσσερις, όλο κι όλο, κάθε χρόνο το δένδρο. Τα παιδιά ήξεραν καλά ότι έπρεπε να τους αφήσουν να ωριμάσουν και κατά τον Οκτώβρη να τους μαζέψουν, να τους ανοίξουν με προσοχή και να συγκεντρώσουν τα σπόρια τους, τα ουρανόσπορα, όπως τα 'λεγαν. Αυτά τα σπόρια ήταν βάλσαμο για τις αρρώστιες τους, και τι δε γιάτρευαν. Από τις τρύπες του χειμώνα, ως την ανεμοβλογιά και την ιλαρά. Το ουρανόδενδρο ήταν ο πλούτος του λιβαδιού της ειρήνης. Στα κλαδιά του τα παιδιά έφτιαχναν κούνιες και τα πουλιά φωλιές. Μια μέρα, λοιπόν, καθώς τα παιδιά παίζανε ήρεμα και ανέμελα και χόρευαν το χορό της ειρήνης και ο κύκλος ήταν πολύ πολύ μεγάλος, ακούσανε ένα δυνατό θόρυβο, κάτι σαν μπουμπουνητό. Μπόρα θα έρχεται, είπαν τα μεγαλύτερα, ας τρέξουμε κάτω από το δένδρο μας. Και έτρεξαν όλα μαζί κάτω απ' το δένδρο του πλούτου και τα μεγαλύτερα παιδιά πήραν στους ώμους τους τα μικρότερα. Ο ουρανός σκοτείνιασε. Τα παιδιά ξαφνιάστηκαν. Μια παράξενη παγωνιά πλάκωσε όλο το λιβάδι και φόβος κυριέψε τα παιδιά. Όμως, δεν πίστευαν στα μάτια τους, όταν σε λίγο δύο σύννεφα πλησίασαν στο δέντρο τους. Το ένα ερχόταν απ' τη δύση και το άλλο από την ανατολή. Και το πιο παράξενο το είδαν σε λίγο. Πάνω στα σύννεφα υπήρχαν άνθρωποι. Ένας ψηλός άνδρας, με φουσκωμένη κοιλιά, ήταν στο σύννεφο που ήρθε απ' τη δύση. Η φορεσιά του ήταν παράξενη. Φορούσε ένα παντελόνι με κόκκινες και άσπρες ρίγες, που το στερέωνε με τιράντες. Το πουκάμισο του ήταν μπλε και είχε στην πλάτη του χρυσά αστέρια. Στο κεφάλι φορούσε ένα ψηλό καπέλο με τα ίδια χρώματα. Τι παράξενος άνθρωπος, σκέφτηκαν τα παιδιά!! Μα τα παράξενα δεν είχαν τελειώσει ακόμα, γιατί στο σύννεφο, που ήρθε απ' τα ανατολικά, ήταν ένας μικρόσωμος, αλλά γεροδεμένος άντρας, με μαύρα ίδια μαλλιά, σχιστά μάτια και κίτρινη επιδερμίδα. Φορούσε κάτι ρούχα σαν πιτζάμες, που ήταν κατακόκκινα και στο χέρι του κρατούσε ένα σφυρί, που ήταν σταυρωτά ενωμένο μ' ένα δρεπάνι. Τα παιδιά ανοιγόκλεισαν τα μάτια τους, για να σιγουρευτούν ότι βλέπουν καλά. Οι

παράξενοι άνδρες τα πλησίασαν. Τα παιδιά αναρωτήθηκαν φοβισμένα. Τι να θέλουν άραγε; Ο φόβος τους μεγάλωνε, καθώς οι άνδρες πλησίαζαν. Σφιχταγκαλιάστηκαν μεταξύ τους και σήκωσαν όλα μαζί το βλέμμα τους στο δένδρο. Όσο ήταν όλοι σαν ένας και είχαν το δέντρο δεν κινδύνευαν. Αυτή η σκέψη τα αναθάρρυνε και κοίταξαν στα μάτια τους ξένους. Γιατί ήρθατε στο λιβάδι μας, ξένοι; Ρώτησε ο Νίκος που ήταν ο μεγαλύτερος. Για τουρισμό, απάντησαν οι ξένοι. Από πού έρχεσθε; Ξαναρώτησε ο Νίκος. Από τη χώρα του δολαρίου, απάντησε ο χοντρός. Από τη χώρα των δράκων, απάντησε ο σχιστομάτης. Εμείς, όμως, δεν ξέρουμε πως γίνεται ο τουρισμός, είπαν τα παιδιά. Μήπως είναι κάποιο παιχνίδι; Ναι! Είπαν θαρρετά οι συννεφοφερμένοι. Εμείς θα πετάξουμε ζαχαρωτά και όποιος μαζέψει τα περισσότερα θα είναι ο νικητής και θα κερδίσει μια σακούλα από δαύτα. Και με τα λόγια αυτά οι ξένοι πέταξαν ζαχαρωτά στο λιβάδι, άσπρα, ροζ, πράσινα, κόκκινα. Και το λιβάδι γέμισε και το χορτάρι σκεπάστηκε και τα πουλάκια κρύφτηκαν και τα αγριολούλουδα έσκυψαν τα κεφαλάκια τους, για να μη βλέπουν τη νέα κατάσταση πραγμάτων στο λιβάδι της ειρήνης. Τα παιδιά τα έχασαν, δεν είχαν ξαναδεί τέτοιο πράγμα. Στην αρχή δυσκολεύτηκαν να πιστέψουν. Γιατί, έλεγαν, μας τα δίνουν; Είναι ξένοι δεν πρέπει να πιστεύουμε τους ξένους. Μα τα ζαχαρωτά ήταν εκεί και είχαν υπέροχο άρωμα. Δεν άντεξαν στον πειρασμό και άρχισαν να μαζεύουν ζαχαρωτά. Και μάζευαν, και μάζευαν και σε λίγο γέμισαν οι τσέπες τους και κρυφά κρυφά έτρωγαν και από κανένα και ήρθε η ώρα του νικητή. Και ήρθε η ώρα του χαλασμού. Βρισιές, σπρωξιές κλοτσιές, μαλλιοτραβήγματα, μπουνιές, για το ποιος θα είναι ο νικητής. Μαύρισε το μάτι του Παύλου, σχίστηκαν τα ρούχα της Κατερίνας, μάτωσε το πόδι του Πέτρου, ξεπλέχτηκαν οι μακριές κοτσίδες της Νατάσσας, αίματα έτρεχαν από το πρόσωπο του Γιάννη. Χάθηκε η αγάπη, χάθηκε η γαλήνη, χάθηκε η χαρά, χάθηκε το χαμόγελο, χάθηκε η ευτυχία. Η κούνια τσακίστηκε, ο πύργος, που με τόση χαρά και κόπο είχαν φτιάξει από χώμα, ποδοπατήθηκε. Και ώρες κράτησε το μακελειό και κανένας δεν ήθελε να είναι νικημένος και ήρθε η νύχτα και έσκυψαν το φεγγάρι και τα αστέρια να δουν καλά, γιατί δεν πίστευαν στα μάτια τους και ξανά ήρθε το ξημέρωμα και πάλι τα ίδια. Το λιβάδι της ειρήνης έγινε το λιβάδι του πολέμου. Και τότε ο μικρότερος ο Γιαννάκης έδειξε το δένδρο. Εκεί! Εκεί! ΠΑΙΔΙΑ!!! Στη θέση του ήταν μια μεγάλη τρύπα. Οι ξενόφερτοι είχαν μοιραστεί τα κλαδιά του και τα φόρτωναν στα σύννεφα τους. Φτάνει πια! Σταματήστε! Δεν βλέπετε πού μας οδήγησε η πλεονεξία μας για τα ζαχαρωτά; Το νέκταρ των λουλουδιών της ακακίας και το άρωμα των λουλουδιών του ουρανόδεντρου, δε μας έφταναν; Κοιτάξτε ο ένας τον άλλο, δείτε πως καταντήσαμε.

231

Τα παιδιά κατέβασαν ντροπιασμένα το κεφάλι. Το δένδρο είναι δικό μας! Τόλμησε να φωνάξει η Κατερίνα στους ξένους. Τώρα είναι δικό μας και εσείς οι μικροί καλά θα κάνετε να λέτε και ένα ευχαριστώ, κάθε φορά που θα σας δίνουμε κάποια ζαχαρωτά, απάντησαν οι ξένοι. Τα μάτια των παιδιών είχαν βουρκώσει, καταλάβαιναν ότι τίποτα δεν θα ήταν όπως πρώτα. Τώρα έπρεπε να περιμένουν τα χειρότερα. Έμειναν αμίλητα, βουβά, θλιμμένα και ατένιζαν την απεραντοσύνη του λιβαδιού τους, που τώρα έμοιαζε, χωρίς χρώματα, μουντό και τσαλαπατημένο. Τότε ακούσθηκε μία φωνή: Παιδιά, γιατί με αφήσατε μόνη; Σας περίμενα στο ποτάμι. Ήταν η μικρή Ειρηνούλα και κρατούσε στα χέρια της ένα φύλλο απ' το ουρανόδεντρο. Ήξεραν όλοι γι' αυτό το φύλλο, ήταν το μοναδικό πάνω στο ουρανόδεντρο. Είχε όλα τα χρώματα πάνω του. Ήταν το φύλλο της προσπάθειας, της

αγάπης, της αλήθειας, της υπομονής, της επιμονής, της φιλίας, της δίψας για τη ζωή. Της δημιουργίας και της ειρήνης. Τα παιδιά αλληλοκοιτάχθηκαν και τα μάτια τους φωτίστηκαν. Πλησίασαν όλοι μαζί σ' ένα βράχο, έβαλαν το φύλλο της Ειρήνης επάνω και ακούμπησαν τα χέρια τους το ένα πάνω στο άλλο. Έγιναν ένα. Όλοι μαζί έκαναν μια ευχή για όλο τον κόσμο! Και έζησαν αυτοί καλά ...εμείς, όμως, θα ζήσουμε καλύτερα; ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ. ΜΑΡΙΑ ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι Βουλευτές, τις δύο αυτές μέρες έχουμε αναφερθεί σε θέματα, που αφορούν τον εξωτερικό τομέα, χωρίς, όμως, πρώτα να έχουν επιλυθεί τα προβλήματα, που έχουν δημιουργηθεί στους Έλληνες αδελφούς μας. Οδηγούμεθα κατ' ευθείαν στο μέλλον, προσπερνώντας ένα μεγάλο κομμάτι του παρόντος. Μία χώρα, όπως η Ελλάδα, με ένα πολλά υποσχόμενο μέλλον, στην προσπάθεια της να αναπτύξει τις φιλικές της σχέσεις με τις υπόλοιπες χώρες, δέχεται μετανάστες, αναγνωρίζοντας τους ως Έλληνες, δίνοντας τους ταυτότητα και κάθε δικαίωμα στη χώρα μας. Έτσι, όμως, δείχνουν μία αδιαφορία στα πρόσωπα των γνήσιων Ελλήνων. Μήπως, όμως, οι προσπάθειες μας για συμφιλίωση με τις υπόλοιπες χώρες είναι μάταιες; Μήπως πίσω από όλα αυτά δεν λαμβάνουμε καμία ανταπόκριση; Και όλα αυτά κρύβουν πίσω τους τα πραγματικά αίτια, που είναι το οικονομικό τους συμφέρον, η βία και κανένα ανθρώπινο δικαίωμα; Έχουμε, άραγε, αναρωτηθεί πού οφείλονται όλες αυτές οι πολεμικές συγκρούσεις, που γίνονται κατά καιρούς; Οφείλονται σε εξωτερικές διαφορές, που έχουμε ανάμεσα μας οι χώρες ή μήπως στα εσωτερικά προβλήματα του κράτους μας; Όλοι γνωρίζουμε τη νοσταλγία που νοιώθουν οι Έλληνες της διασποράς. Πολλοί, όμως, απ' αυτούς δεν έχουν τολμήσει να επιστρέψουν πίσω. Ορισμένοι, βέβαια, είναι γνώστες της πολιτικής αδικίας, που επικρατεί στη χώρα μας. Και πάλι, όμως, τα αποτελέσματα όλων αυτών πληρώνουν οι Έλληνες και μάλιστα με το ακριβότερο νόμισμα: την απόρριψη, την αδικία και κυρίως την αγανάκτηση, ψάχνοντας να βρουν τα δίκια τους, χωρίς, όμως, καμία ανταπόκριση και αυτό είναι, που τους πληγώνει αφάνταστα και τους οδηγεί στην εγκατάλειψη των άδικων προσπαθειών τους. Πολλά, όμως, απ' αυτά είναι άγνωστα στους συνανθρώπους μας και πρώτα απ' όλα αρχίζουν από τις ελλείψεις γνώσεις, που μας προσφέρουν στο σχολείο. Καθημερινά, όλο και περισσότερο, μας βομβαρδίζουν με υπερπληροφορίες, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με εμάς και τους συνανθρώπους μας, προσπερνώντας έτσι τα προβλήματα που βιώνουμε καθημερινά. Στο σημείο αυτό έρχεται σε πρώτη προβολή το Μακεδόνικο πρόβλημα. Επιδιώκουμε συνεργασία με όλα τα έθνη, για ποιο λόγο, όμως, ξεχωρίζουμε κάποια από αυτά; Ποιος είναι ο λόγος που καταδικάζουμε όλους τους Σκοπιανούς; Λόγω μερικών προσωπικοτήτων, που προβάλλουν λανθασμένα παραδείγματα; Αυτό ακριβώς είναι και το θέμα που με αφορά άμεσα. Ενώ η καταγωγή μας είναι ελληνική, ενώ εμένα και τον πατέρα μου μας έχουν αναγνωρίσει ως Έλληνες, τη μητέρα μου όχι. Ακόμη και τον αδερφό μου τον αναγνώρισαν ως Έλληνα, μόνο όταν έπρεπε να υπηρετήσει την πατρίδα του. Σ' αυτό το σημείο αξίζει να τονίσω πόσο έντονα διακρίνονται τα συμφέροντα της χώρας μας. Όλα αυτά είναι αποτελέσματα κάποιων αποφάσεων, που είχαν παρθεί στον καιρό του εμφυλίου πολέμου, από κάποιους μεγάλους, που θέλησαν να διώξουν ορισμένους Έλληνες από τη χώρα τους, λόγω κάποιων πολιτικών διαφορών ανάμεσα τους, αναγκάζοντας τους να ζήσουν στην ξενιτιά και να αφήσουν πίσω τους μια ζωή γεμάτη αναμνήσεις. Μέσα σ' αυτούς ήταν και οι παππούδες μου. Κατά το πέρασμα, όμως, των χρόνων νοστάλησαν την πατρίδα Ελλάδα και θέλησαν να επιστρέψουν. Έτσι, λοιπόν, κατέφυγαν πρώτα στην πρώην Γιουγκοσλαβία, για να

βρίσκονται πιο κοντά στα μέρη τους. Κι όμως. Πιστεύετε ότι αυτοί είναι λόγοι, για να θεωρείται η μητέρα μου Γιουγκοσλάβα; Ενώ οι γονείς της, ο άντρας της, τα (δια της τα παιδιά είναι Έλληνες; Σαν να μην έφταναν όλες αυτές οι αδικίες, έρχεται στα παρασκήνια ακόμη μία, για να μας εξοντώσει ολοκληρωτικά. Πώς είναι δυνατόν να μην έχουμε το δικαίωμα να επισκεφθούμε τον τόπο, από τον οποίο καταγόμαστε; Πολύ περισσότερο, όλοι αυτοί οι άνθρωποι που μεγάλωσαν, έζησαν

232

και πολέμησαν για την Ελλάδα. Κάτι δεν «κολλάει» σ' αυτήν την υπόθεση. Εφόσον λένε ότι έχουν πάρει τις περιουσίες τους άλλοι Έλληνες, και μάλιστα νόμιμα, γιατί δεν τους αφήνουν να επισκεφθούν τα σπίτια τους; Γιατί υπάρχει φόβος στα πρόσωπα τους; Και πάλι, όμως, δεν ζήτησαν τίποτα περισσότερο από όσα θα έπρεπε να τους έχουν δοθεί, παρά μόνο τη δυνατότητα οι παππούδες τους, οι γιαγιάδες τους, αλλά και όλοι οι άλλοι Έλληνες που βιώνουν την ίδια κατάσταση να μπορέσουν να διασχίσουν ξανά τους δρόμους, τις γειτονιές που μεγάλωσαν και έμαθαν να κάνουν όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Έλενα ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ. ΕΛΕΝΑ ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ (Νομός Θεσπρωτίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να θέσω το ζήτημα της ελληνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου. Όπως γνωρίζουμε, από τα αρχαιότερα χρόνια, η σημερινή Βόρειος Ήπειρος ήταν κομμάτι της Ελλάδας που, όμως, το 1913 με τη Συνθήκη ειρήνης του Βουκουρεστίου, η Ελλάδα υποχρεώθηκε να την παραχωρήσει στο νεοσύστατο τότε κράτος της Αλβανίας. Τόσα χρόνια τώρα το κομμουνιστικό καθεστώς της Αλβανίας δεν μπόρεσε να σβήσει το ελληνικό πνεύμα και η Βόρειος Ήπειρος διαφύλαξε τον πολιτισμό, τις παραδόσεις, τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα του ελληνικού έθνους. Οι συνθήκες, που επικρατούν στην περιοχή αυτήν, καθιστούν δύσκολη την επιβίωση των κατοίκων της. Η υγειονομική τους περίθαλψη είναι ανύπαρκτη. Η έλλειψη οδικού δικτύου κάνει δύσκολη την επικοινωνία και τη μεταφορά των προϊόντων από περιοχή σε περιοχή. Το σημαντικότερο είναι ότι στη Βόρειο Ήπειρο δεν υπάρχει ούτε νερό ούτε ηλεκτρικό ρεύμα. Στα χωριά αυτά ζουν μόνο ηλικιωμένοι. Οι νέοι έρχονται στην Ελλάδα, για να ζήσουν καλύτερα. Εδώ, όμως, αντιμετωπίζονται ρατσιστικά. Λίγοι είναι αυτοί, που τους αποδέχονται, ενώ οι περισσότεροι τους θεωρούν Έλληνες μόνο, όταν δοξάζουν την Ελλάδα στον αθλητισμό. Δεν αρκεί η κάρτα που δίνει το ελληνικό κράτος, για να τους κάνει να νιώσουν αποδεκτοί. Νιώθουν κατώτεροι από τους άλλους Έλληνες. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, το ελληνικό κράτος δεν ενδιαφέρεται για την προστασία των δικαιωμάτων της μειονότητας και δεν παίρνει μέτρα για παραμείνουν οι Βορειοηπειρώτες. Για όλην αυτήν την κατάσταση το ελληνικό κράτος θα πρέπει να βοηθήσει με διάφορους τρόπους: Πρώτον, θα πρέπει να δώσει κίνητρα στους Έλληνες επιχειρηματίες, για να εισχωρήσουν οικονομικά στη Βόρειο Ήπειρο και να απασχοληθούν και οι Βορειοηπειρώτες και οι Αλβανοί. Δεύτερον, θα πρέπει να ενισχύσει οικονομικά το έργο του Αρχιεπισκόπου της Αλβανίας Αναστάσιου, για να κατασκευαστούν δρόμοι και σχολεία. Τρίτον, η Ελλάδα θα πρέπει να δώσει βιβλιάρια υγείας σε όσους μένουν στη Βόρειο Ήπειρο, ώστε η υγειονομική τους περίθαλψη να γίνεται στην περιοχή τους και να μην αναγκάζονται να έρχονται στην Ελλάδα. Τέταρτον, αγάπη και αλληλεγγύη θα πρέπει να δοθεί στους Βορειοηπειρώτες και όχι να αντιμετωπίζονται ρατσιστικά. Πέμπτον, για να μην νιώθουν ξένοι στην ίδια τους την πατρίδα, θα πρέπει να δοθεί διπλή υπηκοότητα, για να έχουν τα δικαιώματα του Έλληνα πολίτη. Έκτον, θα πρέπει η Ελλάδα να θέσει το θέμα της ελληνικής μειονότητας της Βορείου

Ηπείρου στους διεθνείς οργανισμούς, για να δοθεί μία οριστική λύση σ' αυτό το ζήτημα. Αν αυτά δεν γίνουν, μπορεί κάποια στιγμή οι Βορειοηπειρώτες να μην αντέξουν στις πιέσεις του αλβανικού κράτους. Έτσι δεν θα μείνει τίποτα, που να θυμίζει την ελληνική μειονότητα της Βορείου Ηπείρου. Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαγδαληνή Τόπη. ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΤΟΠΗ (Νομός Κυκλίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κατάγομαι από την Αλβανία και ζω στην Ελλάδα εδώ και 7 χρόνια. Στη χθεσινή συνεδρίαση ένιωθα πολύ μειονεκτικά, γιατί πίστευα ότι η μόνη ξένη ήμουν εγώ. Αλλά κατάλαβα ότι δεν έπρεπε «να το βάλω κάτω», αλλά να αγωνιστώ για τα δικαιώματά μας. Αποφάσισα, λοιπόν, να σας παρουσιάσω τα προβλήματα των μεταναστών και να βρούμε μαζί κάποια λύση. Στις 8 Σεπτεμβρίου 1995 βρίσκομαι στα σύνορα Ελλάδας-Αλβανίας διψασμένη για μια καινούργια και καλύτερη ζωή. Περιμένω την είσοδο στον παράδεισο. Πίστευα ότι ο παράδεισος ξεχωρίζεται από το άρωμα και το φως, που συνδυάζονται άψογα σε αυτήν τη χώρα. Βλέποντας την καινούρια χώρα, με μάγευε με την ομορφιά της, πίστευα ότι είχα και εγώ μία θέση στον παράδεισο. Πίστευα ότι η ζωή μου θα κυλούσε όμορφα. Αλλά, σαν παιδί τότε αγνοούσα ότι πάνω στη γη δεν υπάρχει παράδεισος. Όλα, όσα ονειρευόμουν, είχαν καταστραφεί μονομιάς. Ο ρατσισμός που αντιμετώπισα ήταν πολύ σκληρός και δεν μπορώ να καταλάβω το λόγο. Τελικά, όλοι οι άνθρωποι δεν είμαστε (σοι; Πολλές φορές η συζήτηση της παρέας πήγαινε στην καταγωγή μου. Όταν τους έλεγα ότι καταγόμουν από την Αλβανία, σιγά σιγά δεν μου μιλούσαν. Κύριε Πρόεδρε, είναι ντροπή να κατάγεται κάποιος από μια κατώτερη χώρα, όπως η Αλβανία; Με αυτήν την απορία ζω εδώ και 7 χρόνια. Δεν πρέπει να καταδικάζουμε όλους τους Αλβανούς ως εγκληματίες, γιατί υπάρχει και η εξαίρεση μερικών από αυτούς, οι οποίοι είναι εργατικοί, φιλότιμοι και αγαπητοί. Αυτούς τους εκμεταλλεύονται, βάζοντας τους να κάνουν διάφορες εργασίες, με υπόσχεση κάποιο σεβαστό ποσό. Οι εργοδότες, όμως, δεν κρατούσαν την υπόσχεση

233

τους και μόλις τελείωνε η εργασία τους, δεν τους πλήρωναν και καλούσαν την αστυνομία να τους στείλει στη χώρα τους, με αποτέλεσμα να θέλουν να εκδικηθούν γι' αυτά που τους έκαναν. Έτσι πιστεύω ότι θα έκανε και ένας οποιοσδήποτε άνθρωπος. Πιστεύω πως κάποιο μέρος της εγκληματικότητας πηγάζει από κάτι τέτοια γεγονότα. Μένω 7 χρόνια στην Ελλάδα και στην ουσία έχω μεγαλώσει εδώ. Δεν καταλαβαίνω πως μετά από τόσα χρόνια στην Ελλάδα δεν μου δίνουν ελληνική υπηκοότητα, που τόσο πολύ χρειάζομαι. Είναι άδικο, μετά από τόσες θυσίες που έκανα, διαβάζοντας μόνη μου, χωρίς καμιά βοήθεια, να μάθω την ελληνική γλώσσα, την ελληνική ιστορία και να μπω στο ελληνικό πνεύμα. Δεν έχω το δικαίωμα να ζω σαν Ελληνίδα και να εκπληρώσω το στόχο μου, να σπουδάσω. Με αποτέλεσμα εγώ να είμαι παράνομη στην Ελλάδα και αναγκασμένη να βγάλω πράσινη κάρτα, για την οποία πρέπει να σταματήσω το σχολείο, για να δουλέψω. Αυτό, γιατί για να πάρεις πράσινη κάρτα στην Ελλάδα, πρέπει να έχεις ένσημα ή να πληρώνεις 100.000 δρχ. το μήνα, τα οποία δεν μπορούμε να έχουμε. Προτείνω να δοθεί στους ξένους, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, ελληνική υπηκοότητα. Οι άνθρωποι να μην είναι τόσο σκληροί και απόλυτοι με τους ξένους, να γίνει καλύτερη ειδικευση στα σχολεία για τους μετανάστες. Τέλος, θα κάνω μια ευχή, που πηγάζει από τα βάθη της ψυχής μου. Οι επόμενοι μετανάστες, αλλά και όλοι οι άνθρωποι, να μην περάσουν αυτά που πέρασα εγώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Έλενα Κλεάνθους.

ΕΛΕΝΑ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ (Λευκωσία Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, μια ωδή προς την πατρίδα μου την Κύπρο θα απευθύνω, το νησί που, κατά τον Τεύκρο Ανθία, μοιάζει με μικρή σταγόνα αίματος στην υδρόγειο, μοιάζει με ηλιόλουστο διαμάντι ότου πελάγου τη γλαυκή απεραντοσύνη. Ένα διαμάντι, όμως, ξεχασμένο ή εκμεταλλεύσιμο, ανάλογα με τα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων, που δυστυχώς διευθύνουν την τύχη μικρών κρατών, σαν το δικό μας. Όλα ξεκίνησαν εκείνο το μαύρο πρωινό του Ιούλη του 1974, όταν οι Τούρκοι, με πρόσχημα την προστασία των Τουρκοκυπρίων από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου, εισέβαλαν στο νησί. Είναι δύσκολο να πιστέψω, πως μας τους έφερε η θάλασσα της Κερύνειας, γράφει ο Κώστας Μόντης στο ποίημα του. Εκείνος ο Ιούλης είχε προδώσει τα όνειρα μας. Μέσα από τους καπνούς της μάχης, τις στάχτες και τα αποκαϊδία της καταστροφής ξεπήδησαν οδυνηρές και εφιαλτικές οι συνέπειες της εισβολής. Το 37% του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας κατελήφθη και βρίσκεται μέχρι σήμερα υπό τουρκική κατοχή. Διακόσιες χιλιάδες Ελληνοκύπριοι έγιναν πρόσφυγες στην (δια τους την πατρίδα. Χίλιοι εξακόσιοι δέκα εννιά αγνοούμενοι, των οποίων η τύχη πρόσφατα άρχισε να εξακριβώνεται. Χιλιάδες οι νεκροί και πολλοί εγκλωβισμένοι, που εκδιώκονται βίαια από τα κατεχόμενα χωριά τους. Παράλληλα η Τουρκία, σε μια προσπάθεια της για αλλαγή του δημογραφικού χαρακτήρα των κατεχόμενων περιοχών, μεταφέρει με τη βία στη Β. Κύπρο Τουρκοκύπριους και έποικους από την Ανατολή. Αντικαθιστά τα ελληνικά τοπωνύμια με τούρκικα, βεβηλώνει, λεηλατεί, καταστρέφει εκκλησίες, μνημεία, αρχαιολογικούς χώρους. Ανεκτίμητοι αρχαιολογικοί και εκκλησιαστικοί θησαυροί, που ανήκουν στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, κλέβονται και φυγαδεύονται στο εξωτερικό. Η Τουρκία δεν σταματάει εκεί και το 1983 ανακηρύσσει στο κατεχόμενο τμήμα του νησιού την τουρκική δημοκρατία της Β. Κύπρου, η οποία αναγνωρίζεται μόνο από την ίδια φυσικά και εξαρτάται πλήρως από αυτήν. Το παράνομο ψευδοκράτος συνεχίζει, εδώ και 27 χρόνια, ατιμώρητα να καταπατά παράφορα τα ανθρώπινα δικαιώματα για ελευθερία, προσωπική ασφάλεια, ελεύθερη διακίνηση. Συνεχίζει να περιφρονεί τη θέληση της Διεθνούς Κοινότητας και να διατηρεί την κατάσταση που προκάλεσε με ωμή στρατιωτική βία. Είκοσι επτά και πλέον χρόνια τουρκικής κατοχής και ο κυπριακός λαός συνεχίζει να αγωνίζεται για την επανένωση της πατρίδας του και την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι αντικατοχικές εκδηλώσεις των Κυπρίων, για το γκρέμισμα των συρματοπλεγμάτων, είναι αδιάκοπες, δυστυχώς, όμως, ακόμα και σ' αυτές οι Τούρκοι δε διστάζουν να αποδείξουν τη βαρβαρότητα τους, αφού τον Αύγουστο του 1996 θανάτωσαν άνανδρα 2 Ελληνοκύπριους διαδηλωτές και τραυμάτισαν άλλους 40. Η θυσία των νεοφανών ηρώων Ισαάκ και Σολωμού δεν πήγε χαμένη. Στα ίχνη τους βαδίζει ολόκληρος ο κυπριακός λαός και γνωρίζουμε όλοι, ότι στο πλευρό μας βρίσκεται και απαιτούμε να βρίσκεται η Ελλάδα, γιατί ο Ελληνισμός δεν μπορεί μέσα στη διάρκεια ενός αιώνα να θρηνησει άλλη μία χαμένη πατρίδα. Δε θα υπάρξει άλλη χαμένη πατρίδα, αν υπάρξει αγώνας. Ας αντηχήσει η φωνή της Ελλάδας στις Βουλές των Ευρωπαϊκών Χωρών, χρησιμοποιώντας τη δύναμη του λόγου που μας δίδαξαν οι προγονοί μας. Να πούμε όχι στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο νησί, όχι στην αναγνώριση του ψευδοκράτους. Ας ενώσουν, λοιπόν, τις δυνάμεις τους ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία, για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση του κυπριακού προβλήματος, για ένα νησί ελεύθερο, αποστρατικοποιημένο, με ειρηνική συμβίωση των δύο κοινοτήτων, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Τέλος, ας γυρίσουμε το βλέμμα προς την Αμερική, που περνά τη δική της τραγωδία και να της θυμίσουμε ότι και

εμείς πονέσαμε και πονάμε για τους δικούς μας νεκρούς, αγνοούμενους και για μια πατρίδα μοιρασμένη στα δυο. Ας αποδείξουμε ότι λογαριάσατε λάθος με το νου σας έμποροι. Δεν μετριέται πατρίδα και λευτεριά με τον πήχη. Χίλια χρόνια και αν περάσουν, δε θα πεθάνουμε σκλάβοι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ (Νομός Δράμας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω όσους εργάστηκαν για το Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων». Εμείς οι Έφηβοι πρέπει να συμμετέχουμε στα κοινά και να μας δίνεται ο λόγος. Πρέπει να έχουμε τη δυνατότητα να εκφράσουμε τη γνώμη μας για θέματα πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά. Πιστεύω ότι το Πρόγραμμα ήδη έχει πετύχει, γιατί έχει βρει μεγάλη ανταπόκριση από όλους εμάς. Θα σας μιλήσω για ένα θέμα, που είναι πάντα επίκαιρο για όσους θέλουν να χαρακτηρίζονται άνθρωποι, με άλφα κεφαλαίο. Αυτό το θέμα είναι η δραματική κατάσταση στον τρίτο κόσμο. Στα όρια της αναγκαίας και ευκαταίας παγκόσμιας συνεργασίας και του χρέους της χώρας μας απέναντι σ' υς υπό ανάπτυξη τριτοκοσμικές χώρες, δηλαδή, τα φτωχά κράτη της γης, που βρίσκονται κυρίως στο νότιο ημισφαίριο, Ασία, Αφρική, Ν. Αμερική γίνονται συχνές αναφορές στα προβλήματα τους. Πείνα και εξαθλίωση κυριαρχούν στις υποανάπτυκτες χώρες. Ανομβρία και ασιτία, ασθένειες και πολεμικές συγκρούσεις, θάνατοι και αναλφαβητισμός. Καυτηριάζεται η εγκληματική αδιαφορία των προηγμένων χωρών γι' αυτές και επισημαίνεται το ευρύ χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών χωρών, το οποίο μεγαλώνει στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης. Δηλαδή, συνειδητοποιούμε σιγά σιγά ότι πάμε για έναν τρόπο ζωής, με είδωλο το αμερικάνικο και εντελώς αποτυχημένο μοντέλο. Η αντίδη αυτή συμπεριφορά τους συντελεί στην αδιαφορία των πλούσιων χωρών για την κατάσταση αυτή, η οποία πλήττει τις χώρες του τρίτου κόσμου και τα 15 εκατ. παιδιά, που πεθαίνουν κάθε χρόνο από την πείνα, τις κακουχίες και τις αρρώστιες. Οι άνθρωποι αγωνίζονται ακόμη και σήμερα γι' αυτά, που ορισμένοι θεωρούν αυτονόητα, την εξεύρεση τροφής, στέγης, φαρμάκων και για ελευθερία, αυτονομία, ειρήνη και δικαιοσύνη. Η ανάγκη για βοήθεια είναι άμεση και λείπει έως τώρα η οργανωμένη παρέμβαση, γιατί απουσιάζει το αληθινό ενδιαφέρον. Το παιδικό δουλεμπόριο αρχίζει να ανθεί στη Δ. Αφρική και διακρίνεται κάποια άγνοια στην παραγωγή αγαθών και στην επεξεργασία πρώτων υλών. Αγνοούνται πολλά επιτεύγματα της τεχνολογίας, που θα τους επέτρεπαν να αυξήσουν την παραγωγή και να βελτιώσουν τη ζωή τους. Είμαστε κοινωνία καταναλωτική, γιατί τα θέλουμε όλα δικά μας. Αγοράζουμε, καταναλώνουμε και πετάμε. Δεν μπορούμε να σκεφθούμε ότι οι άνθρωποι, που βρίσκονται στις χώρες του τρίτου κόσμου, δεν μπορούν να τα αγοράσουν. Υποφέρουν και πεινούν. Ο Χριστός μας δίδαξε ότι αυτός που έχει δύο χιτώνες, να δίνει τον έναν, αλλά εμείς δε δίνουμε ούτε τον έναν και τα κρατάμε όλα για εμάς. Προτείνω ορισμένα μέτρα, για να δοθεί κάποια λύση σ' αυτό το πρόβλημα. Βελτίωση των οικονομικών συνθηκών, με τη συνδρομή των πλουσιότερων χωρών και περιστολή των περιττών δαπανών, για τη διάθεση των εμπορευμάτων στους δυσπραγούντες. Αποστολή τροφίμων, φαρμακευτικού υλικού κ.λπ.. Επίσης, τα χρήματα που ξοδεύονται σε μια μέρα για εξοπλισμούς και πυρηνικά σε όλο τον κόσμο, θα μπορούσαν να λύσουν το πρόβλημα του τρίτου κόσμου. Προτείνω, ακόμα, ουσιαστικό ενδιαφέρον για την τύχη των κακοποιημένων παιδιών και αγώνα για την παρεμπόδιση της εκμετάλλευσής τους από τους ισχυρούς του κόσμου μας, ώστε το κάθε παιδί να έχει τη δυνατότητα να μορφωθεί, να

διαλέξει το επάγγελμα του και να εργαστεί. Να δημιουργηθεί παγκόσμιο ταμείο από τη φορολογία πολιτών ανεπτυγμένων χωρών και να διαθέσουν στον τρίτο κόσμο την υπερπαραγωγή αγαθών, που παραμένει αδιάθετη ή πετιέται. Να χαριστούν τα χρέη του τρίτου κόσμου και μέσω των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 να καλλιεργηθεί επιθυμητό κλίμα διεθνούς συνεργασίας των νέων όλου του κόσμου για βοήθεια φτωχών χωρών. Η αναβάθμιση της παιδείας και η επιβίωση των ανθρώπων στις υποανάπτυκτες αυτές χώρες απαιτεί οικονομική βοήθεια με τη μορφή βιβλίων, αλλά και ανθρωπιστική βοήθεια σε τρόφιμα, ρουχισμό και φάρμακα, θα ήταν, λοιπόν, προδοσία απέναντι στον εαυτόν μας και την ανθρωπότητα να λέγαμε ότι το φαινόμενο αυτό δεν μπορεί να εξαλειφθεί. Ακόμα, όσον αφορά την ευρωπαϊκή ενοποίηση, λέμε ναι σε όλα τα επίπεδα, οικονομικά, πολιτικά, στρατιωτικά. Ναι και στη διεθνή ειρήνη, όχι όμως, με οποιοδήποτε τίμημα. Δεν ξεχνούμε ότι υπέρτατο αγαθό είναι η ελευθερία. Θα ήθελα να σας υπογραμμίσω ότι είμαστε το μέλλον της Ελλάδας και θα σας πρότεινα να κάνετε εσείς την αρχή για την πραγματοποίηση αυτών των προτάσεων. Σας βεβαιώνουμε ότι εμείς θα είμαστε οι ολοκληρωτές τους. Γιατί η ελευθερία, η ανθρωπιά και η ειρήνη είναι το μέλημα των νέων, το δικό μας μέλημα και ευχόμαστε να βγούμε νικητές από αυτήν την αίθουσα. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Αντιγόνη ΚΑΡΚΑΣΙΝΑ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΡΚΑΣΙΝΑ (Νομός Λακωνίας): Εγώ εδώ σήμερα μπορεί να εκπροσωπώ τη Λακωνία, αλλά είμαι από τη Βόρειο Ήπειρο, θα ήθελα να αναφερθώ στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εμείς οι Βορειοηπειρώτες, ζώντας στην Ελλάδα, καθώς και σία μέτρα, τα οποία πρέπει να ληφθούν. Πιστεύω ότι όλοι σας γνωρίζετε πως, όταν η Β. Ήπειρος πήγε στα χέρια των Αλβανών, καταστράφηκαν τα πάντα. Όμως

235

εμείς οι Βορειοηπειρώτες έχουμε Ελληνική συνείδηση και δεν κατάφεραν να μας τη σβήσουν. Η Β. Ήπειρος διαφύλαξε τον πολιτισμό, τις παραδόσεις, τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα, καθώς επίσης και τη θρησκεία. Ειδικά στο χωριό μου, πριν ακόμα επέλθει αυτή η καταστροφή, λειτουργούσαν 13 εκκλησίες, από τις οποίες σήμερα λειτουργούν μόνο 5. Αλλά αυτό δεν εμπόδισε το κοινωνικό τους έργο. Εγώ πιστεύω ότι το ελληνικό κράτος δεν ενδιαφέρεται, όσο πρέπει, για την προστασία των δικαιωμάτων της μειονότητας της Β. Ηπείρου. Πιστεύει ότι με την πράσινη κάρτα που μας δίνει, μας αρκεί για να νιώσουμε αποδεκτοί. Αντιθέτως, όμως, μας κάνει να νιώθουμε μίσος, όταν μας αποκαλούν Αλβανούς. Πιστεύω ότι εσείς οι Νεοέλληνες έχετε ξεχάσει την πατροπαράδοτη ελληνική φιλοξενία και νιώθετε ένα αίσθημα απέχθειας και φόβου για όλους τους μετανάστες. Ξεχάσατε ότι πριν μερικά χρόνια είσαστε και εσείς στην ίδια μοίρα. Αν και εσείς δεν καταγόσασταν από τη χώρα που μεταναστεύατε, σας δόθηκε η ευκαιρία να έχετε διπλή υπηκοότητα. Μπορείτε να μου πείτε τότε θα ισχύσει και για μας το ίδιο; Το μόνο που κάνετε είναι να μας συμπεριφέρεστε ρατσιστικά και να μας θεωρείτε Έλληνες μόνο, όταν δοξάζουμε την Ελλάδα, π.χ. στον Αθλητισμό κ.λπ.. Πολλές φορές έχω νιώσει ότι οι Έλληνες δεν έχουν τόσο υψηλό μορφωτικό επίπεδο. Βέβαια, θα αναρωτιέστε γιατί το λέω αυτό. Θα σας αναφέρω ένα δικό μου παράδειγμα, που θα μείνει στη μνήμη μου χαραγμένο για πάντα. Μια φορά, καθώς πήγαινα στο σχολείο, με ρώτησε ένας γείτονας, εάν μου αρέσει καλλίτερα στην Αλβανία ή στην Ελλάδα. Τότε εγώ του απάντησα ότι μου αρέσει στη Β. Ήπειρο, διότι κατάγομαι από εκεί. Τότε εκείνος μου είπε με περήφανο ύφος: «Μα γιατί σου αρέσει εκεί, αφού οι συνθήκες διαβίωσης δεν είναι τόσο καλές, και εσείς οι Αλβανοί ευχαριστιέστε που

έρχεστε στην Ελλάδα»; Εγώ τότε κούνησα το κεφάλι μου και του είπα ότι στο επόμενο τετράγωνο βρίσκεται η βιβλιοθήκη και θα πρέπει να διαβάσει την ιστορία της Β. Ηπείρου, Όταν έφυγα, ένιωσα ντροπή και λύπη, διότι και εγώ είμαι Ελληνίδα. Επίσης, εμείς οι Βορειοηπειρώτες δεν γνωρίζουμε σε ποιο εθνικό πλαίσιο πρέπει να ενταχθούμε. Όταν βρισκόμαστε στην Ελλάδα, μας αποκαλούν Αλβανούς και στην Αλβανία μας αποκαλούν Έλληνες. Ποιους, λοιπόν, πρέπει να πιστέψουμε και για ποιο λόγο, αφού και οι δύο μας αντιμετωπίζουν το ίδιο. Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω, ότι η Ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να θέσει το θέμα της ελληνικής μειονότητας της Β. Ηπείρου στους διεθνείς οργανισμούς, γιατί είναι ένα θέμα που πρέπει να ληφθούν μέτρα εγκαίρως. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Μαρία Κυριάκου. ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Αμμόχωστος · Κύπρος): «Η Ρωμιούσνη εν φυλή συνότσαιρη του κόσμου, κανένας δεν ευρέθηκε, για να την εξαλείψει...». Ήταν ένα απόσπασμα από το ποίημα «9η Ιουλίου» του Ελληνοκύπριου ποιητή Κώστα Μιχαηλίδη. Η ρωμιούσνη, ο ελληνισμός. Πανάρχαια φυλή, που παίρνει άλλη υπόσταση, όμως γι' αυτόν. Γίνεται μία αξία διαχρονική, ανεξίτηλη, που τον καθόρισε σαν άνθρωπο, τη σκέψη του, τον τρόπο ζωής του. Τη ρωμιούσνη σαν αξία είτε σαν φυλή την πολεμούσαν, την πολεμούν και θα την πολεμούν. Ο Κώστας Μιχαηλίδης πιστεύει ότι δεν θα την αφανίσουν, γιατί είναι θεοφύλακτη και ευλογημένη. Όσες φορές και αν πέσει, θα ορθωθεί περήφανα. Φοβάμαι, όμως, βλέποντας τη σημερινή πραγματικότητα, ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι. Είμαι ρεαλίστρια και δεν μου αρέσει να εξιδανικεύω τα πάντα. Καλώ τον καθένα από μας να αναλογισθεί, τι είναι γι' αυτόν η ρωμιούσνη. Τι σημαίνει γι' αυτόν η σημαία μας, ο εθνικός ύμνος. Δυστυχώς τίποτα για τους περισσότερους. Τύποι και σύμβολα. Ο Ελληνισμός κινδυνεύει. Από τη μία λαοί προσπαθούν να μας πλήξουν με αφανισμό. Ο γίγαντας της παγκοσμιοποίησης προτάσσεται μπροστά μας και απειλεί με αφομοίωση. Ανοίγουν οι τάφοι, οι κώδωνες του κινδύνου ηχούν. Οι τάφοι του Καραϊσκάκη και του Διάκου, φωνάζουν. Εμείς, όμως, δεν ακούμε, δεν συνειδητοποιούμε τον κίνδυνο. Τρανή απόδειξη η σημερινή κατάσταση. Στη μητροπολιτική Ελλάδα έχουν εγκαταλειφθεί τα έθιμα, που μας καθορίζουν και μας δίνουν υπόσταση σαν λαό. Πολλά από τα νέα παιδιά δεν ξέρουν τιγιορτάζουμε σε κάθε εθνική επέτειο, δεν έχουν τίποτα που να τους κρατά συνδεδεμένους με τις ρίζες, δεν συνειδητοποιούν ότι αποτελούν τη συνέχεια του ελληνικού έθνους και θεωρούν τους εαυτούς τους μεμονωμένες μονάδες. Στην Κύπρο, αν και υπάρχει το εθνικό πρόβλημα και κάθε πρωί που σηκωνόμαστε βλέπουμε την κόκκινη σημαία του κατακτητή, αφηνόμαστε στη λήθη ήρεμοι και νηφάλιοι και απολαμβάνουμε την ευρωστία και την ευμάρεια, που προσφέρει το νησί. Αφήνουμε τους πολιτικούς να ασχοληθούν με το εθνικό πρόβλημα, ενώ εμείς επαναπαυόμαστε. Οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου, της ΓΕΩΡΓΙΑΣ, του Πόντου, αναγκασμένοι από τις συνθήκες της ζωής να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές εστίες, έρχονται στη μητέρα πατρίδα γεμάτοι όνειρα και ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο. Όμως συναντούν την προκατάληψη, την απόρριψη, την εκδήλωση του ρατσισμού από τους ομοεθνείς τους. Οι Έλληνες της παροικίας, του Καναδά, της Αυστραλίας, της Αλεξάνδρειας, της Γερμανίας, του Βελγίου, ζητούν ενίσχυση από το ελληνικό κράτος, για να διατηρήσουν την εθνικότητα και την ταυτότητα τους. Ζητούν εφόδια, περισσότερο

ηθικά, για να αντέξουν και να μην αφομοιωθούν. Όμως, το ελληνικό κράτος δεν ανταποκρίνεται. Οι Έλληνες πολιτικοί ξεχνούν ότι η Ελλάδα δεν είναι μία χώρα με στενά

γεωγραφικά όρια, αλλά είναι ένα απέραντο γαλάζιο, που βρίσκεται στην ψυχή των απανταχού Ελλήνων. Όπου υπάρχουν Έλληνες υπάρχει Ελλάδα για αυτούς τους ανθρώπους, δεν πρέπει να τους ξεχνάμε με τίποτα. Από αυτήν εδώ τη θέση, σαν μία Ελληνίδα της Κύπρου, έχω μία θερμή παράκληση και παρακαλώ να την μεταφέρετε στους αρμόδιους: μην εγκαταλείψετε την Κύπρο, μην μας πουλήσετε στα σκληρά παιχνίδια των διαπραγματεύσεων, γιατί είμαστε αίμα από το αίμα σας, σάρκα από τη σάρκα σας. Κλείνω με δύο στίχους τους εθνικού μας ποιητή, που πρέπει να αποτελούν τον φάρο, που θα μας οδηγήσει. Λέει, λοιπόν, ο Σολωμός: «Κλείσε στην ψυχή σου την Ελλάδα και θα νιώθεις κάθε είδους μεγαλείο». ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αποστολία Ζαχαριάδη. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ (Νομός Μαγνησίας): Κύριε Πρόεδρε, θα αρχίσω με έναν στίχο από το ποίημα του Λόρδου Βύρωνα «Child & Harold»: «Τυφλά είναι τα μάτια που δεν χύνουν δάκρυα, βλέποντας να αρπάζονται, ω Ελλάς αγαπημένη, τα ιερά σου μάρμαρα από τα βλάσφημα εγγλέζικα χέρια, που έχουν ξαναπληρώσει την πονεμένη σου καρδιά και αρπάζει τους θεούς σου, που μισούν το απαίσιο κλίμα της Αγγλίας». Στο λυκαυγές του 21ου αιώνα και ακόμα οι Καρυάτιδες στο Ερεχθείο θρηνούν για τη χαμένη τους αδερφή, νοιώθουν πως ο Παρθενώνας έχασε ένα αναπόσπαστο μέλος του. Στα αυτιά μου αντηχούν, μέχρι και σήμερα, τα κλάματα και οι θρήνοι, για τους χαμένους, ανεκτίμητους θησαυρούς μας. Όπως έγινε φανερό θα αναφερθώ στα Μάρμαρα του Παρθενώνα και όχι ατά «Ελγίνεια», όπως είθισται να τα αποκαλούν. Έτσι, τα «Μάρμαρα» του Παρθενώνα είναι τα γνωστά γλυπτά, που φιλοτέχνησαν ο Φειδίας, ο Αλκαμένης, ο Αγοράκριτος, τα οποία άρπαξε από την Ακρόπολη ο Σκοτσέζος διπλωμάτης Θωμάς Ελγίνος, απογυμνώνοντας τον Παρθενώνα, το Ερεχθείο και το Ναό της Απτέρου Νίκης από την πλαστική τους διακόσμηση. Το γεγονός της αρπαγής έλαβε χώρα στην πιο φοβερή περίοδο για τις ελληνικές αρχαιότητες, ιδιαίτερα της Αθήνας, η οποία από τον 18ο αιώνα είχε κατακτήσει το θέατρο του αγγλογαλλικού ανταγωνισμού αρχαιοθηρίας, που έλαβε τη μεγαλύτερη οξύτητα του στις αρχές του 19ου αιώνα, όταν πρεσβευτής της Αγγλίας στην Κωνσταντινούπολη τοποθετήθηκε ο Λόρδος Έλγιν. Το 1801 ο Έλγιν κατάφερε, ύστερα από χρηματισμό, να αποσπάσει φιρμάνι του Καϊμακάμ Σεγούτ Αμπντουλάχ, που του επέτρεπε την αφαίρεση λίθων ενεπίγραφων ή γλυπτών από την Ακρόπολη. Το 1802 αρχίζει η επιχείρηση μεταφοράς τους. Τα αρχαία που αρπάχτηκαν ανέρχονται σε 253 τεμάχια, εκτός από αγγεία, κτερίσματα, βωμούς και άλλα. Υποστηρίζουν ότι τα έκλεψαν, για να τα σώσουν από την αδιαφορία των Ελλήνων και το κλίμα της Ελλάδας, την (δια ώρα, που στην προσπάθειά τους να πάρουν όσο πιο πολλά γινόταν με τον πιο συμφέροντα και οικονομικό τρόπο, προξενούσαν βανδαλισμούς, όπως απρόσεκτους πριονισμούς, τυχαίους τεμαχισμούς και κατά την απόσπαση τους πρόκληση σοβαρών ζημιών ή ακόμη και διατάραξη της στατικής ισορροπίας των κτιρίων που στόλιζαν. Έτσι απλά έφυγαν μακριά από τη γενέθλια γη τους και αφού πρώτα αποθηκεύτηκαν σ' ένα υπόστεγο και έπειτα σε μια καρβουναποθήκη, φανταστείτε που κατάντησαν, πουλήθηκαν το 1801 στο Βρετανικό Μουσείο, έναντι 35.000 στερλινών, όπου εκτίθενται μέχρι σήμερα. Για να πούμε, όμως, και την αλήθεια, πρωταρχικός σκοπός του Έλγιν ήταν ο εξωραϊσμός και ο στολισμός του νεόκτιστου μεγάρου του στο Μπρούγχωλ της Σκωτίας. Αυτή είναι η μικρή, αλλά άκρως σημαντική ιστορία τους. Τώρα αρχίζει, όμως, ο δικός μας ρόλος. Εμείς δε θα μείνουμε άπρακτοι, αλλά θα προσπαθήσουμε να ξαναφέρουμε τον πολιτισμό μας πίσω. Είναι η εθνική μας κληρονομιά, είναι η ιστορία μας, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, θα πρέπει κάποτε να το καταλάβουμε και να το συνειδητοποιήσουμε αυτό. Καταρχήν

πρέπει να ξεκινήσουμε μία διεθνή εκστρατεία ενημέρωσης του κόσμου, αρχίζοντας από εδώ, την Ελλάδα. Άνθρωποι ειδικευμένοι, αλλά και απλοί πολίτες να προσπαθούν να διαδώσουν την αλήθεια σε εθνικό και έπειτα σε διεθνές επίπεδο. Πιστεύω πως αυτή η εκστρατεία θα έχει απήχηση, διότι ο Παρθενώνας είναι γνωστός σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου. Μέσα από τους επικείμενους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 μπορούμε να διαδώσουμε την ιδέα. Θεωρώ αναγκαία την ίδρυση ενός Οργανισμού, εξουσιοδοτημένου από το ελληνικό κράτος, που θα έχει ως μοναδικό μέλημα του την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα, θα μπορούσε να φέρει το ενδεικτικό όνομα «Αθήνα, 5ος αιώνας π.Χ.». Επίσης, θεωρώ αναγκαίο να αρχίσει ένας νέος κύκλος συζητήσεων με τη βρετανική κυβέρνηση, ώστε να τους κάνουμε να καταλάβουν, σε ποιον ανήκουν δικαιωματικά τα μάρμαρα. Να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια για την επιστροφή τους στην Ελλάδα, αλλιώς να εφαρμοστεί ό,τι προβλέπουν οι Διεθνείς Κανονισμοί. Σαν έσχατο μέσο, να προσφύγουμε στο δικαστήριο της Χάγης. Θέλω να προτείνω τα εξής: Να δημιουργήσουμε μία ομάδα, όπου αφού προτείνουμε κάποιες λύσεις για την επιστροφή των μαρμάρων να τις καταγράψουμε και να τις στείλουμε στο Βρετανικό Μουσείο. Επίσης, μπορούμε να κάνουμε μία συνομιλία, μέσω Internet, με το Βρετανικό Μουσείο και τα Υπουργεία Πολιτισμού των δύο χωρών. Είναι λογικό ότι οι

237

αγγλικές αντιδράσεις θα είναι μεγάλες, διότι αποτελούν μία σημαντική πηγή εσόδων. Όμως, για μας έχουν και συναισθηματική αξία. Τα «μάρμαρα» του Παρθενώνα αποτελούν μία ιδιαίτερη περίπτωση αρπαγής και μεταφοράς ξένων έργων τέχνης, γιατί αφαιρέθηκαν από μνημεία μοναδικής αξίας, που σώζονται μέχρι σήμερα και αποτελούν το σύμβολο του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Έχουμε ηθική υποχρέωση να πολεμήσουμε γι' αυτό το θέμα. Δεν θα δειλιάσουμε, διότι όπως είπε ο μεγάλος Οδυσσεύς Ελύτης, «ήρθε η ώρα να πάρουμε τα όνειρα εκδίκηση». Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ (Καναδάς): Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ στα προβλήματα των νέων αλλοδαπών, κυρίως του Καναδά. Οι Έλληνες του Καναδά ξεπερνούν τις 200.000 και από αυτούς το 35% μένει στο Κεμπέκ. Είμαστε νέοι 3ης και 4ης γενιάς μεταναστών στο Μόντρεαλ και ως Έλληνες προσπαθούμε να διατηρήσουμε τα ήθη και τα έθιμα, την καταγωγή και τον πατριωτισμό μας ζωντανά. Το πρόβλημα είναι ότι το ελληνικό κράτος δεν ενδιαφέρεται αρκετά. Στα σχολεία μας δίνουν τα βιβλία που έχει στείλει το ελληνικό κράτος. Όμως, δεν έχουν σκεφτεί, ότι ενώ τα ελληνόπουλα κάνουν 35 ώρες την εβδομάδα μάθημα στα ελληνικά, τα παιδιά του εξωτερικού είναι ζήτημα αν κάνουν 5 ώρες. Και όμως χρησιμοποιούμε τα ίδια βιβλία. Οι 8 στους 10 μαθητές έχουν πρόβλημα, με αποτέλεσμα να αγανακτούν και να μην μαθαίνουν τίποτα. Έτσι, οι δασκάλες αναγκάζονται να μας αναλύουν, από μόνες τους, το μάθημα. Τα βιβλία μένουν κλειστά και εμείς διδασκόμαστε από φωτοτυπίες. Στο τέλος της χρονιάς έχουμε καλύψει το ένα τέταρτο της ύλης. Τι θα μπορούσε να κάνει το ελληνικό κράτος, για να βοηθήσει την κατάσταση; Δεν είμαστε μόνο τα ελληνόπαιδα του Κεμπέκ ή του Καναδά, αλλά του απανταχού Απόδημου Ελληνισμού. Ίσως μπορέσει το Υπουργείο Παιδείας να μας προσφέρει κάποια βιβλία, που να είναι κατάλληλα για το δικό μας επίπεδο μάθησης. Με λυπεί το θέμα πάρα πολύ, αλλά το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα στο εξωτερικό βρίσκεται σε άθλια κατάσταση. Ενώ εμείς κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας να μη χάσουμε την εθνική μας ταυτότητα, τα σχολεία μας συνεχώς κινδυνεύουν. Ειδικά τα

τελευταία χρόνια, προσπαθούμε με νύχια και με δόντια να τα κρατήσουμε ανοικτά και δεν έχουμε δει καμία συμπαράσταση από την Ελλάδα. Εκτός αυτού, αν κοιτάξουμε τον πληθυσμό των Ελλήνων σε αυτές τις αλλοδαπές χώρες, σε σύγκριση με τον αριθμό των σχολείων, θα προσέξουμε ότι δεν υπάρχουν αρκετά. Ούτως ή άλλως, όμως, η νεολαία έχει απογοητευθεί, και έτσι σιγά σιγά παύει να ενδιαφέρεται για τη γλώσσα και τα κατορθώματα των προγόνων της. Με κάνει έξαλλη, όταν εκφράζομαι στη γλώσσα μου μεταξύ συνομηλίκων μου, ίδιας καταγωγής και διαπιστώνω, ότι δεν καταλαβαίνουν και δεν μιλούν ελληνικά. Όμως, δεν μπορώ να τους κατηγορήσω, ούτε μπορώ να τους κρίνω, διότι δεν φταίνε οι ίδιοι. Υπάρχουν ελληνόπουλα, που δεν έχουν επισκεφθεί αυτήν την όμορφη πατρίδα, την Ελλάδα. Ίσως, η Ελλάδα να μπορέσει να προσφέρει κάποια χρήματα, για να φιλοξενήσει ένα συγκεκριμένο αριθμό παιδιών κάθε χρόνο. Ίσως, το κράτος να μπορέσει να οργανώσει κάποια προγράμματα ανταλλαγής μαθητών ή να προσφέρει κάποιο οικοτροφείο, έτσι ώστε οι νέοι της διασποράς να έχουν κάπου να μείνουν, όταν επισκέπτονται τη χώρα τους. Ίσως, πάλι να προσφέρουν κάποια χαμηλότερη τιμή εισιτηρίων για τους Έλληνες μαθητές του εξωτερικού. Γιατί νομίζω, πως εάν ήξεραν ότι η νεολαία θέλει να γνωρίσει την ομορφιά της Ελλάδας και γνώριζαν την περηφάνεια που έχουμε στην καρδιά, όταν λέμε ότι είμαστε Έλληνες, θα ήθελαν όλοι να συμβάλουν στο να κρατήσουμε τον ελληνισμό ζωντανό. Διότι είναι λυπηρό το ότι πολλά ελληνόπουλα δεν μπορούν καν να μιλήσουν τη μητρική τους γλώσσα, πόσο μάλλον να διαβάζουν και να γράφουν. Οι ελληνικές παραδόσεις σιγά σιγά, μέρα με τη μέρα, εξαφανίζονται. Είναι κρίμα, που αυτά που οι προγονοί μας προσπάθησαν και πολέμησαν, αφού έχυσαν αίμα για να κρατήσουν ζωντανά, σβήνουν σιωπηλά, χωρίς να το παίρνει κανείς είδηση. Μπορεί όσα έχω αναφέρει να είναι πολλά, αλλά ήταν απαραίτητο να τα φέρω στην προσοχή σας. Θα μας ευχαριστούσε αφάνταστα, εάν έστω ένα από τα παραπάνω ζητήματα σας τραβούσε την προσοχή και μας παίρνατε υπόψη σας. Εάν, πάλι, δεν μπορέσετε να βρείτε μια λύση στα παραπάνω προβλήματα, ίσως μπορέσετε να μας δείξετε το ενδιαφέρον σας με άλλο τρόπο, θα θέλαμε να σας νιώσουμε κοντά μας, να ξέρουμε ότι μας συμπαραστέκεστε, να φέρεστε θερμά απέναντι μας, έτσι ώστε να αισθανόμαστε και εμείς, ότι ανήκουμε κάπου, διότι αισθανόμαστε χαμένοι. Δεν ανήκουμε στην Ελλάδα, διότι το σώμα μας βρίσκεται σε άλλη χώρα, αλλά δεν ανήκουμε στη χώρα αυτή, διότι η καρδιά μας βρίσκεται στην Ελλάδα και, εφόσον είναι αδύνατο να έρθουμε εμείς εδώ, ίσως να μπορείτε να βοηθήσετε να φέρουμε λίγη Ελλάδα εκεί. Αυτό θα το καταφέρετε μέσω πιο συχνών επισκέψεων στο εξωτερικό, διότι χρειάζεται να ξέρουμε ότι μας γνωρίζετε ως άτομα, όχι μόνο ως αριθμούς ή στατιστικές. Βρεθήκαμε ξένοι ανάμεσα σε ξένους, από τους γονείς και τους παππούδες μας, χωρίς να ζητήσουμε και χωρίς να ξέρουμε τους λόγους, θα μας άρεσε και εμάς να βρισκόμαστε σε μια Ελλάδα και να πατάμε τα ιερά της χώματα. Εφόσον δε μπορούμε εμείς, ίσως να μπορέσετε εσείς να μας βοηθήσετε να αισθανθούμε, έστω και λίγο, μέλος της και να αναζωογονήσετε την ελληνική φλόγα στις καρδιές και στις ψυχές όλων μας, νέων και γέρων. Σας ευχαριστώ.

238

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ την Έφηβο Βουλευτή Μαρία ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία ΠΑΠΑΔΑΚΗ. ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ (Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, Πάτερ, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ο λόγος των 16 χρόνων μου έχει μαθηματική δομή και ορίζει μια συνάρτηση. Η σημειολογία του δηλώνει

την πρόθεση μου να κάνω απεικόνιση προβλήματος σε πραγματικές διαστάσεις. Η Δημοκρατία, μια σταθερά που γεννήθηκε και εξελίχθηκε εδώ, σήμερα με το βάθεμα και το πλάτεμά της, όπως συνήθιζαν να λένε οι πολιτικοί μιας γενιάς και βέβαια όχι της δικής μου, επιτρέπει σε εμένα να αρθρώσω λόγο. Δράττομαι, λοιπόν, της ευκαιρίας να πω ότι σε κάθε εγειρόμενο ή τρέχον θέμα, που βρίσκεται από πεδίο ορισμού μου, υπάρχει προβληματισμός και αναζήτηση. Ο όρκος των αθηναίων εφήβων που καίει στις καρδιές μας, σε συνδυασμό με το ελληνικό πνεύμα, δίνει αξία στην νιότη μου, για να λέω, ότι στο Καλλιμάρμαρο, στο Πέταλο, εδώ στις παρυφές του Αρδηττού, αισθάνομαι το μεγαλείο, αλλά και τις αδυναμίες της ελληνικής πραγματικότητας. Αρκεί να ατενίσεις τον ορίζοντα, που βρίσκεται μπροστά σου. Αναφέρομαι στον Ιερό Βράχο, την Ακρόπολη των Αθηνών, τον Παρθενώνα. Μοναδικός, επιβλητικός, στέκεται εκεί. Σύμβολο υπεροχής; Σύμβολο αυθεντικότητας; Σύμβολο αρχαιότητας; Ή όλα αυτά μαζί; Δεν θα τονίσω, τί νιώθω, όταν βρίσκομαι εκεί πάνω. Άλλωστε, μπροστά στη μ εγαλειώδη έκφραση της απλότητας του, ο νους μόνο να συνθέτει μπορεί. Θα σημειώσω την αγανάκτηση μου όταν αθλούμαι στο Παναθηναϊκό Στάδιο, όταν κινούμαι σε γεωγραφικές συντεταγμένες απέναντι στην αρχιτεκτονική και γλυπτική δημιουργία των 2.500 χρόνων. Δεν φτάνει η ανασύνθεση της ωραιότητας του με τη φαντασία μου στα μάτια της ψυχής μου. Οι πόλεμοι και οι λεηλασίες στην ιστορία, η μόλυνση του περιβάλλοντος στην εξελικτική πορεία, μα και η ελλιπής συντήρηση στο παρελθόν προκάλεσαν ραγδαία φυσική φθορά, που όμως δεν είναι η γενεσιουργός αιτία του κενού που έχω μέσα μου. Οι εργασίες φρόντισαν την υπόσταση μας και εξέφρασαν τη διατήρηση της αισθητικής μας. Είναι χάρμα οφθαλμών η θέαση της όλες τις ώρες. Μα, εκεί στο δειλί, σαν σβήσουν και οι τελευταίες χρωματικές σκιές του κόκκινου στον αττικό ουρανό, αρχίζει το μπλε σε μαγευτικές τοπικές διαβαθμίσεις του, πραγματικά, εξαιρετικού τεχνικού φωτισμού της. Ωστόσο συνεχίζω να αισθάνομαι αυτό το κενό στην όψη του μνημείου, όπως όλοι οι γεννημένοι, θρεμμένοι και παιδεμένοι σε αυτή τη χώρα, προπάντων οι έφηβοι σε αυτήν την πόλη και όλοι οι δομημένοι με πανανθρώπινα ιδεώδη. Ένα κενό που δημιουργείται από πολλές παραμέτρους. Είναι παράμετροι που, με τις διάφορες τιμές τους, επηρεάζουν τη συνάρτηση μου, δηλαδή το είναι μου και τη συνείδηση μου. Στην προκειμένη περίπτωση καθέννας διαπιστώνει, τι παθαίνει η συνάρτηση μου, εφόσον η πιο επαναστατική σκέψη του Φειδία, που κατατέθηκε στη ζωφόρο του Παρθενώνα με πλάκες, στίχους σαν ένα τραγούδι στο μαρμάρινο παιάνα της Παναθηναϊκής πομπής, για να δηλώνει στις 1000τιές την υπέρτατη αξία της ειρηνικής δημιουργίας στην καινούργια αθηναϊκή δημοκρατία, δεν βρίσκεται στον ιερό βράχο, δεν μπορώ να την αντικρίσω. Σήμερα πια που κόβουμε δρόμο και χρόνο προς το μέλλον, σήμερα πια που πέρασαν ανεπιστρεπτί τα μίσση και τα πάθη ανάμεσα στους λαούς, σήμερα πια που όλοι μας σιγά σιγά παίρνουμε μια θέση στην παγκοσμιοποίηση και πρόκειται να εργαστούμε και να βιώσουμε την ευτυχία μας σε μια γειτονιά σε ολόκληρη τη γη, σήμερα πια το αίτημα μας είναι πιο επιτακτικό από ποτέ άλλοτε. Η μαθηματική σταθερά που λέγεται αρχαιότητα, ο ακρογωνιαίος αυτός λίθος, να μην ξεχνάμε ότι στην ωραιότερη έκφραση του βρίσκεται στο τελειότερο αρχιτεκτονικό δημιούργημα, τον Παρθενώνα, που όμως εδώ και 200 χρόνια στερείται τη μεγαλύτερη καινοτομία του, την ανάγλυφη ζωφόρο του. Με τον πιο κομψό τρόπο, που μπορώ από αυτήν τη θέση σε αυτήν την άγουρη ηλικία, στο πλαίσιο αυτού του θεσμού, ζητώ τα «μάρμαρα» να πάρουν το δρόμο της επιστροφής στην Ακρόπολη των Αθηνών, για να συνειδητοποιούμε μέρα με τη μέρα, ότι ο εκσυγχρονισμός της κοινωνίας μας δεν στερείται αρτιότητας στη δημοκρατική δομή του. Για τον Έλγιν τα είπε όλα ο

λόρδος Μπάιρον στο ποίημα του «Κατάρρα στην Αθήνα». Για μένα η πράξη του δεν βρίσκεται στο πεδίο ορισμού μου, πόσο μάλλον, όταν πρόκειται για κλοπή προγονικών κληροδοτημάτων. Άλλωστε, και το βρετανικό κράτος ευθύνεται, αφού αγόρασε προϊόντα κλοπής και ακόμα αρνήθηκε και αρνείται στο ελληνικό κράτος την εξέταση του ζητήματος. Κατά την άποψη μου τα πεπραγμένα σε βάρος της πολιτικής μας κληρονομιάς δεν μπορούν να έχουν χώρο πια, ούτε ρητορικές ερωτήσεις, μα ούτε και διπλωματικές απαντήσεις. Τόσες και τόσες πεφωτισμένες προσωπικότητες στον κόσμο, φιλέλληνες, ιστορικοί, διανοούμενοι, επιστήμονες με το κύρος του ονόματος τους σε μια έγκριτη προσπάθεια εκφράζουν την αγανάκτηση τους στον ημερήσιο και ηλεκτρονικό Τύπο. Όμως, όλοι γινόμαστε κοινωνοί στην αδιάφορη στάση των βρετανικών αρχών, στη διεθνή κατακραυγή, για το ανεκτίμητης πολιτικής και πανανθρώπινης αξίας ζήτημα. Σήμερα πια, που οι δύο χώρες βρίσκονται στην Ε.Ε. ισότιμα μέλη, κάτω από την ίδια ευρωπαϊκή πολιτική, εγώ, μέλος της ευρωπαϊκής πια νεολαίας, με την παιδεία που με διακρίνει, εφαρμόζω κανόνες διαλόγου. Γι' αυτό δεν δέχομαι όχι μόνο την άρνηση της επιστροφής των μαρμάρων, αλλά και την άρνηση έναρξης συνομιλιών, ώστε να εκτεθούν τα όποια επιχειρήματα και σε διακριτούς ρόλους να βρεθεί μια συνισταμένη. Άλλωστε, η παράμετρος Βρετανικό Μουσείο, που εί

239

ναι μια τραγική τύχη για τον Παρθενώνα και η παγιωμένη θέση τους με κάνει να νιώθω θλίψη, οργή και ντροπή μαζί και ας μαθαίνω τη γλώσσα τους. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς σοφός, για να καταλάβει ότι η αδιάλλακτη στάση τους οφείλεται σε ένα και μόνο λόγο: Στα οικονομικά οφέλη που αποκομίζουν, δηλαδή στα εισιτήρια που κόβουν. Έτσι εκτιμούν την κατοχή των μαρμάρων σε χρήμα και δηλώνουν δημόσια «Τι θα είναι το Βρετανικό Μουσείο χωρίς τα μάρμαρα»; Απ' ό,τι υποψιάζομαι γι' αυτό τα καθαρίσανε και τα ξασπρίσανε, για να είναι φαίνεται πιο νοικοκυρεμένα! Άλλωστε ποιον να φοβηθούν; Την ελληνική κυβέρνηση; Τα μέλη της σε κάθε ζήτημα βγαίνουν και λένε: «Είμαστε μια μικρή και αδύναμη χώρα». Το όλο ανάστημα της το ορθώνει μόνο στους εργάτες, στους αγρότες, στους γέροντες, στη μαθητική και σπουδάζουσα νεολαία και γενικά, όπου υπάρχουν απλοί εργαζόμενοι και άνεργοι άνθρωποι, για να δείξει τη δύναμη της. Κύριοι της ελληνικής κυβέρνησης, σύμφωνα με τους λογαριασμούς σας κάνετε συνέχεια περικοπές, για να βελτιώσετε την οικονομία. Πασχίζετε να δημιουργήσετε συνθήκες, για να έρχονται επενδυτικά κεφάλαια. Με αυτές τις σκέψεις σας προκαλούμε να επιδιώξετε να αντιστρέψετε τους όρους και οι διάφοροι παράμετροι, που δημιουργούν τώρα υποψίες και δείχνουν το ανάλητο πρόσωπο του κράτους θα γίνουν σκιές και πολλές γραμμές στον ορίζοντα του Υπουργείου Πολιτισμού και της Κυβέρνησης ολόκληρης, για να αναγκαστεί να βγει αποφασιστικά στην αναζήτηση για διεξοδικές πράξεις και συμφέρουσες λύσεις. Δεν ξεχνάμε ότι η Μελίνα έσκαψε βαθιά και μακριά αυτήν τη διαδρομή και, αν ζούσε, ακόμα θα έσκαβε. Με σκαπάνη, λοιπόν, το πρότυπο αυτής της γυναίκας, μας άφησε τρανή έκφραση, ας συνεχίσουμε. Κάποιοι την είπαν θεά και άλλοι Μούσα. Εμείς, λοιπόν, δεν επιτρέπουμε να σβήσουν τα οράματα και να χαθεί η αρμονία. Ερασιτέχνες, ιδεολόγοι και ελεύθεροι, εμείς οι σύγχρονοι νέοι εμπνεόμαστε από τις μούσες μας και δεν θα τις αφήσουμε ποτέ χωρίς τον ερωτά τους, γιατί οι νέοι και οι Μούσες θέλουν πάντα να είναι ερωτευμένοι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Παράσχου. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ (Νομός Ξάνθης): Μετά την απελευθέρωση των Ελλήνων από την τουρκική κυριαρχία του 1821, προέκυψε η μουσουλμανική ή θρησκευτική μειονότητα,. Οι Έλληνες

Πομάκοι ανήκουν σε αυτήν την κατηγορία. Την 24η Ιουλίου 1923, μετά τη μικρασιατική καταστροφή, υπεγράφη η συνθήκη της Λωζάνης, με την οποία θεμελιώθηκε νομικά η μουσουλμανική ή θρησκευτική μειονότητα και όχι εθνική μειονότητα της Θράκης. Για την καταγωγή των Μουσουλμάνων Πομάκων οι γνώμες δίστανται. Διεκδικήθηκαν ως ομογενείς από τους Ρουμάνους, από τους Βουλγάρους και ειδικά από τους Τούρκους. Σύμφωνα, όμως, με πηγές Ελλήνων ιστορικών συμπεραίνουμε ότι οι Πομάκοι είναι απόγονοι των Ελληνοθρακικών φύλων Βεσσών, Αγριάνων, Δίων. Επίσης, γίνεται αναφορά για τους Αγριάνες και από το συγγραφέα Αρριανό στην «Αλεξάνδρου Ανάβαση». Οι σημερινοί Πομάκοι κατοικούν οι περισσότεροι στον ορεινό όγκο της περιοχής μου, την Ξάνθη. Οι τουρκογενείς, οι οποίοι κατοικούν στα πεδινά διαφέρουν από τους Πομάκους. Οι τουρκογενείς είναι μελαχρινοί με Μογγολικά χαρακτηριστικά, ενώ οι Πομάκοι είναι ψηλοί, ξανθοί και γαλανομάτηδες. Επίσης, μετά από αιματολογικές εξετάσεις, διαπιστώθηκε ότι δεν έχουν καμία σχέση με άλλους λαούς. Ακόμα η αρχιτεκτονική των κατοικιών τους μοιάζει με αυτήν των ελληνικών ορεινών κατοικιών. Τα ήθη, έθιμα και οι φορεσιές τους φανερώνουν ελληνική καταγωγή, π.χ. το σταύρωμα του ψωμιού, ένα είδος πρωτοχρονιάτικης πίττας με κέρμα. Τα τραγούδια τους είναι μετάφραση των ελληνικών λαϊκών τραγουδιών, π.χ. τραγούδι όπως για το γεφύρι της ΄ρτας. Τέλος, η γλώσσα τους είναι άσχετη με τη ν τουρκική. Είναι, βέβαια, γνωστό ότι η μουσουλμανική θρησκεία ήλθε στη Θράκη και στους Πομάκους μετά την τουρκική κατάκτηση. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι οι κατακτηθέντες, οι οποίοι δέχθηκαν με τη βία ή όχι τη θρησκεία των κατακτητών, εξομοιώθηκαν και σαν φυλή. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι η θρησκεία και το έθνος είναι δύο διαφορετικές έννοιες. Το 1923 λειτουργούσαν στη Θράκη μουσουλμανικά δημοτικά σχολεία, στα οποία διδάσκονταν τα ελληνικά γράμματα και το Κοράνι στα αραβικά. Σήμερα σία μειονοτικά σχολεία της Ξάνθης, όπου οι μαθητές είναι και πομακόπουλα, διδάσκονται τα ελληνικά γράμματα και τα τουρκικά με αποτέλεσμα η γλώσσα τους να τείνει να εξαφανιστεί. Γίνεται, λοιπόν, αντιληπτό ότι δημιουργείται πρόβλημα. Το πρόβλημα αυτό, όμως, απαιτεί άμεσες και επίκαιρες λύσεις. Οι λύσεις μπορούν να δοθούν: Πρώτον, με την αναβάθμιση του βιοτικού τους επιπέδου. Δηλαδή, με την καλυτέρευση της οδοποιίας, της συγκοινωνίας, τη δημιουργία μικρών φραγμάτων και δικτύων αποχέτευσης και ύδρευσης, οικοτουριστική ανάπτυξη. Αξιοποίηση των ιαματικών πηγών, δημιουργία θεσμού πολιτιστικών εκδηλώσεων, αναδιάρθρωση των καλλιεργειών και τοποθέτηση αναμεταδότη τηλεόρασης. Δεύτερον, με την παιδεία. Στην εκπαίδευση και μόρφωση των Ελλήνων Μουσουλμάνων Πομάκων πρέπει να μπει βαθιά τομή με κύριο στόχο τον απεγκλωβισμό τους από την περιθωριοποίηση και από την προπαγάνδα της Τουρκίας, με αποτέλεσμα τη διάπλαση τους σε ελεύθερους και καταξιωμένους πολίτες της Ευρώπης. Για το λόγο αυτό επιβάλλεται: 1. Η αντικατάσταση της τουρκικής γλώσσας με την ελληνική, σε σχολεία που φοιτούν πομακόπουλα.

240

2. Προκήρυξη διαγωνισμού για τη συγγραφή σχολικών βοηθητικών εγχειριδίων από Πομάκους δασκάλους, οι οποίοι θα συνεργάζονται με το ελληνικό Πανεπιστήμιο, Ινστιτούτα και διάφορα άλλα κρατικό ιδρύματα, δίνοντας υψηλά χρηματικά ποσάβραβεία σε όλους τους συμμετέχοντες. 3. Η διδασκαλία των θρησκευτικών να γίνεται από Πομάκους δάσκαλους στην πομακική ή αραβική γλώσσα και όχι στην τουρκική, 4. Οι Μουσουλμάνοι δάσκαλοι και Χοτζάδες να είναι συμβεβλημένοι με το ελληνικό δημόσιο για ένα χρόνο.

Όταν δεν συμμορφώνονται προ; τις επιταγές της ελληνικής πολιτείας, όπως ορίζεται από τη νομοθεσία ή τις θρησκευτικές επιταγές των κατά τόπους μουφτήδων, τότε να απολύονται καινά μην επαναπροσλαμβάνονται, 5. Όλοι οι Μουσουλμάνοι δάσκαλοι κάθε καλοκαίρι να υπόκεινται σε δίμηνα επιμορφωτικά σεμινάρια σε πανεπιστημιακή ιδρύματα. Η παρακολούθηση των σεμιναρίων θα θεωρείται απαραίτητο προσόν για τον επαναδιορισμό τους το Σεπτέμβριο. 6. Κατασκευή και άλλων σχολικών κτηρίων στον ορεινό όγκο, όπου ζουν οι Πομάκοι. 7. Ενίσχυση χρηματοδότηση για τη διατήρηση και προβολή της πομακικής κουλτούρας 8. Τέλος, μεθοδική και σαφής ενημέρωση του πομακικού πληθυσμού για τα κοινοτικά προγράμματα και με διακριτική και επιδέξια διαφώτιση, ώστε να γνωρίσουν την αλήθεια σχετικά με την ιστορία της Ελλάδος και των Πομάκων. Διότι ως Μουσουλμάνοι χρησιμοποιούνται συστηματικά από την Τουρκία για προβολή των αξιώσεων της στη Βαλκανική. Τα μέτρα, λοιπόν, αυτά πιστεύω ότι θα αποδώσουν, εάν εφαρμοστούν και το θέμα της παιδείας των Πομάκων θα λυθεί, διότι θα ενσωματωθούν με τους υπόλοιπους Έλληνες και θα αποκτήσουν ελληνική συνείδηση. Έτσι, θα επουλωθούν χρόνιες πληγές, οι οποίες ταλαιπωρούν την ελληνική πολιτεία. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ευθύμιος Αγγελούδης έχει το λόγο, ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥΛΗΣ (Γερμανία): Ακούω από την τηλεόραση να χαρακτηρίζεται η ελληνοτουρκική σχέση ως φιλική και κυρίως από πολιτικά πρόσωπα. Ας πούμε ότι ξεχνούμε τα 400 χρόνια σκλαβιάς, τη μικρασιατική καταστροφή, τη γενοκτονία των Ποντίων και τα συμβάντα στην Κύπρο. Αυτήν τη στιγμή η Τουρκία δε σκοπεύει σε δίκαιη λύση του κυπριακού, προκαλεί την Ελλάδα με παραβιάσεις, δεν τηρεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και καταγγέλλει την «καταπίεση» του μουσουλμανικού πληθυσμού της Θράκης. Χαρακτηρίζω αυτή τη σχέση ως απάτη. Αφού στην περίπτωση μας τα αισθήματα φιλίας δεν είναι αμοιβαία, θα πρέπει να σταματήσουμε την ικεσία προς αυτούς τους βάρβαρους για τη φιλία, διαφορετικά θα χάσουμε την αξιοπρέπεια μας, που μας έδωσαν οι προγονοί μας. Μας έδωσαν το δικαίωμα για μια καλύτερη ζωή, ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Οκάογλου έχει το λόγο. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΟΚΑΟΓΛΟΥ (Νομό Κυκλίας): Καλησπέρα σε όλους. Εδώ με έφερε ένα προσωπικό μου βίωμα και δεν είναι πολύ εύκολο για εμένα να μιλήσω γι' αυτό. Παρόλα αυτά αισθανόμουν χρέος και σιον εαυτό μου, αλλά και στη μνήμη ενός αγαπημένου μου προσώπου και θα σας αναφέρω αυτό το βίωμα μου. Πριν από τρία χρόνια έγινε κάτι συγκλονιστικό και άλλαξε η ζωή μου, καθώς και η ζωή της οικογένειάς μου. Στις 3,11.1998, πληροφορηθήκαμε το θάνατο του εξάδελφου μου, που υπηρετούσε στο στρατό. Τον βρήκαν σκοτωμένο στη σκοπιά. Λεγόταν Γιώργος. Ο πόνος και η θλίψη μας έπληξε όλους. Δεν μπορούσαμε να το πιστέψουμε. Ένα μεγάλο «γιατί έβγαινε από τα χείλη όλων μας. Για αυτό το ερώτημα δεν μας δόθηκε απάντηση από το στρατό. Κανείς δεν ήξερε, τί έγινε και πως έγινε. Κανένα στοιχείο και καμία απάντηση δεν πήρε η οικογένειά μου. Είναι μία ανεξιχνίαστη υπόθεση. Κανείς δεν μίλησε, από τον κατώτερο αξιωματικό έως το στρατηγό. Κανείς δεν γνώριζε και κανείς τους δεν ευθυνόταν, Με το Γιώργο δεν ήμασταν σαν ξαδέλφια, αλλά σαν αδέρφια. Χρόνια μοιραζόμασταν τους ίδιους πόνους, τις ίδιες χαρές, Η οικογένειά μου δε θέλησε να βγει στα κανάλια, αλλά και κανείς δεν είχε τη δύναμη και το κουράγιο να κινήσει δικαστικές διαδικασίες, για να βρεθεί κάποια άκρη. Εδώ και τόσο καιρό, κανείς από το στρατό δεν ενδιαφέρθηκε να επικοινωνήσει με αυτούς τους γονείς, θα είναι μία ζωή με το μαράζι. Γιατί κανείς δεν ενδιαφέρεται; Για αυτούς χάθηκε ένα ακόμα φανταράκι. Κάποιος, όμως, έχασε το παιδί του, τη ζωή του. Αδιαφορία και εξόντωση των νέων είναι τα γεγονότα, που

συμβαίνουν στο παρασκήνιο του στρατιωκρατικού μηχανισμού. Γρανάζια που στάζουν αίμα νέων ανθρώπων. Γεγονότα που μένουν πίσω από τις μεγάλες βαριές πόρτες των στρατοπέδων, στρατοδικείων και επιτελείων, για να μη θιχθούν συμφέροντα και παχυλές συντάξεις. Γιατί οι φαντάροι να γίνονται μόνο υλικό ασκήσεων και πολέμου και κανείς δεν ενδιαφέρεται εάν θα καταναλωθεί; Η φωνή μου είναι φωνή αγανάκτησης και λύπης. Γιατί το κράτος να μην ενδιαφέρεται και να μην μεριμνά; Γιατί να επικρατούν αυτές οι συνθήκες στο στρατό; Μου δημιούργησε τη χείριστη εικόνα για το θεσμό που λέγεται στρατός. Πώς θα με πείσει κάποιος ότι ο στρατός είναι υπερηφάνεια, αξία και τιμή; Για εμένα ο στρατός θα είναι ένας Μινώταυρος, που στο όνομα του γίνονται θυσία δεκάδες νέα παιδιά. Μιας που έχουμε ειρήνη ☹παιδιά στα όπλα. Πιστεύω ότι θα έπρεπε να λειτουργεί καλύτερα και σωστότερα η στρατιωτική δικαιοσύνη, για να μην βρεθούν και

241

άλλες οικογένειες στη δική μας θέση. Ας είναι το δικό μας παιδί ο τελευταίος και ανεξιχνίαστος θάνατος. Έτσι, ίσως βρει ανακούφιση η ψυχή του. Θα ήθελα να τελειώσω με ένα ποίημα: «Πίσω από τους φράχτες το στρατόπεδο πονάει, ένας φαντάρος πέθανε, τα δάκρυα ποτάμι. Θύμα του στρατού, των όπλων, της βίας, που τα όνειρα του γκρέμισε η σκληρή τους η αρβύλα. Στο νεκροταφείο απόψε μία μάνα κλαίει Το παιδί με το χαμόγελο το θεό γυρεύει. Θύμα του στρατού, των όπλων, της βίας, που τα όνειρα του γκρέμισε η σκληρή τους η αρβύλα». Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρυσάνθη ΓΚΟΛΙΑ. ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΓΚΟΛΙΑ (Γερμανία): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η ζωή κάθε ατόμου καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από το χώρο που ζει. Είμαι 16 ετών και εδώ και αρκετά χρόνια ζω στη Γερμανία, πράγμα που με κάνει να νιώθω μετέωρη. Αισθάνομαι και είμαι Ελληνίδα, σε ένα ξένο, όμως, περιβάλλον. Αυτή η κατάσταση συχνά με φοβίζει, επειδή δυσκολεύει τη λήψη αποφάσεων για το μέλλον μου. Το γεγονός ότι ζω ανάμεσα σε δύο πολιτισμικά περιβάλλοντα ενέχει έναν κίνδυνο αλλοτρίωσης, παράλληλα, όμως, αποτελεί και μία μεγάλη ευκαιρία να αποκτήσω συνείδηση των εθνικών χαρακτηριστικών ως Ελληνίδα. Τις αποφάσεις που θα πάρει ένας νέος της ηλικίας μου για το μέλλον του είναι δύσκολες. Για εμάς τους νέους της διασποράς το πρόβλημα παίρνει νέες διαστάσεις, διότι προστίθεται και ένα νέο ερώτημα, για το που θα ζήσουμε στο μέλλον. Ανέκαθεν υπήρχαν διαφορές ανάμεσα στη νεώτερη και μεγαλύτερη γενιά και οι μικροσυγκρούσεις είναι πλέον αναπόφευκτες. Στις κοινωνίες, όμως, των Αποδήμων Ελλήνων παρατηρούμε μία διόγκωση του προβλήματος, διότι οι απόψεις των μεγαλύτερων καθορίζονται από μία στάση άμυνας, απέναντι στο περιβάλλον που ζουν. Εμείς οι νέοι, σαν μια γενιά πιο ευπροσάρμοστη, δεχόμαστε τις εξελίξεις της κοινωνίας και τα μηνύματα των καιρών. Το χάσμα μεταξύ των γενεών μεγαλώνει και εντοπίζεται ιδιαίτερα στις περιπτώσεις του τόπου σπουδών, του τόπου άσκησης του επαγγέλματος ή ακόμη στην επιλογή συντρόφου, που η παράμετρος εθνικότητα παίζει σημαντικό ρόλο. Τα προβλήματα μας δεν έχουν να κάνουν μόνο με τη λήψη κάποιων αποφάσεων, αλλά και με το να διατηρήσουμε μία ισορροπία ανάμεσα στα δύο πολιτισμικά περιβάλλοντα, δηλαδή, να προσαρμοστούμε στη χώρα υποδοχής, παραμένοντας όμως Έλληνες. Κατά τη γνώμη μου το κύριο αίτιο των προβλημάτων στο χώρο της εκπαίδευσης είναι η άγνοια των ιδιαιτεροτήτων της ζωής στο εξωτερικό. Έτσι, παρουσιάζονται προβλήματα στο πρόγραμμα των μαθημάτων, που σε αυτό συναινεί και η έλλειψη συντονισμού, καθώς και ο κακός προγραμματισμός. Η κατάρτιση του διδακτικού

προσωπικού θα πρέπει να βασίζεται άμεσα στις ανάγκες μας. Η σημαντικότερη είναι η σωστή και αποτελεσματική εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Ο νέος θα πρέπει να κατέχει καλά τη μητρική του γλώσσα, για να μην υπάρξουν οι επικίνδυνες συνέπειες, από τη στιγμή που ζει σε δίγλωσσο περιβάλλον. Υπάρχει διαφορά αντιλήψεων γενικά μεταξύ Αποδήμων Ελλήνων και πολιτών της χώρας υποδοχής. Έτσι, η ισορροπία που καλούμαστε να διατηρήσουμε, κρατώντας τον εθνικό μας χαρακτήρα από τη μία και την αρμονική μας ενσωμάτωση στη χώρα υποδοχής, καθίσταται ακόμα πιο δύσκολη. Τέλος, ένα επίσης σοβαρό πρόβλημα είναι οι διάφοροι φορείς ή πρόσωπα που ασχολούνται με το εμπόριο της τέχνης, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την κατάσταση, στην οποία βρισκόμαστε και μας θεωρούν εύκολα θύματα, καθώς το μεγαλύτερο ποσοστό αποδέχεται άκριτα οτιδήποτε «ελληνικό». Έτσι, διάφορα προϊόντα υποκουλτούρας, με μοναδικό τους προσόν την «ελληνικότητα», καταφέρνουν να διαδοθούν στους χώρους των αποδήμων σε εκπληκτικό βαθμό. Οι συνέπειες τέτοιου είδους φαινομένων είναι ασφαλώς επικίνδυνες. Ιδιαίτερα οι περισσότεροι νέοι θεωρούν ελληνικό κάτι κακόγουστο και φτηνό, το οποίο στην ουσία ελάχιστα έχει να κάνει με το ελληνικό πνεύμα. Η επίτευξη, λοιπόν, της ζητούμενης ισορροπίας, δηλαδή να παραμείνουμε Έλληνες, αλλά και να ενσωματωθούμε στο περιβάλλον που ζούμε, είναι αποτέλεσμα προσωπικού αγώνα και αναζήτησης. Ο προσωπικός, όμως, καθημερινός αγώνας του καθενός θα καρποφορήσει, αν έχει κάποιον συμπαράστατη. Και σε αυτήν την περίπτωση την καλύτερη δυνατή συμπαράσταση μπορεί να την προσφέρει η πολιτεία. Θα πρέπει αρχικά όλοι οι σχετικοί φορείς να συντονίσουν τις προσπάθειες και τις ενέργειες τους. Για την αντιμετώπιση θεμάτων του Αποδήμου Ελληνισμού θα πρέπει να υπάρχει συνεργασία ανάμεσα σε όλους τους φορείς της διασποράς. Συντονισμός κινήσεων εντός και εκτός Ελλάδας, καθώς και ανάμεσα στους αποδήμους και τους φορείς στη χώρα υποδοχής, θα ήταν εξίσου αποδοτικός. Πολλά αξιολογικά βήματα θα μπορούσαν να γίνουν από το κράτος και στον τομέα της εκπαίδευσης. Αναγκαία για την καλύτερη γνωριμία του ελληνικού πολιτισμού είναι η υποστήριξη του με οπτικοακουστικό εξοπλισμό, που όχι μόνο θα μας δώσει την ευκαιρία να μάθουμε περισσότερα για την πατρίδα, αλλά θα χαρίσει μία ποικιλομορφία στο μάθημα, με αποτέλεσμα την αύξηση του ενδιαφέροντος των παιδιών.

242

Πολύ ενδιαφέρουσα αλλά και διδακτική για τους νέους του εξωτερικού θα ήταν και η εφαρμογή της ιδέας της ανταλλαγής μαθητών ανάμεσα σε ελληνικά σχολεία της διασποράς και σε κάποια της Ελλάδας, θα αποτελούσε αναμφίβολα μία αξέχαστη εμπειρία για τον κάθε μαθητή, αλλά και μοναδική ευκαιρία να γνωρίσουν τα παιδιά τον τρόπο διδασκαλίας των σχολείων της Ελλάδας από κοντά. Ταυτόχρονα, από το σχολείο θα μπορούσε να αντιμετωπισθεί το γεγονός ότι οι νέοι, λόγω της απομόνωσης και του αποκλεισμού τους, δεν αντιλαμβάνονται τα πολιτιστικά δρώμενα στη χώρα που ζουν. Έτσι, το σχολείο θα έπρεπε να αναλάβει την πρωτοβουλία και να ενημερώνει για τις διάφορες εκδηλώσεις στο χώρο του θεάτρου, της μουσικής κ.λπ.. Λόγος θα μπορούσε, επίσης, να γίνει για πρόσληψη εκπαιδευτικού προσωπικού, του οποίου ένα τμήμα να προέρχεται από τον Αποδήμο Ελληνισμό και κατά συνέπεια να είναι γνώστης των ιδιαιτεροτήτων των παιδιών της διασποράς. Τέλος, σημαντική για εμάς θα ήταν η ενημέρωση, μέσω ενός μαθήματος, για τις επαγγελματικές προοπτικές στην Ελλάδα, όπως και η συστηματική στήριξη και βοήθεια για την παλιννόστηση. Το κράτος θα μπορούσε, επίσης, να βοηθήσει τους νέους που

επιθυμούν να σπουδάσουν στη Μητρόπολη με διάφορα μέτρα. Πιστεύω, λοιπόν, ότι το ελληνικό κράτος θα πρέπει να επανεξετάσει τη στάση του απέναντι στους Αποδήμους και να προβεί στη λήψη κάποιων αναγκαιών αποφάσεων. Στην εποχή που όλο και περισσότερος λόγος γίνεται για τις προοπτικές της Ε.Ε., για την δυνατότητα, δηλαδή, της δημιουργίας πολυπολιτισμικών κοινωνιών, η οποία δεν συνεπάγεται και αλλοτρίωση των χαρακτηριστικών κάποιας από τις ομάδες, εμείς οι Απόδημοι Έλληνες αποτελούμε ένα ελπιδοφόρο μήνυμα. Χωρίς να χάνουμε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μας και την ελληνική μας συνείδηση, κατορθώνουμε σε μεγάλο βαθμό να διαπρέπουμε οικονομικά και πολιτιστικά, ενσωματωμένοι στην ξένη χώρα. Για εμάς η συνύπαρξη και το διαφορετικό και ο σεβασμός δεν αποτελεί μελλοντική ουτοπία, αλλά καθημερινό αγώνα και, στο βαθμό που τα καταφέρνουμε, καθημερινή πραγματικότητα. Το ότι είμαι μετέωρη ανάμεσα σε δύο κόσμους αποτελεί αίσθημα ανασφάλειας από τη μία και αίσθημα ότι δεν βολεύτηκα σε δεδομένες καταστάσεις από την άλλη. Είμαι νέα, θα πρέπει να πάρω αποφάσεις, βιώνοντας ήδη από σήμερα κοινωνικές συνθήκες, που οι περισσότεροι νέοι θα βιώσουν στο μέλλον. Εμείς οι νέοι του εξωτερικού είμαστε, κατά κάποιο τρόπο, πρωτοπόροι και η βοήθεια της πολιτείας είναι για όλους μας αποφασιστική. Έτσι ο μετεωρισμός μας δε θα οδηγήσει σε πτώση, αλλά σε πέταγμα. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Αλεξάκης. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΚΗΣ (Ισραήλ): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, με βάση το κείμενο μου τοποθετήθηκα στην Επιτροπή Εξωτερικών και Αμύνης. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δεν είμαι ειδικός γι' αυτά τα θέματα, όμως, επειδή ζω στο Ισραήλ τυχαίνει να γνωρίζω από κοντά, τί σημαίνει ακριβώς «άκρωσ επικίνδυνες περιοχές και συνάμα φλεγόμενες». Τις τελευταίες ημέρες όλοι ζήσαμε μία άνευ προηγουμένου μαζική επίθεση με χιλιάδες νεκρούς. Πράγματι προκάλεσαν δέος οι εικόνες των δικτύων. Όλοι εμείς οι Έλληνες του Ισραήλ ζούμε σε επανάληψη αυτές τις εικόνες. Βέβαια, όχι σε τέτοια κλίμακα. Όλοι αγωνιούμε για την τύχη όλων αυτών των εγκλωβισμένων στα ερείπια. Θα ήθελα από τη θέση αυτή να παρουσιάσω την ξεχωριστή κατάσταση που ζούμε στο Ισραήλ και να ζητήσω τη συμπαράσταση, αλλά και την κατανόηση σας. Ζούμε περίπου 20 παιδιά στο Γυμνάσιο και Λύκειο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Οι καθηγητές μας, αποσπασμένοι στην πλειοψηφία τους από την Ελλάδα, αλλά και οι ιερείς του Πατριαρχείου, προσπαθούν, επειδή ζούμε κάτω από ιδιόζουσες συνθήκες. Θα θέλαμε να τύχουμε της βοήθειας της Ελληνικής πολιτείας πολύ περισσότερο απ' ό,τι σήμερα. Γιατί οι περισσότεροι από εμάς πήγαμε εκεί, για να διατηρήσουμε και την ελληνικότητα του Πατριαρχείου, αλλά και να στηρίξουμε γενικά το ελληνικό στοιχείο. Είναι άδικο να μη δέχεται το Υπουργείο Παιδείας να εντάξει και εμάς στο σύστημα των ομογενών, επειδή δεν είμαστε με τους γονείς μας. Είναι άδικο να μην αναγνωρίζομαστε ως ομογενείς. Βέβαια, μας στηρίζουν οι καθηγητές μας και η Αγιοταφική Αδελφότητα, θα θέλαμε, όμως, και τη δυναμική στήριξη της ελληνικής πολιτείας. Καλώ από αυτήν την θέση τον αξιότιμο Υπουργό Παιδείας κ. Ευθυμίου να μεριμνήσει. Καλώ, επίσης και εσάς, να στηρίζετε τις προσπάθειες αυτές όχι μόνο του αιτήματος, αλλά και γενικά της αγνής προσφοράς μας. Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Γιωτάκη. ΙΩΑΝΝΑ ΓΙΩΤΑΚΗ (Γερμανία): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, εκπροσωπώ την περιφέρεια της Φραγκονίας της Γερμανίας και θα ήθελα να εκφράσω τις απόψεις μου για κάποια από τα θέματα που αφορούν τον Απόδημο Ελληνισμό. Όπως όλοι γνωρίζουμε οι παραδόσεις αποτελούν βασικό στοιχείο της πορείας ενός λαού και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι οι Έλληνες του

εξωτερικού έχουν κάνει σημαντικά βήματα στον τομέα αυτό. Δεκάδες σύλλογοι στη Γερμανία δραστηριοποιούνται για τη διατήρηση των εθίμων της χώρας μας, έχοντας μεγάλη επιτυχία. Το γεγονός που τους επιτρέπει κάτι τέτοιο, είναι ότι οι Γερμανοί θαυμάζουν και λατρεύουν τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και είναι γνώστες της ελληνικής μυθολογίας. Η μουσική, τα αρχαία μνημεία, τα έργα σημαντικών Ελλήνων φιλοσόφων και η Αθήνα, ως γενέτειρα της δημοκρατίας, γοητεύουν το γερμανικό λαό, κάνοντας τον να κατανοήσει την τεράστια συμβολή του ελληνισμού στην ανθρωπότητα. Αξιοσημείωτο είναι ότι στα γερμανικά σχολεία διδάσκονται ακόμη και αρχαία ελληνικά, έτσι ώστε να βοηθηθούν αργότερα οι μαθητές στην κατανόηση επιστημονικών κυρίως όρων, που έχουν ελληνικές ρίζες. Όσοι, λοιπόν, γνωρίζουν τη λαμπρή ιστορία της Ελλάδας απογοητεύονται από τη σημερινή της κατάσταση. Ενώ όσοι δεν έχουν ασχοληθεί ιδιαίτερα με τη χώρα μας την θεωρούν απλά ένα μικρό αδύναμο κράτος. Η ιδέα αυτή τους επιτρέπει να αντιμετωπίζουν ρατσιστικά τους Έλληνες του εξωτερικού, δημιουργώντας πολλά προβλήματα και πικραίνοντας τους. Δυσκολίες, επίσης, αντιμετωπίζουν οι Έλληνες του εξωτερικού και στην εκπαίδευση. Αρκετά ελληνικά σχολεία που βρίσκονται σε μικρές πόλεις κλείνουν, αφού με την πάροδο του χρόνου λιγοστεύουν οι μαθητές στις περιοχές αυτές, αναγκάζοντας τους να επισκεφθούν τα γερμανικά εκπαιδευτήρια ή να μεταναστεύσουν σε μία μεγαλύτερη πόλη, όπου θα υπάρχει ελληνικό σχολείο. Επίσης, παρατηρείται το φαινόμενο μείωσης των ωρών των μαθημάτων που διδάσκονται στα ελληνικά. Αυτό δημιουργεί προβλήματα στην εκμάθηση της μητρικής μας γλώσσα μέσω συνέπεια αυτού του προβλήματος είναι ότι αρκετοί τελειόφοιτοι των ελληνικών Λυκείων της Γερμανίας επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε γερμανικά πανεπιστήμια, γνωρίζοντας βέβαια την καλύτερη οργάνωση και την ποιότητα των γερμανικών πανεπιστημίων. αλλά και γιατί αδυνατούν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα στην ελληνική γλώσσα. Αρνητικό είναι και το γεγονός ότι το απολυτήριο που παίρνουν τα παιδιά στην τρίτη Λυκείου στη Γερμανία δεν ισοδυναμεί με το απολυτήριο των γερμανικών σχολείων, υποβαθμίζοντας έτσι την παρουσία της ελληνικής κοινότητας στη Γερμανία. Ως Έφηβος Βουλευτής θα ήθελα να προτείνω λύσεις με σκοπό τη βελτίωση της κατάστασης. Κατ' αρχάς η Ελλάδα θα μπορούσε, στηρίζοντας και ενισχύοντας τους Έλληνες του εξωτερικού, να προβληθεί στα πέρατα του κόσμου, κάνοντας γνωστό για άλλη μια φορά το μεγαλείο της ελληνικής ψυχής. Οι δεσμοί ανάμεσα στη μητέρα χώρα μας και στον Απόδημο Ελληνισμό θα πρέπει να γίνουν πιο ισχυροί και να μην υπάρχουν περιθώρια αλλοίωσης της εθνικής ταυτότητας των Ελλήνων μεταναστών. Οι Έλληνες πολιτικοί δεν θα πρέπει να θυμούνται τους συμπατριώτες μας στο εξωτερικό μόνο κατά τη διάρκεια προεκλογικών αγώνων, αλλά να βρίσκονται πάντα στο πλευρό τους, ενισχύοντας τους στον καθημερινό αγώνα. Αλλά και στον τομέα της εκπαίδευσης των Ελληνόπουλων στο εξωτερικό θα μπορούσαν να γίνουν πολλές αλλαγές. Κατ' αρχήν θα πρέπει οι καθηγητές, που αποστέλλονται να διδάξουν στα ελληνικά σχολεία ενός ξένου κράτους, να λαμβάνουν σοβαρά το έργο τους και να έχουν υπόψη τους τις δυσκολίες, που αντιμετωπίζει ο Απόδημος Ελληνισμός. Οφείλουν να ανταποκρίνονται στον ιδιαίτερο ρόλο τους, τη διαπαιδαγώγηση και όχι να στοχεύουν σε προσωπικό τους κέρδος. Τα άτομα αυτά θα πρέπει φυσικά να γνωρίζουν καλά το αντικείμενο τους, ώστε να μεταδώσουν στα παιδιά σωστές πληροφορίες για την Ελλάδα, θα μπορούσαν ίσως να προωθήσουν τους μαθητές

243

τους σε πολιτιστικές εκδηλώσεις και προγράμματα, που θα οργανώνονται με χρηματοδότηση της Ελλάδας. Έτσι, οι έφηβοι συνομήλικοί μας στη Γερμανία θα μπορέσουν να αποκτήσουν δίψα για μάθηση, να γνωρίσουν πιο καλά την Ελλάδα και μέσα απ' αυτά να αγαπήσουν περισσότερο την πατρίδα τους, νιώθοντας περήφανοι γι' αυτήν. Πολλοί μαθητές επιθυμούν να εισαχθούν σε γερμανικά πανεπιστήμια και όχι σε ελληνικά, με αποτέλεσμα πολλοί αξιόλογοι επιστήμονες και ερευνητές να εγκαταλείπουν τη χώρα μας, γιατί δεν διαθέτει την κατάλληλη υποδομή, γεγονός που αποτελεί μελανό στοιχείο της σύγχρονης πορείας. Άλλωστε, μια χώρα δίχως ειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό δεν μπορεί να προοδεύσει, θα πρέπει, λοιπόν, να αναπτυχθεί η έρευνα στα ελληνικά πανεπιστήμια, μέσα από τις κατάλληλες υποδομές. Επειδή, όμως, ένα τέτοιο μεγάλο έργο απαιτεί χρόνο και σκέψη, θα μπορούσε μέχρι τότε η Ελλάδα, σε συνεργασία με άλλες προηγμένες χώρες, να προωθήσει αξιόλογους επιστήμονες της σε κέντρο του εξωτερικού, όπου θα ανταλλάσσονται ιδέες και απόψεις, τις οποίες οι ερευνητές θα μεταφέρουν στον ελλαδικό χώρο και θα τις εφαρμόζουν. Τότε είναι σίγουρο ότι η Ελλάδα θα μπορέσει και πάλι να πρωτοστατήσει στην επιστήμη. Εύχομαι η δική μας γενιά να χειρισθεί το θέμα του Απόδημου Ελληνισμού και γενικότερα όλα τα θέματα της Επιτροπής μας καλύτερα από την προηγούμενη, δίνοντας λύση στα διάφορα προβλήματα. Ας αγωνισθούμε, λοιπόν, για μια νέα και δημιουργική Ελλάδα. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σταυρούλα Κυριάκου. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Σήμερα θα καταχραστώ λιγάκι το χρόνο σας, για να σας διηγηθώ μια ιστορία. Μην φανταστείτε βασιλόπουλα και πριγκίπισσες, δεν είναι έτσι. Η δική μου ιστορία δεν μοιάζει με παραμύθι. Δεν έχει σαν τέλος «και ζήσαν αυτοί καλά και μεις καλύτερα». Μακάρι να ήταν έτσι. Σας απογοητεύω; Έμαθα από μικρό παιδί να λέω την αλήθεια, να λέω ό,τι

244

βλέπω και ζω μέσα από τα μάτια μιας έφηβης δεκαεπτάχρονης Κυπριοπούλας. Στο σχολείο διδάσκομαι χρόνια τώρα πως στην Κύπρο και γενικότερα σ' όλους τους λαούς της Ευρώπης επικρατεί το δημοκρατικό πολίτευμα. Και αναρωτιέμαι... Μήπως ζω σε ένα ψέμα; Σεις οι μεγαλύτεροι, με τα διπλάσια και τριπλάσια χρόνια από εμένα, μπορείτε να μου επιβεβαιώσετε ότι στο νησί της Κύπρου επικρατεί δημοκρατία; Γιατί δημοκρατία σημαίνει ελεύθερη ανθρώπινη προσωπικότητα και ανθρώπινα δικαιώματα. Και η ιστορία μου αρχίζει... Ιούλιος του 1974. Οι Τουρκικές δυνάμεις εισβάλλουν στο νησί της Κύπρου με το πρόσχημα της προστασίας. Οι Τούρκοι κατέλαβαν το βόρειο τμήμα του νησιού, τις μεγαλύτερες δασικές περιοχές και γεωργικές εκτάσεις. Η αντίστροφη μέτρηση αρχίζει. Πάνω από 200.000 άνθρωποι διώχνονται από τις πατρογονικές τους εστίες. Πουλιά κυνηγημένα μέσα στην ίδια τους τη φωλιά. Οι Τούρκοι προβαίνουν σε ένα σωρό τρομοκρατικές ενέργειες, για να εξαλείψουν κάθε ίχνος ελληνικού στοιχείου, που υπάρχει στο Βόρειο μέρος του νησιού. Και ο εφιάλτης συνεχίζεται... Αγνοούμενοι, εγκλωβισμένοι. Ακόμα δύο τραγικές πτυχές, ως συνέπειες της τούρκικης εισβολής. Κάποιοι αφανείς ήρωες αποφάσισαν να παραμείνουν στη γενέθλια γη, αντιστεκόμενοι στις βιαιότητες του Τούρκου εισβολέα. Οι εγκλωβισμένοι μας αγέρωχοι φρουροί της πατρίδας. Συνάμα 1619 άνθρωποι αγνοούνται από το φοβερό εκείνο καλοκαίρι του 1974. Μάταια η μαυροφορεμένη μάνα αναζητά ακόμα το χαμένο της γιο, με μια φωτογραφία στο χέρι. Κύπρος 2001... Η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του κυπριακού λαού συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Χιλιάδες πρόσφυγες προσμένουν την επιστροφή στην ιερή τους γη, και όχι μόνο... Όλοι, βέβαια, θα θυμάστε τις απάνθρωπες ενέργειες των Τούρκων κατά του Τάσου Ισαάκ και του Σολωμού Σολωμού. Τα δυο μας παλικάρια βρήκαν το θάνατο από τον Τούρκο κατακτητή, γιατί θέλανε να διεκδικήσουν το ανθρώπινο δικαίωμα της ελευθερίας, το δικαίωμα να κυματίζει η κυπριακή σημαία στην ίδια τους την πατρίδα. Ευρύτατα γνωστή και η υπόθεση της κυρίας Τιτίνας Λοϊζίδου, της οποίας οι Τούρκοι κατακρατούν την περιουσία και μετά από αίτημα της ίδιας αρνούνται να την παραχωρήσουν. Μέχρι πολύ πρόσφατάγκυρα αρνείται και πάλι να εφαρμόσει την απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών, του Συμβουλίου της Ευρώπης, που καλεί την Τουρκία να εφαρμόσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την υπόθεση της Τιτίνας Λοϊζίδου. Κύπρος 2001... SOS. Τα συμπεράσματα δικά σας. Εγώ το μόνο, που έχω να απαντήσω σ' αυτό το χαρτί, είναι δύο λέξεις: «Δεν ξεχνώ!!» Γιατί αν σε ξεχάσω Κύπρος μου, θα λιγοστέψω σαν Έλληνας, θα φτωχύνω σαν άνθρωπος, θα μικρύνω, θα μαραθώ!!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Καραμπίνας. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ (Γερμανία): Αξιότιμε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα διατυπώσουμε σκέψεις για την Ελλάδα και τις σύγχρονες προκλήσεις. Η θέση της χώρας μας είναι τέτοια, που αναγκαστικά είναι υποχρεωμένη να βρίσκεται αντιμέτωπη με διεθνή θέματα και να συμμετέχει στα δρώμενα. Για το λόγο αυτό, θα λέγαμε ότι έχει μικτά θέματα, που αφορούν την εθνική της υπόσταση ή τις σχέσεις με τους γύρω της. Ανήκει σε διεθνείς οργανισμούς (Ο.Η.Ε., NATO, Ε.Ε.) και καλείται να δώσει το παρόν σε θέματα, που συνεχώς δημιουργούνται. Ως χώρα των Βαλκανίων βρέθηκε μπροστά σε πολεμικές συγκρούσεις και εδαφικές ανακατατάξεις, που ακολούθησαν την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού. Εθνικιστικές και θρησκευτικές διαφορές, εδαφικές αξιώσεις και διεθνή συμφέροντα έφεραν τους λαούς των Βαλκανίων εναντίον αλλήλων. Ακολούθησαν οι επεμβάσεις των ισχυρών, με το πρόσχημα της εγκατάστασης της ειρήνης. Οι επεμβάσεις δεν περιορίστηκαν στο επίπεδο των διαπραγματεύσεων, αλλά ακολούθησαν οι βομβαρδισμοί, η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο οικονομικός αποκλεισμός, η εξαθλίωση και το τεράστιο κύμα των προσφύγων. Η χώρα μας εγκλωβισμένη στο NATO και στην Ε.Ε. ακολούθησε τα γεγονότα και έπραξε όπως της υπαγόρευσαν οι μεγάλοι. Δεν έπαιξε τον πρωταγωνιστικό ρόλο στα Βαλκάνια, όπως της άξιζε. Είμαστε ως χώρα η πρώτη στα Βαλκάνια και θα πρέπει να αναλάβουμε τέτοιο ρόλο σε όλους τους τομείς. Με βασική αρχή το απαραβίαστο των συνόρων και το σεβασμό της αυτοδιάθεσης κάθε βαλκανικού λαού, πρέπει να βοηθήσουμε, ώστε η περιοχή μας να γίνει χώρος συνεργασίας, ειρήνης και προόδου. Ο σεβασμός της ιδιαιτερότητας κάθε λαού πρέπει να αποτελέσει βάση, ώστε τα Βαλκάνια να γίνουν χώρος, όπου οι εθνικότητες θα συμβιώνουν και θα ρυθμίζουν την ιστορία τους. Έτσι, δεν θα υπάρχει ανάγκη από ξένους τοποτηρητές και μόνοι θα παίρνουμε τις αποφάσεις μας. Ένα άλλο ανοικτό θέμα είναι εκείνο της σχέσης μας με την Τουρκία. Είναι αυτό που, δυστυχώς, μας άφησε ανοικτές πληγές, όπως το θέμα της Κύπρου και που συνεχώς μας δημιουργεί προβλήματα, παραβιάζοντας τον εναέριο και θαλάσσιο χώρο μας. Από την άλλη πλευρά προβάλλει το αίτημα να γίνει μέλος της Ε.Ε.. Δυστυχώς, οι εταίροι μας στην Ε.Ε. έχουν συμφέροντα από την ένταξη της. Εμείς, όμως, πρέπει να προβάλουμε βέτο στο θέμα της ένταξης της Τουρκίας. Γίνεται συνεχώς απειλητική, γιατί κυβερνάται από στρατιωτικό καθεστώς. Δε σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, έχει οικονομικά προβλήματα και στηρίζει τα ιμπεριαλιστικά σχέδια των δυ

νατών. Η χώρα μας στο αίτημα της Τουρκίας για ένταξη στην Ε.Ε. πρέπει να υψώσει φωνή διαμαρτυρίας. Η Τουρκία θα πρέπει να γίνει μέλος της Ε.Ε., αφού πρώτα επαναφέρει τη δημοκρατία στο λαό της, σεβαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα, σταματήσει τον πόλεμο κατά των μειονοτήτων, σεβαστεί τις διεθνείς συνθήκες για το απαραβίαστο των συνόρων των γειτονικών λαών και το σπουδαιότερο, αφού επιλύσει το πρόβλημα στην Κύπρο, που αυτή δημιούργησε. Τέλος πρέπει να αναφερθούμε στα γεγονότα των τελευταίων ημερών, που, δυστυχώς, δεν είναι ευοίωνα για την παγκόσμια ειρήνη. Μια υπερδύναμη, ένας οικονομικός γίγαντας, βρέθηκε στο έλεος της τρομοκρατίας. Η ομπρέλα προστασίας που υπόσχονταν στους λαούς δεν άντεξε, γιατί το χτύπημα ήρθε γρήγορα, αναπάντεχα και άφησε πίσω εκατόμβες αθώων. Μαζί άφησε και ένα πληγωμένο αμερικανικό γόητρο, που απειλεί να ανταποδώσει με το ίδιο νόμισμα. Τα γεράκια του Πενταγώνου, το ένα μετά το άλλο, απαντούν με θολωμένες σκέψεις και απειλούν με θολωμένες πράξεις. Απειλούν να ανταποδώσουν και να πάρουν εκδίκηση. Βία και πόλεμος εναντίον κάθε υπόπτου. Αν κάποιος δεν τους στηρίξει, θα θεωρηθεί σύμμαχος των τρομοκρατών. Πολλά είναι τα σενάρια των τελευταίων ημερών. Μιλούν για παγκόσμιο πόλεμο, πυρηνικά, βιολογικά, χημικά όπλα, καθώς και για εξόντωση ολόκληρων λαών, αλλά και για βία στη βία. Απειλείται η ειρήνη, η υπόσταση του λαού. Μπαίνουμε φαίνεται σε καινούργιες φοβίες ή καινούργιες ψυχροπολεμικές καταστάσεις. Θα πρέπει πάλι να ψάξουμε για προστάτες, παραχωρώντας την εθνική μας αξιοπρέπεια και το δικαίωμα μας για αυτοδιάθεση και ανεξαρτησία. Κάποιοι καλούνται να πληρώσουν, κάποια δράματα πάνε να ξεκινήσουν. Δυστυχώς δε θα πληρώσουν οι υπεύθυνοι, αλλά κάποιοι εξαθλιωμένοι λαοί. Εμείς ως χώρα τι μπορούμε να κάνουμε; Τα τελευταία χρόνια συμβιώνουν μαζί μας άνθρωποι της Ανατολής και τώρα καλούμαστε να αποφασίσουμε με ποιους είμαστε. Δύσκολες αποφάσεις, δύσκολοι καιροί. Χρειάζεται ψυχραιμία και νηφαλιότητα. Η παρέμβαση μας θα πρέπει να γίνει στα πλαίσια της διεθνούς συνεργασίας. Είμαστε στην Ευρώπη, η οποία φιλοξενεί 20 εκατομμύρια μουσουλμάνους. Δεν πρέπει να υπονομευθεί η δημοκρατία και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όχι στην έξαρση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, όχι στο φανατισμό και τη βία. Οι έννομες πολιτείες δεν εκδικούνται, αλλά τιμωρούν. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σεμνή Τριανταφυλλίδου. ΣΕΜΝΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ (Νομός Κυκλάδων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αξιοποιώντας την ευκαιρία που μου δίνετε να μιλήσω στη Βουλή των Εφήβων και να εκπροσωπήσω τις θέσεις, τις σκέψεις και τις πεποιθήσεις της νεολαίας μας, επέλεξα να ασχοληθώ μ' ένα φαινόμενο επίκαιρο και φλέγουσας σημασίας. Συγκεκριμένα, την παγκοσμιοποίηση και τον τρόπο που την αντιμετωπίζουμε εμείς οι νέοι. Για όλους μας ο όρος παγκοσμιοποίηση είναι καινούργιος και είναι λογικό να την αντιμετωπίζουμε επιφυλακτικά και μάλιστα εμείς οι νέοι ακόμη περισσότερο, που έχουμε τάση να αναρωτιόμαστε συνεχώς, να αμφιβάλουμε και να ψαχνόμαστε. Για μας τη νεολαία, μια ορολογία άγνωστη και αρκετά απρόσιτη, όπως η παγκοσμιοποίηση και η νέα τάξη πραγμάτων, είναι φυσικό να δημιουργεί προβληματισμούς, ανησυχίες και φόβους, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι εναντιωνόμαστε και διαφωνούμε με μια τέτοια ενέργεια. Αντίθετα, παρά τους κινδύνους που ελλοχεύουν, δεν πρέπει να απορρίπτουμε την παγκοσμιοποίηση ούτε ως Έλληνες ούτε ως κοσμοπολίτες. Εμείς οι νέοι είμαστε σύμφωνοι με την ιδέα της παγκοσμιοποίησης, όμως είμαστε υποχρεωμένοι να προασπίσουμε την

εθνική μας ταυτότητα, θέλουμε μια τέτοια ενέργεια να προϋποθέτει και να εξασφαλίζει οφέλη και να μας βεβαιώνει για τις συνέπειες σε όλους τους τομείς και στον πολιτικό και στον οικονομικό, αλλά και στον πολιτιστικό, ότι θα είναι πέρα για πέρα ευνοϊκές για όλους μας. Συμφωνούμε στην πρόκληση αυτή, με τον όρο, όμως, να γνωρίσουμε έγκυρα και έγκαιρα ότι δε θα υπάρξει καταπάτηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και χαλάρωση της εθνικής μας συνείδησης. Δε θα παραμεριστούν οι εθνικές μας αντιλήψεις και πεποιθήσεις και, τέλος, δε θα περιθωριοποιηθεί η θρησκεία μας, στοιχεία που ενωμένα αναμφίβολα αποτελούν κύριο κομμάτι της ελληνικής μας ιστορίας και ταυτότητας. Η Ελλάδα μας, λοιπόν, και εμείς ως Ελληνόπουλα πρέπει να αναλογιστούμε ότι στη νέα αυτή παγκόσμια κοινωνία, η χώρα μας έχει τη δυνατότητα να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο και αυτό γιατί είμαστε ένας λαός που δεν έπαψε ποτέ να παράγει πολιτισμό, πρότυπα, ιδανικά και ανθρωπιστικές αξίες. Αυτή, λοιπόν, η καινούργια ιδέα του παγκόσμιου χωριού, ίσως αποδειχθεί η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον, η συνδυαστική γέφυρα για μια καλύτερη ζωή, ένα καλύτερο τόπο, ένα καλύτερο αύριο. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Φουρλεμάδης. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΟΥΡΑΕΜΑΔΗΣ (Νομός Φθιώτιδας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, στη χθεσινή συνεδρίαση, όπως και στη σημερινή, έγινε ιδιαίτερη και εκτεταμένη αναφορά στο θέμα της παγκοσμιοποίησης. Αυτό σημαίνει ότι η παγκοσμιοποίηση είναι όντως ένα θέμα, που βρίσκεται στην επικαιρότητα, μας απασχολεί έντονα και πολύ περισσότερο εμάς τη νέα γενιά. Αυτή η μεγάλη αλλαγή της τελευταίας δεκαετίας, η παγκοσμιοποίηση, έχει αρνητικές, αλλά και θετικές συνέπειες για την ανθρωπότητα. Έχει λεχθεί ότι η εξάλειψη των φυλε

246

τικών διακρίσεων, η κατάργηση των συνόρων, τελικά, δημιουργεί ένα κόσμο με κοινή μοίρα, κοινές ανάγκες και θα οδηγήσει σε συνεργασία των κρατών σε κλίμα εμπιστοσύνης, αμοιβαίου σεβασμού και ισότητας. Επίσης, θα αντιμετωπισθούν με επιτυχία τα προβλήματα της οικονομίας, θα αμβλυνθούν οι εθνικιστικές και κοινωνικές συγκρούσεις, θα αφυπνιστούν ιδανικά, όπως η συναδέλφωση των λαών, με στόχο τη συνεργασία και τη συνύπαρξη για την αντιμετώπιση σοβαρών προβλημάτων, όπως η φτώχεια και η ανεργία. Η παγκοσμιοποίηση φαντάζει ως ελπίδα για τη λύση όλων των προβλημάτων, αλλά και ως απειλή ισοπέδωσης των πάντων, θα μπορούσαμε να πούμε ότι σημαίνει παγκόσμια συνεργασία και ανιδιοτελής προσπάθεια για βελτίωση της ανθρώπινης πορείας. Τέλος, σημαίνει συνεργασία διεθνώς για το περιβάλλον και τη διαμόρφωση οικολογικής συνείδησης. Αντίθετες απόψεις επισημαίνουν ότι η παγκοσμιοποίηση μοιάζει με ένωση ισχυρών βιομηχανιών και οικονομικών δραστηριοτήτων, όπου απουσιάζουν ο πολιτισμός και ο άνθρωπος. Ποιος θα ήταν αντίθετος με την άποψη ότι με την παγκοσμιοποίηση θα ελέγχονται οι πολλοί από τους λίγους, που διαθέτουν ισχυρή πολιτική θέση ή οικονομική δύναμη; θα ωφεληθούν σίγουρα οι ανεπτυγμένες χώρες περισσότερο, παρά οι υποανάπτυκτες. Επιπλέον, δημιουργούνται φόβοι για την ταυτότητα και την εξαφάνιση των εθνών. Έχω την πεποίθηση ότι θα επικρατήσουν η γλώσσα και η θρησκεία των δυνατότερων χωρών και θα αναδειχθεί ένας παγκόσμιος τρόπος ζωής και ένας ευρύς πολιτισμός με πολλούς κινδύνους. Παρόλα αυτά δεν πρέπει να ξεχαστεί η παράδοση μας. Πρέπει να διατηρήσουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα, να διατηρήσουμε τη γλώσσα μας μέσα από τη θρησκεία, την ιστορία, τον πολιτισμό και τις παραδόσεις μας. Εμείς, η νέα

γενιά των Ελλήνων πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε τις ραγδαίες μεταβολές και να φανούμε αντάξιοι της κληρονομιάς μας, προασπίζοντας την εθνική μας ταυτότητα και να μην επιτρέψουμε η παγκοσμιοποίηση να διαβρώσει πλέον την ελληνικότητα μας. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Γιαννακέλος. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΕΛΟΣ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, όπως όλοι γνωρίζουμε η εξωτερική πολιτική κάθε χώρας στηρίζεται στην ισχυρή οικονομία, στη στρατιωτική ισχύ και προπάντων στον αυτοσεβασμό του κάθε έθνους, ο οποίος επιτυγχάνεται με την αυτογνωσία και την ιστορική μνήμη. Ποιοι είμαστε, από πού ερχόμαστε, πού πάμε; Πώς θα μας πάρουν στα σοβαρά τα άλλα κράτη, όταν εμείς οι ίδιοι απαρνιόμαστε την ιστορία μας, αδιαφορούμε γι' αυτήν και πολλαπλά γκρεμίζουμε τα μνημεία μας, όταν το ίδιο το ελληνικό κράτος συμπεριφέρεται βαρβαρότερα από κάθε ξένο κατακτητή, που πέρασε από αυτήν τη χώρα. Ζεστό παραμένει το θέμα του Μαραθώνα. Πριν λίγους μήνες αποφασίστηκε ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος και των θεμελίων του έθνους. Η αρχικά ασθενής φήμη, σχετικά με τη μετατροπή της πεδιάδας του Μαραθώνα σε λίμνη, για να διοργανωθούν οι κωπηλατικοί αγώνες των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, απέκτησε σάρκα και οστά. Το σκάνδαλο είναι μεγάλο. Μας απαντούν ότι στο Μαραθώνα δεν υπάρχει τίποτα, κανένα αρχαιολογικό εύρημα. Πράγματι, τίποτα. Εκτός από ένα χώροσταθμό στην ιστορία της ανθρωπότητας, αφού εδώ κρίθηκε και η συνέχεια του Δυτικού πολιτισμού. Χάριν του Μαραθώνα δεν θα είχε αναπτυχθεί ο ελληνικός πολιτισμός, από τον οποίο όλοι προερχόμαστε. Λόγω της υπέρλαμπρης αυτής νίκης διασώθηκαν οι πνευματικές αξίες, που δίνουν ακόμα νόημα σήμερα στη ζωή του σημερινού ανθρώπου. Η διαφύλαξη των ριζών μας είναι η καλύτερη εθνική άμυνα. Φαίνεται ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει καμία υδάτινη επιφάνεια, ούτε μία λίμνη που θα μπορούσαν να διεξαχθούν οι θαλάσσιοι αγώνες. Η κάλυψη της πεδιάδας με νερά θα είναι η αρχή του τέλους για το Μαραθώνα, αφού γρήγορα οι πρόχειρες εγκαταστάσεις θα αντικατασταθούν από έργο, το οποίο θα προορίζεται για τουριστική εκμετάλλευση. Δεν σας αναφέρω απόψεις Ελλήνων, αλλά και ξένων, που μας χλευάζουν. Θα έχω την απρέπεια να θέσω κάποια ερωτήματα. Τί θα κάνουν το ελληνικό Υπουργείο Πολιτισμού και οι αρχαιολογικές υπηρεσίες; Τί κάνει η ευγενής Ακαδημία Αθηνών; Τί κάνει η Ουνέσκο; Η έννοια της εθνικής μας κληρονομιάς δεν έχει καμία αξία για τους χώρους, που υπήρξαν σημαντικοί σταθμοί στην παγκόσμια ιστορία; Η καταστροφή των αγαλμάτων του Βούδα στο Αφγανιστάν προκάλεσε την παγκόσμια κατακραυγή. Ο πνιγμός του Μαραθώνα δε θα ξεσηκώσει καμία διαμαρτυρία; Είναι καλό να έχουμε πάντα υπόψη μας την πτώση της οικονομίας, δεν θα έπρεπε ωστόσο να πέφτουμε οι ίδιοι πολύ χαμηλά. Υπάρχουν όρια στην απρέπεια ακόμα και στην Ολυμπιακή. Ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ολοκληρώθηκαν οι πρωτολογίες. Επειδή δεν έχουμε χρόνο, θα δευτερολογήσει τώρα η εισηγήτρια και οι υπόλοιποι αύριο το πρωί. ΧΑΡΙΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ (Εισηγήτρια Λευκωσία Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο όχι ως εισηγήτρια, αλλά ως Κύπρια, γιατί θέλω να αναφερθώ σε μια άλλη όψη του νομίσματος που ονομάζεται «Κυπριακό». Γεννήθηκα και μεγάλωσα σε μια ημικατεχόμενη πατρίδα, σε ένα «χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγος». Στην ψυχή μου, όπως και σε κάθε ελληνική ψυχή, είχαν αρχίσει

από νωρίς να εμφυτεύονται τα ιδανικά εκείνα, που καθιστούν σωστό έναν Έλληνα πολίτη: Πατρίδα, θρησκεία, σημαία. Πατρίδα μου η Ελλάδα, σημαία μου η γαλανόλευκη, θρησκεία

μου η χριστιανική. Μετά την αλφαβήτα, άρχισα να ακούω για μακροχρόνιους αγώνες, για θυσίες, βασανιστήρια, πολέμους. Σε όλα αυτά πρωταγωνιστές ήταν ο Έλληνας, στο πρόσωπο του οποίου συνενωνόταν κάθε αρετή και στην ψυχή του επικρατούσε πάντα το δίκαιο. Αυτός έπρεπε να είναι πάντα ο νικητής ή το μοναδικό θύμα της όλης υπόθεσης. Από την άλλη, τις περισσότερες φορές ήταν ο Τούρκος, ο αιώνιος εχθρός. Αυτός που αδίστακτα έπαιρνε το αίμα των φτωχών και ανυπεράσπιστων Ελλήνων. Αυτός που ήξερε μόνο από λεηλασίες και σκοτωμούς. Σιγά σιγά στα μυαλά όλων μας συνταιριάστηκαν οι λέξεις Τούρκος και συμφορά, έγιναν ένα. Ο Τούρκος πήρε όψη τέρατος. Ήμουν μικρό σχολιαρόπαιδο και μου πήρε 14 χρόνια να διαμορφώσω δική μου άποψη πάνω σ' αυτό το θέμα. Τότε που από μόνη μου δοκίμασα να λάβω μέρος σε ένα διακοινοτικό πρόγραμμα ειρήνης και τα κατάφερα. Εκεί γνώρισα, για πρώτη φορά, άτομα της άλλης πλευράς, Τουρκοκύπριους. Τότε κατάλαβα πως ο υποτιθέμενος εχθρός δεν είναι τόσο διαφορετικός από εμένα. Έχει και αυτός ένα ανθρώπινο πρόσωπο. Τότε κατάλαβα πως μπορούμε να συζητάμε, να διασκεδάζουμε, να κάνουμε όνειρα μαζί, να συνυπάρχουμε. Έτσι, σιγά σιγά ο εχθρός μετατράπηκε σε φίλο και ο φίλος σε αδελφό. Από τότε έχω ενταχθεί μαζί με μια ομάδα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων σε ένα κοινό αγώνα για την επανένωση του λαού και του τόπου μας, στον αγώνα για το χτίσιμο της ειρήνης. Έτσι, σήμερα ενώπιόν σας δηλώνω πως βρίσκω τον εαυτό μου ολότελα αλλαγμένο. Εκεί που πριν μερικά χρόνια θα με έβρισκαν να ξεσηκώνω τους συμμαθητές μου και να τους καθοδηγώ με εθνικιστικά φασιστικά συνθήματα σε κάθε διαδήλωση, τυλιγμένη σε μια γαλανόλευκη να φωνάζω για ένωση, τώρα με βρίσκουν πρωτεργάτη στον αγώνα για επαναπροσέγγιση. Τώρα συνειδητοποιώ ότι μπορεί να έχω ως έθνος την Ελλάδα, έχω όμως διαφορετική υπηκοότητα από τους περισσότερους από εσάς. Είμαι Κύπρια, έχω δικό μου κράτος και σημαία. Μια σημαία με το σχήμα του νησιού μου και δυο κλαδιά ελιάς, που παρεμπιπτόντως έχει σχεδιαστεί από Τουρκοκύπρια. Τώρα συνειδητοποιώ πως ένωση ούτε πρόκειται, ούτε πρέπει να υπάρξει. Μας έχουν πει πως τις δύο κοινότητες χωρίζει ένα τείχος που είναι πολύ δύσκολο να γκρεμιστεί, πως μας χωρίζει αίμα. Είναι αλήθεια πως έχουν προηγηθεί βάνουσα επεισόδια. Σε καμία περίπτωση δεν αμφισβητώ τα τετελεσμένα του 1974, ούτε τη βάρβαρη τουρκική εισβολή, ούτε το δράμα των προσφύγων και των συγγενών του αγνοουμένων. Ωστόσο, έχω μάθει πως όλα αυτά που ακούω από μικρό παιδί δεν είναι παρά ένα κομμάτι της αλήθειας. Έχω μάθει πως και η δική μου η πλευρά είναι εξίσου ένοχη. Πως το χειμώνα του 1963, κατά τη δράση της παράνομης ΕΟΚΑ Β', χιλιάδες αθώοι Τουρκοκύπριοι έζησαν παρόμοιες κτηνωδίες, πόνεσαν, έκλαψαν, ξεριζώθηκαν, γεγονότα για τα οποία ως Ελληνοκύπρια νιώθω ντροπή. Ως άτομο της ειρήνης καταδικάζω κάθε βίαιη πράξη, είτε προκλήθηκε από ομόθησκους είτε όχι. Μακάρι ο θεός να μη δείξει ποτέ ξανά στην ιστορία μας τέτοιες βαρβαρότητες. Παρ' όλα αυτά γνωρίζω πως αυτές οι σκοτεινές περίοδοι δεν αποτελούν ολόκληρη την ιστορία της Κύπρου, ότι υπάρχει ένα άλλο κομμάτι της ιστορίας μας, που ξεχνιέται και αγνοείται. Θα ήθελα να απαντήσω στο συνάδελφο κ. Αγγελούδη πως η ελληνοτουρκική σχέση δεν είναι απάτη, ούτε ικετεύουμε βάρβαρους για τη φιλία τους, ούτε χάνουμε την αξιοπρέπεια μας. Το γεγονός ότι νιώθω Κύπρια ενταγμένη σε αυτόν τον αγώνα, δεν απαλείφει την ελληνική μου ταυτότητα. Παραμένω Ελληνίδα και αυτό δηλώνεται στο όνομα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τον πολιτισμό μου. Πιστεύω ότι ως Έλληνες θα πρέπει να μας χαρακτηρίζει ανοικτό πνεύμα και ως χριστιανούς ανοικτή καρδιά. Ο Χριστός είπε να αγαπάμε τον πλησίον μας και δεν υπέδειξε ως «πλησίον» άτομα της ίδιας εθνικότητας, ούτε δημιούργησε ένα κόσμο γεμάτο

σύνορα και διαχωριστικές γραμμές. Σας ευχαριστώ. Στο σημείο αυτό και περί ώρα 18.40 λύθηκε η συνεδρίαση. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

248

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Στην Αθήνα σήμερα, 18 Σεπτεμβρίου 2001, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.10, στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ιωάννη Γιαννάκη, Αντιπροέδρου της Επιτροπής Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Κρίση στα Βαλκάνια, Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, Κυπριακό, Τρίτος κόσμος, Διεθνείς Σχέσεις Παγκοσμιοποίηση, Διμερείς Σχέσεις (Ελληνοτουρκικά), Ειρήνη Πόλεμος, Πυρηνικά, Θητεία, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Μετανάστευση Πρόσφυγες, Απόδημος Ελληνισμός», της Σύθεσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΣΤ' Σύνοδος 2000 2001. (3η συνεδρίαση) Στην Επιτροπή Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελούδης Ευθύμιος (Γερμανία), Αδάμου Ευθυμία (Νομός Καρδίτσας), Αλεξάκης Ιωάννης (Ισραήλ), Αραβόσιτο Ελένη (Νομός Λέσβου), Αυγερινάκη Τριανταφυλλιά (Νομός Καβάλας), Αχιλλέως Χάρις, (Λευκωσία Κύπρος), Βελάρης Χαρίλαος (Λευκωσία Κύπρος), Γαλάνη Μαρία (Β' Αθήνας), Γεωργακοπούλου Ευδοξία (Η.Π.Α.), Γιαννακέλος Δημήτριος (Β' Αθήνας), Γιωτάκη Ιωάννα (Γερμανίας), ΓΚΟΛΙΑ Χρυσάνθη (Γερμανία), Ζαμπέλης Σταύρος Β' Αθήνας), Ζαχαριάδη Αποστολία (Νομός Μαγνησίας), ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ Μαρία (Νομός Χαλκιδικής), Θεοδοσίου Γιώργος (Βέγγιο), Καραμπίνας Δημήτριος (Γερμανία), Καραόλια Νικολίνα (Λευκωσία Κύπρος), ΚΑΡΚΑΣΙΝΑ Αντιγόνη (Νομός Λακωνίας), ΚαρμίρηΚαλομοίρη Ρίτα (Αίγυπτος), Κλεάνθους Έλενα (Λευκωσία Κύπρος), Κλεοβούλου Σίμος (Αυστραλία), Κυριακού Μαρία (Αμμόχωστος Κύπρος), Κυριάκου Σταυρούλα (Αμμόχωστος Κύπρος), Λαυρεντιάδης Ιωάννης (Νομός Πέλλας), ΛΙΟΚΑΤΗ Αναστασία (Νομός Μαγνησίας), ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ Κυριακή (Νομός Δράμας), Μελάκου Μεσερέτ (Αιθιοπία), Μεσσήνης Σταύρος (Επικρατείας), ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ (Αμμόχωστος Κύπρος), Μωρής Δημήτριος (Νομός Φωκίδας) Μώση Ανίλντα (Β' Αθήνας), ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ Έλενα (Νομός Θεσπρωτίας), ΞΑΝΘΟΠΛΗ (Α' Αθήνας), Οκάογλου Αικατερίνη (Νομός Κυκλίας), ΠΑΠΑΔΑΚΗ Μαρία (Α' Αθήνας), Παπάζογλου Χρήστος (Νομός Πιερίας), Παράσχου Γεώργιος (Νομός Ξάνθης), Πριλής Παναγιώτης (Αυστραλία), Σαντής Νικόλαος (Επικρατείας), ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία (Α' Θεσσαλονίκης), ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ Μαρία (Καναδάς), ΣΤΑΝΤΣΙΔΟΥ Αναστασία (Νομός Εβρου), Συρμός Αχιλλέας (Νομός Ιωαννίνων), Τάχος Σταύρος (Νομός Φλώρινας), Τηλλύρου Λουκία (Αμμόχωστος Κύπρος), Τόπη Μαγδαληνή (Νομός Κυκλίας), Τριανταφυλλίδου Σεμνή (Νομός Κυκλάδων), Τσιτριτίδου Χρυσούλα (Β' Αθήνας), Φουρλεμάδης Νικόλαος (Νομός Φθιώτιδας) και Χάσικος Ανδρέας (Λάρνακα Κύπρος). Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και ο ιστορικός κ. Ιωάννης Γιαννόπουλος, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Σαντής έχει το λόγο. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΝΤΗΣ (Επικρατείας): Ειπώθηκε από την Εισηγήτρια ότι η Τουρκία εντείνει τις προσπάθειες για ένταξη της στην Ε.Ε.. Κατά τη γνώμη μου, αυτό είναι ουτοπικό, όχι μόνο λόγω της κατάστασης που επικρατεί στην

Τουρκία, αλλά και λόγω των στόχων της. Η Τουρκία έχει όλες τις προϋποθέσεις (στρατιωτική, δημογραφική, πολιτική), για να αναδειχθεί τοπική υπερδύναμη. Δεν έχει, όμως, την οικονομική προϋπόθεση. Η Τουρκία θέλει την Ε.Ε. μόνο και μόνο για τα κονδύλια, ώστε να προωθήσει τον εξοπλισμό της. Ασκοούνται πιέσεις στην Τουρκία για τη λύση του προβλήματος της Κύπρου και σ' αυτές δεν θα αντέξει. Όσοι το πιστεύουν αυτό έχουν λάθος, διότι η Βόρεια Κύπρος βρίσκεται απέναντι από τον κόλπο της Αλεξανδρέτας, όπου θα καταλήξει ο αγωγός του πετρελαίου από το Μπακού, αν γίνει δεκτή αυτή η πρόταση της Τουρκίας. Έτσι, αναζητά την αναγόρευση της σε παγκόσμιο ενεργειακό κέντρο. Επομένως, δεν θα πρέπει να περιμένουμε δίκαιη λύση του Κυπριακού. Ο όρος ελληνοκύπριοι δεν είναι δόκιμος. Πρόκειται για Έλληνες και όχι για άλλο λαό και θα πρέπει να έχει την ίδια έννοια με τον όρο π.χ. ελληνομακεδόνες. Αν η Ελλάδα και η Κύπρος ήσαν κυρίαρχα κράτη, θα άρχιζαν κούρσα εξοπλισμών, που θα είχε σαν κατάληξη την κατάρρευση της Τουρκίας. Ως παράδειγμα αναφέρω την αντίστοιχη κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης επί της προεδρίας του Ρήγκαν στην Αμερική. Η Τουρκία και με δημοκρατικό πολίτευμα θα είναι επιζήμια για εμάς. Οι Τούρκοι καταλαβαίνουν μόνο με τον «βούρδουλα» γι' αυτό, εάν θέλουμε την ειρήνη, πρέπει να προετοιμαζόμαστε για πόλεμο. Ας τελειώνουμε με τους αλλόθρησκους βάρβαρους Τούρκους, Αλβανούς και Βούλγαρους που μας επιβουλεύονται. Πρέπει οι Έλληνες να ξυπνήσουν, διότι υπάρχουν σχέδια που επιδιώκουν να μας φέρουν πίσω στην εποχή προ των βαλκανικών πολέμων. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Κυριακή ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ (Νομός Δράμας): Δεν έχω γράψει κάτι το συγκεκριμένο. Απλά θα ήθελα να στηριχτώ

249

στην πρόταση που είχε κάνει ο «Έφηβος Βουλευτής», ο Χρήστος ο Παπάζογλου από την Πιερία. Είχε μιλήσει σχετικά με την φιλοξενία των παιδιών από την Κύπρο και αντίστροφα. Και θέλω να πω ότι έχει εφαρμοσθεί αυτό το πρόγραμμα και συγκεκριμένα στη Δράμα, εδώ και τρία χρόνια. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Γιώργος Θεοδοσίου. ΠΩΡΓΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ (Βέλγιο): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία πρόταση πάνω στο θέμα της εθνικής άμυνας της Ελλάδος. Προτείνω η Ελλάδα να δημιουργήσει έναν ευέλικτο στρατό με λίγους κληρωτούς, με επαγγελματίες στρατιώτες με υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης, ώστε να αντιμετωπίσει πιθανή επίθεση από γειτονική χώρα. Η επέμβαση του στρατού θα πρέπει να είναι άμεση και αποτελεσματική. Επιπλέον η ύπαρξη επαγγελματικού στρατού θα λειτουργεί αποτρεπτικά για κάθε πιθανό εχθρό. Η γεωπολιτική θέση της Ελλάδος επιβάλλει στη χώρα μας να είναι πάντα έτοιμη για να αντιμετωπίσει μία ενδεχόμενη κρίση. Μία σχεδιασμένη επιχείρηση των τριών όπλων (στρατός ναυτικό αεροπορία) θα μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά μία κρίση σαν και αυτή στα Ίμια. Τέλος στα πλαίσια της συμμετοχής της Ελλάδος σε διάφορους οργανισμούς, όπως στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι επιτακτικό γεγονός η Ελλάδα να συμμετέχει με επίλεκτο στρατό και προσωπικό υλικό σε τυχόν κρίσεις, όπως Βοσνία, Σκόπια και αλλού. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ. ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ (Αμμόχωστος ΚΥΠΡΟΣ): Καταρχήν θα ήθελα να απαντήσω στο συνάδελφο, που είπε ότι θα πρέπει να λέμε Έλληνες. Ναι, είμαστε Ελληνοκύπριοι, αλλά από τη στιγμή που έχουμε δικό μας κράτος, δική μας δημοκρατία, δικό μας πρόεδρο και δική μας σημαία, είμαστε ένα ξεχωριστό κράτος. Η

ιθαγένεια μου στην ταυτότητα μου λέει ότι είναι κυπριακή, αλλά δεν αμφιβάλλω ότι είμαστε Ελληνοκύπριοι και ότι η Ελλάδα είναι η μητέρα πατρίδα. Ακόμη θα ήθελα να σχολιάσω κάτι άλλο. Είπε χθες η εισηγήτρια ότι με τους Τουρκοκύπριους παλιά είχαμε στενές σχέσεις και έτσι ήταν. Πιστεύω ότι μας δίχασαν οι Τούρκοι και οι υπόλοιπες μεγάλες δυνάμεις, γιατί ήθελαν αυτό το διχασμό, για να γίνει πιο εύκολη η εισβολή στην Κύπρο. Συγκεκριμένα το 1963 είχαν γίνει διαμάχες μεταξύ Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων. Είχαν σκοτωθεί πάρα πολλοί και μετά ακολούθησε το πραξικόπημα και έγινε η τουρκική εισβολή. Δεν φταίνε μόνο οι Τουρκοκύπριοι, αλλά και οι Ελληνοκύπριοι. Εμείς πρέπει να κοιτάξουμε, τι θα κάνουμε τώρα για την Κύπρο, την οποία κατέχουν οι Τούρκοι και όχι Τουρκοκύπριοι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία ΠΑΠΑΔΑΚΗ. ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ (Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, δεν έχω γράψει κάποιο κείμενο, αλλά θα ήθελα να πω κάτι, μετά από όσα άκουσα, για το θέμα της ελληνοτουρκικής φιλίας. Από τη στιγμή που εκκρεμεί το θέμα της Κύπρου, που εκκρεμούν τα δώδεκα μίλια του Αιγαίου και μετά από τις συνεχείς παραβιάσεις και τις προκλήσεις της τουρκικής κυβέρνησης, νομίζω ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για ελληνοτουρκική φιλία. Το καλοκαίρι πήγα στην Τουρκία και είδα ότι ο τουρκικός λαός είναι πολύ φιλικός με εμάς. Δεν φταίει σε τίποτα. Η τουρκική κυβέρνηση συνεχίζει να κρατάει μία αδιάλλακτη στάση και η Ελλάδα πρέπει να κάνει κάτι για αυτό και να μην υποχωρεί συνέχεια. Σχετικά με το θέμα της Αμερικής, σήμερα το πρωί άκουσα στην τηλεόραση ότι ο Πρόεδρος της θέλει νεκρό ή ζωντανό τον υπεύθυνο για αυτή την τραγωδία. Και οι Αμερικάνοι κατά το παρελθόν είχα κάνει τρομοκρατικές επιθέσεις και τώρα ετοιμάζονται να κάνουν αντίποινα. Πώς είναι δυνατόν να μην τους αποκαλέσουμε και αυτούς τρομοκράτες; Μάλιστα η Ελλάδα να ετοιμάζεται να τους βοηθήσει. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η βία φέρνει πάντα βία. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χαρίλαος Βελάρης. ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΒΕΛΑΡΗΣ (Λευκωσία ΚΥΠΡΟΣ): Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε. Δεν θα μακρηγορήσω. Απλώς αναφέρθηκαν ορισμένα πράγματα για την επαναπροσέγγιση με τους Ελληνοκυπρίους και τους Τουρκοκυπρίους και με όλο το σεβασμό προς την άποψη αυτή θα ήθελα να πω λίγες λέξεις. Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι εχθρός μας δεν είναι ο ανώνυμος Τούρκος, που απαρτίζει τον τουρκικό λαό, αλλά η τουρκική κυβέρνηση. Όταν χθες ζήτησα την επιβολή κυρώσεων στην Τουρκία, σκοπό είχα να πλήξω το στρατιωτικοπολιτικό κατεστημένο της και όχι το λαό της. Ανακεφαλαιώνοντας θα ήθελα να ζητήσω πρώτον να σταματήσει η πολιτική συναδέλφωση του ελληνικού κράτους με την Τουρκία. Δεύτερον, να επαναχρησιμοποιήσει η Ελλάδα το δικαίωμα του βέτο, για να σταματήσουν να χορηγούνται κοινοτικά κονδύλια στην Τουρκία και τρίτον, να αναμιχθεί η Ελλάδα ενεργά και δυναμικά στην Κύπρο. Γιατί πιστεύω πως μόνο έτσι θα ξαναζωντανέψει το αρχαίο ελληνικό θέατρο της Σαλαμίνας, μόνο έτσι θα ξανακτυπήσουν οι καμπάνες στον καθεδρικό ναό του Αγίου Μαμά στη Μόρφου και μόνο έτσι θα ξαναψυθεί η γαλανόλευκη στο λιμάνι της Κυρήνειας. Θα ήθελα να κλείσω με ολίγους στίχους του αείμνηστου στρατολόγου της ΕΟΚΑ Παπάστελου: «Την ημέρα καρτερούμε, που καράβια ελληνικά στα ακρογιάλια μας θα φθάσουν από την μάνα την γλυκιά. Καρτερούμε να τα δούμε, να φανούνε στην στεριά,

250

για να φέρουν στο νησί μας την πανώρια λευτεριά». ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Γαλάνη. ΜΑΡΙΑ ΓΑΛΑΝΗ (Β' Αθήνας):

Στις προηγούμενες συνεδριάσεις και κυρίως στην χθεσινή, ακούσαμε τα προβλήματα πολλών παιδιών που, λόγω της καταγωγής τους, έχουν πολλά προβλήματα, σχετικά με το πώς τους αντιμετωπίζουν οι γύρω τους. Σε αυτά τα προβλήματα συμβάλλουν και άλλοι παράγοντες, όπως η παιδεία, η οποία δεν κάνει τίποτα, αλλά έχει παρασυρθεί από αυτή την υπερκαταναλωτική μανία και τη σύγχρονη τεχνοκρατία. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κάποιοι σημαντικοί άνθρωποι, το μόνο που θέλουν να κάνουν, είναι να προβάλλουν στοιχεία ρατσιστικά και να μας καλλιεργούν κάποια άσχημα συναισθήματα όχι μόνο για τους Έλληνες του Απόδημου Ελληνισμού, αλλά και για τους υπόλοιπους ανθρώπους. Προτείνω ότι το μοναδικό που μπορούμε να κάνουμε, είναι να ενωθούμε και να δώσουμε ένα μεγάλο χτύπημα απέναντι σε όσους θέλουν να μας κάνουν να μισούμε και να αδιαφορούμε. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κυριάκου. ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι καλημέρα σας. Προηγουμένως, ακούστηκε το παράδειγμα με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στην Κύπρο. Εγώ θα πάρω το παράδειγμα στη Μικρασία. Πολλοί από εσάς ίσως κατάγεστε από εκεί και ξέρετε πολύ καλά, ότι οι Τούρκοι με τους Έλληνες ήταν αδέρφια, ήταν φίλοι. Όμως, όταν στη συνέχεια μπήκαν τα μεγάλα συμφέροντα στη μέση, αυτοί οι φίλοι αλληλοσκοτώνονταν. Οι Τούρκοι ήρθαν να σκοτώσουν τους Έλληνες, που τόσο καιρό ήταν φίλοι, ήταν αδέρφια. Δεν είναι εθνικισμός. Είναι απλά επιφύλαξη και χρέος απέναντι στην ιστορία μας, την ιστορία της Κύπρου, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ελληνική. Είναι χρέος απέναντι σε αυτούς που θυσιάστηκαν για την ελευθερία της Κύπρου και για να επιτραπεί ο ελληνισμός σε αυτή. Είναι χρέος απέναντι στους προγόνους μας, να υπερασπίσουμε αυτό το ανατολικότερο άκρο της Ελλάδας στη Μεσόγειο και πρέπει να το κρατήσουμε ελληνικό. Δεν μπορούμε να δίνουμε το δικαίωμα στους Τούρκους της Κύπρου να έχουν τα ίδια δικαιώματα με αυτούς, οι οποίοι ήταν από τόσους αιώνες εκεί. Δεν προτιμώ τον πόλεμο, αντί της ειρήνης. Ανάμεσα στα πλαίσια του εθνισμού και όχι του εθνικισμού οφείλουμε να προστατεύσουμε την ελληνικότητα της Κύπρου. Στην ψυχή έχουμε την ελληνική σημαία. Μπορεί η σημαία του κράτους μας να είναι Κυπριακή. Στην ταυτότητα των Ελλήνων της Κύπρου γράφει ιθαγένεια κυπριακή, αλλά στην ψυχή και στην ιστορία γράφει ελληνική. Σας ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νικολίνα Καραολία. ΝΙΚΟΛΙΝΑ ΚΑΡΑΟΛΙΑ (Λευκωσία Κύπρος): Αυτό που ήθελα να σας ρωτήσω, θα σας φανεί παράξενο. Σκεφθήκατε ποτέ, πώς θα ήταν, αν ξαναγεννιόσασταν; θα ήσασταν κάπως διαφορετικά, θα ήσασταν σε μία χώρα φτωχή και θα σκεφτόσασταν, αυτοί οι κακοί Έλληνες μας έκαναν τόσα πολλά και είναι αιώνιοι εχθροί μας. Θα σκεφτόσασταν ακριβώς τα ίδια, όπως σκέφτεστε τώρα για τους Τούρκους και αυτοί θα σκέφτονται τώρα για μας. Ποτέ δε βάζουμε τον εαυτόν μας στη θέση του άλλου, όταν έχουμε μία σύγκρουση. Αλλά αυτό ακριβώς πρέπει να κάνουμε, για να την επιλύσουμε. Τα θέματα που έθεσε χθες η Χάρης για την Κύπρο το ξέρω, ότι σας προβληματίσαν και σας σόκαραν. Αν το σκεφθείτε λογικά, έχουν βάση. Η Χάρης μας μίλησε για κάτι άλλο. Μίλησε για αγάπη και συναδέλφωση των λαών. Ανάμεσα σε δύο λαούς, που ποτέ δεν κατάφεραν να συμβιώσουν αρμονικά, χωρίς να επέλθει στο τέλος ο πόλεμος. Όμως, στον πόλεμο ισχύει αυτό που λέμε «ο θάνατος σου η ζωή μου»· γι' αυτό και αλληλοσκοτώνονταν και όχι επειδή είχαν κάποιες εθνικιστικές διαφορές. Απλά, αν δεν σκότωναν, θα σκοτώνονταν. Ήταν ανάγκη επιβίωσης. Είμαι μία Ελληνοκύπρια και νοιώθω Ελληνοκύπρια. Δε νοιώθω, ούτε Ελληνίδα ούτε Κυπρία. Είμαι απλά Ελληνοκύπρια. Δεν είναι το ίδιο Ελληνοκύπρια και Ελληνίδα. Μένω στην Κύπρο και έχω την κυπριακή υπηκοότητα. Η

εθνική υπερηφάνεια είναι δικαίωμα όλων. Δε λέμε, εμείς είμαστε οι Έλληνες. Είμαστε ανώτεροι και έχουμε το δικαίωμα να είμαστε υπερήφανοι που είμαστε Έλληνες, διότι όλοι έχουν αυτό το δικαίωμα. Όλοι έχουν ιστορία, όλοι έχουν παραδόσεις και όλοι είμαστε (σοι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ. ΜΑΡΙΑ ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να δηλώσω απλά την αγανάκτηση μου, διότι σε αυτήν την αίθουσα ακούω πολλά από τα παιδιά να μιλάνε για τους Τούρκους με έναν ενθουσιασμό και να τους δέχονται τόσο άνετα, όσο σαν να μην τους έχουν κάνει ποτέ τίποτα. Γιατί δε δεχόμαστε τους πρώην Γιουγκοσλάβους; Γιατί δεν έχουμε, ίσως, τώρα το Μακεδόνικο πρόβλημα. Είμαι Ελληνίδα, ξέρω την ιστορία και ξέρω, ότι η Μακεδονία είναι Ελληνική. Γιατί, όμως, σ' αυτήν την αίθουσα δεν έχει ακουστεί κάτι τέτοιο. Μιλάμε για την Κύπρο, η οποία έχει, όντως, ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα. Δεν πιστεύω, ότι είναι καλό, να δεχόμαστε τους Τούρκους τόσο άνετα. Είναι και αυτοί άνθρωποι με συναισθήματα, με προβλήματα. Ναι, να τους έχουμε φίλους μας, αλλά ως ένα σημείο. Να μην ανοιγόμαστε τόσο πολύ σ' αυτούς και όχι στα αδέρφια μας. Έτσι, δημιουργούμε ανάμεσα μας πρόβλημα και διαμάχες. Το αποτέλεσμα θα είναι να έχουμε συγκρούσεις και πόλεμο ανάμεσα μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

251

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτήζνα ΞΑΝΘΟΥΛΗ. ANNA ΞΑΝΘΟΥΛΗ (Α' Αθήνας): Θέλω να κάνω μια επισήμανση στην Έφηβο Βουλευτή από την Αμμόχωστο, η οποία μίλησε για τη Μικρασία, που είχαμε φιλικές σχέσεις με τους Τούρκους. Όπως διδαχθήκατε στα «ματωμένα χώματα» της Αιδώς Σωτηρίου στην Κύπρο, ποτέ μα ποτέ οι Έλληνες δεν τα πήγαν καλά με τους Τούρκους. Οι Έλληνες χρησιμοποιούσαν τους Τούρκους, θεωρούσαν τον εαυτόν τους πολύ πιο έξυπνο και, επειδή οι Τούρκοι δεν είχαν το ίδιο μορφωτικό επίπεδο με εκείνους, οι Έλληνες χρησιμοποιούσαν τους Τούρκους πάντοτε για όλες τις δουλειές τους. Δεν μπορεί, λοιπόν, κανείς να λέει ότι υπήρξαν ποτέ φιλικές σχέσεις μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων. Σας ευχαριστώ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Λαυρεντιάδης. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΑΗΣ (Ν. Πέλλας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ακούσαμε πολλά παιδιά, ομογενείς Έλληνες από όλα τα μέρη του κόσμου, θέλω να κλείσω τον κύκλο αναφερόμενος στους Έλληνες από την πρώην Σοβιετική Ένωση και στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Είμαι και εγώ ομογενής από τη ΓΕΩΡΓΙΑ και έζησα τα προβλήματα αυτά. Σας παρακαλώ να με συγχωρέσετε για τυχόν λάθη που θα υπάρχουν στην έκφραση μου. Τα προβλήματα μας αρχίζουν από τη ΓΕΩΡΓΙΑ, όπου για 340 χρόνια περίπου οι προγονοί μας ζούσαν χωρίς κανένα πρόβλημα. Τα πράγματα, όμως, άλλαξαν δραματικά προς το χειρότερο, τα τελευταία 10 χρόνια, στα οποία μεσολάβησε η πτώση της Σοβιετικής Ένωσης και δημιουργήθηκαν οι φυλετικές διακρίσεις. Όλοι άρχισαν να μας βλέπουν σαν κάτι το διαφορετικό. Μέσα ή έμμεσα άρχισαν να μας ασκούν πιέσεις, όπως για παράδειγμα η εγκατάσταση κάποιων Γεωργιανών φυλών, που ζούσαν σε πολύ απομακρυσμένες περιοχές, με αποτέλεσμα να είναι εχθρικοί προς το οτιδήποτε. Ο σκοπός ήταν να μας διώξουν από την περιοχή και από τη χώρα, αν είναι δυνατόν. Να μας διώξουν από μία περιοχή, την οποία, όταν οι προγονοί μας ήρθαν πριν από 340 περίπου χρόνια, πλήρωσαν τότε τη Βασίλισσα της ΓΕΩΡΓΙΑΣ με χρυσές λίρες και την αγόρασαν. Σιγά σιγά, λοιπόν, οι νεότεροι έφυγαν και έμειναν λίγοι ηλικιωμένοι, οι οποίοι μη αντέχοντας την καταπίεση, έστειλαν επιστολή στον Πρόεδρο της ΓΕΩΡΓΙΑΣ, στον κ. Σεβαρνάτζε λέγοντας

του τα προβλήματα τους. Τότε αυτός είπε «υπάρχουν ακόμη Έλληνες εκεί;» και φυσικά αδιαφόρησε για το πρόβλημα τους. Μετά από όλα αυτά, λοιπόν, ερχόμενοι όλοι εμείς στην Ελλάδα, είχαμε ένα όνειρο. Επιτέλους, θα ζούσαμε σαν Έλληνες, που είμαστε στην πατρίδα μας. Σταθήκαμε, όμως, και εδώ άτυχοι. Η πραγματικότητα ήταν τελείως διαφορετική. Ερχόμενοι στην Ελλάδα, ξαφνικά βρεθήκαμε αντιμέτωποι με πολλά και μεγάλα προβλήματα, όπως π.χ. η αντιμετώπιση από την πλειοψηφία του κόσμου. Ο κόσμος μας αντιμετώπισε σαν κάτι το διαφορετικό. Από Έλληνες που ήμασταν, ξαφνικά γίναμε Ρώσοι, Ρωσοπόντιοι. Μας κόλλησαν την ταμπέλα του κλέφτη, του ναρκομανή και γενικά του εγκληματία. Επειδή κάποιιοι από εμάς ερχόμενοι εδώ πήραν το στραβό δρόμο του εύκολου χρήματος, δε σημαίνει όλοι είμαστε εγκληματίες. Είναι πολύ μικρή η μερίδα των παράνομων. Η μεγάλη πλειοψηφία, αν και είναι μορφωμένοι άνθρωποι, δεν το έβαλαν κάτω. Δουλεύουν σε οποιοσδήποτε δουλειές και όμως είναι υπερήφανοι γι' αυτό, διότι είναι ένα τίμιο κομμάτι ψωμί γι' αυτούς και τις οικογένειες τους. Δεν ήταν λίγοι αυτοί, που έπεσαν θύματα κάποιων επιτήδειων, οι οποίοι αφού τους πήραν στη δουλειά στο τέλος, όταν ήρθε η ώρα της πληρωμής, τους έδιωξαν, λέγοντας «φύγε, μη φωνάξω την αστυνομία και σε πετάξει έξω από την Ελλάδα», λες και είναι δική του η Ελλάδα και εμείς δεν ανήκουμε εδώ. Το αποτέλεσμα ήταν η δουλειά τους να πάει χαμένη και η αξιοπρέπεια τους να καταπατείται και να λερώνεται με το σκληρότερο τρόπο και οι άνθρωποι αυτοί να αναρωτιούνται, εάν έκαναν καλά που ήρθαν στην Ελλάδα. Στο κάτω κάτω είναι και η φυσική τους πατρίδα. Προβλήματα, όμως, αντιμετωπίσαμε και εμείς τα παιδιά, αφού ήρθαμε εδώ χωρίς να γνωρίζουμε την ελληνική γλώσσα. Πήγαμε σχολείο και μετά από σκληρές προσπάθειες καταφέραμε να κάνουμε κάτι καλό. Ένας μεγάλος αριθμός παιδιών, που είναι στα ελληνικά σχολεία, είναι πολύ καλοί μαθητές. Το ελληνικό κράτος προσπάθησε να μας βοηθήσει, αλλά έγιναν και κάποιοι λανθασμένοι χειρισμοί, όπως στο θέμα της ελληνικής υπηκοότητας, όπου για να διαπιστώσει ότι είμαστε πραγματικά Έλληνες, ζητούσε άπειρα πιστοποιητικά, μερικά από τα οποία είναι αδύνατον να βρεθούν. Επίσης, λάθος χειρισμός έχει γίνει και στο θέμα του στρατού, όπου αναγκάζουν μεγάλους άνδρες οικογενειάρχες να υπηρετήσουν στο στρατό για 6 μήνες. Βέβαια, τους αφήνουν το περιθώριο να εξαγοράσουν τη θητεία τους, πληρώνοντας το υπέρογκο ποσό των 240.000 δραχμών. Πρέπει, όλοι μας να προσπαθήσουμε να λύσουμε τα προβλήματα των ομογενών, έτσι ώστε τουλάχιστον τα παιδιά μας να ζήσουν ως Έλληνες, όσο και αν μας το αρνούνται μερικοί στην Ελλάδα. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έκλεισε ο κύκλος των δευτερολογιών. Αν επιθυμεί κάποιος μπορεί να πάρει το λόγο για κάποιο σχόλιο. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χάρις Αχιλλέως. ΧΑΡΙΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ (Λευκωσία Κύπρος): Θα ήθελα να πω σε αυτό που ακούστηκε ότι οι ελληνοκύπριοι ζούσαν στην Κύπρο πολύ παλαιότερα από τους τουρκοκύπριους, ότι πολλοί τουρκοκύπριοι προέρχονται από ελληνοκύπριους

252

που εξισλαμίστηκαν. Οι τουρκοκύπριοι προέβησαν σε κάποιες ενέργειες εναντίον της τουρκικής Κυβέρνησης του Βορρά, με το σύνθημα «τούτη η γης είναι δική μας». Εάν ο τουρκοκύπριος έχει τη δύναμη να εναντιωθεί στον Τούρκο κατακτητή, τότε και εγώ έχω το δικαίωμα να πω ότι η Κύπρος είναι δική μου και όχι ελληνική. Η σχέση μου με την Ελλάδα είναι αυτή του «σε αγαπάω, αλλά δεν σε παντρεύομαι». Έχω μια αδελφή τουρκοκύπρια. Εάν είναι προδοσία να κρατάς το χέρι ενός τουρκοκύπριου και να λες ότι αυτός είναι

αδελφός σου, τότε δηλώνω περήφανα ότι είμαι προδότρια. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ. ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ (Αμμόχωστος Κύπρος): Ως Κύπριοι δεχόμαστε και τη Γιουγκοσλαβία και οποιαδήποτε άλλη χώρα. Άλλο τουρκοκύπριος και άλλο τούρκος. Οι τουρκοκύπριοι έχασαν και αυτοί τα σπίτια τους και τώρα έρχονται πολλοί στις ελεύθερες περιοχές, διότι τους κακομεταχειρίζονται οι τούρκοι. Είμαι Ελληνίδα και δεν μπορώ να τους αποδεχθώ, διότι κάνανε πολλά στον τόπο μας και το λαό μας. Δεν πρέπει να νιώθουμε μίσος, διότι θα καταστραφεί κάποτε ο πλανήτης μας, όταν ανταποδίδεις τη βία που δέχεσαι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Σαντής. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΝΤΗΣ (Επικρατείας): Μήπως οι ελληνοκύπριοι, που εξισλαμίστηκαν, ανήκουν στο ένα εκατομμύριο Ελλήνων, που εξισλαμίστηκαν βίαια; Μήπως γνωρίζουμε ότι από τον Δεκέμβριο του 1995 μέχρι τον Ιανουάριο του 1998 έγιναν τρανταχτές παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου; Ξεχάστηκαν όλα αυτά; Σε ό,τι αφορά το όνομα των Σκοπίων, αυτό το θέμα μάλλον θα λυθεί το 2015, που οι Αλβανοί θα έχουν την πλειοψηφία στα Σκόπια και θα μιλάμε τότε για σλαυοαλβανική Βαρδαρία. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ. ΜΑΡΙΑ ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Οι τούρκοι, παρόλο που τους δεχόμαστε, μας δίνουν και πισωμαχαιριές. Εάν δεχθούμε τους Αλβανούς στην πρώην Γιουγκοσλαβία και εδώ, τί θα γίνει; Εδώ έχουμε πολλούς Αλβανούς. Οι Γιουγκοσλάβοι δέχθηκαν τους Αλβανούς λόγω φιλίας. Πιστεύω πως, αν συνεχίσουμε έτσι, σε λίγα χρόνια θα έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα με τη Γιουγκοσλαβία. Ήταν άδικο αυτό που ειπώθηκε, ότι το όνομα των Σκοπίων θα λυθεί, όταν τελειώσουν οι συγκρούσεις Γιουγκοσλάβων Αλβανών. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μεσερέτ Μελάκου. ΜΕΣΕΡΕΤ ΜΕΑΑΚΟΥ (Αιθιοπία): Με λένε Μεσερέτ Μελάκου, συμμετέχω στην Επιτροπή Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων και είμαι από την Αιθιοπία. Δεν έχω να πω πολλά πράγματα, θέλω, όμως, να ευχαριστήσω την ελληνική σχολή, που βρίσκεται στην Αιθιοπία, τους δασκάλους μου, την κοινότητα και τέλος θέλω να ευχαριστήσω πάρα πολύ τη Βουλή των Ελλήνων. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών. Ερωτώνται οι Έφηβοι Βουλευτές, εάν συμφωνούν επί της αρχής για τα όσα έχουν γραφτεί στη Σύνοψη των Κειμένων. ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Συνεπώς τα όσα έχουν γραφτεί στη Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων γίνονται δεκτά επί της αρχής ομοφώνως. Θα αρχίσουμε τώρα την ψηφοφορία των προτάσεων για κάθε θέμα της Σύνοψης των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Αυτό είναι μία δεύτερη ψηφοφορία. Η τρίτη ψηφοφορία αφορά τις προτάσεις, τις οποίες διατυπώσατε κατά το τριήμερο αυτό. Όσες από αυτές γίνουν δεκτές, έστω και κατά πλειοψηφία, θα τις προσθέσουμε στο τελικό κείμενο της Επιτροπής μας. Κάποιοι συνάδελφοι σας στις τοποθετήσεις τους αναφέρθηκαν και σε άλλα ζητήματα, που άπτονται αντικειμένου άλλων Επιτροπών. Για παράδειγμα μίλησαν για τον πολιτισμό και τους Ολυμπιακούς Αγώνες, θέματα που δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο της Επιτροπής μας. Γι' αυτά τα θέματα έχουν ασχοληθεί άλλες Επιτροπές και γι' αυτό δεν θα τεθούν σε ψηφοφορία. Προχωρούμε, λοιπόν, στην ψηφοφορία. Γίνεται κατ' αρχήν δεκτή η Σύνοψη των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων; ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη των Κειμένων αρμοδιότητας της

Επιτροπής Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία. Ερωτάται η Επιτροπή το κεφάλαιο 1 «Κρίση στα Βαλκάνια» με τις προτάσεις του, γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 1 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 2 «Ευρωπαϊκή ενοποίηση», γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 2 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 3 «Κυπριακό», γίνεται δεκτό με τη διαγραφή, όμως, της τελευταίας επισήμαν

253

σης στη σελ. 29 «οι ελληνοκύπριοι να αποκτήσουν το δικαίωμα επίσκεψης στα κατεχόμενα»; ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Υπάρχει ακόμη μία επισήμανση, στη σελ. 29, η πρώτη που αναφέρει, «Το Διακοινοτικό Διζωνικό Ομοσπονδιακό Κράτος, που προτείνεται, δεν μπορεί να λειτουργήσει». Προσωπικά δεν συμφωνώ με αυτή την επισήμανση. Είναι αποδεκτό από όλους τους πολιτικούς της Κύπρου ότι η Διακοινοτική Διζωνική Ομοσπονδία είναι η μόνη πιθανή λύση για τώρα. Δεν υπάρχει καμία άλλη λύση προς το παρόν και ούτε πιστεύω ότι θα βρεθεί κάποια στο μέλλον. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ερωτάται, λοιπόν, η Επιτροπή εάν γίνεται δεκτό το κεφάλαιο 3 «Κυπριακό», όπως ακριβώς είναι διατυπωμένο. ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 3 γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 4 «Τρίτος Κόσμος», γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 4 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 5 «Διεθνείς Σχέσεις», γίνεται δεκτό; ΟΑΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 5 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 6 «Διμερείς Σχέσεις», γίνεται δεκτό; ΟΑΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 6 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 7 «Ειρήνη και Πόλεμος», γίνεται δεκτό; ΟΑΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 7 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 8 «Πυρηνικά», γίνεται δεκτό; ΟΑΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 8 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 9 «Θητεία», γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 9 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 10 «Εθνική ταυτότητα», γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 10 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 11 «Μειονότητες», γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 11 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 12 «Μετανάστευση Πρόσφυγες», γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 12 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Ερωτάται η Επιτροπή. Το κεφάλαιο 13 «Απόδημος Ελληνισμός», γίνεται δεκτό; ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 13 γίνεται δεκτό, ομοφώνως. Τώρα θα προχωρήσουμε

στην ψήφιση των προτάσεων, που διατυπώθηκαν κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής. Θα διαβάσω τις προτάσεις που έχουν διατυπωθεί και που η υπηρεσία της Βουλής έχει ταξινομήσει ανάλογα με τα θέματα κάθε Επιτροπής. Εάν διαπιστώσετε ότι έχει γίνει παράλειψη κάποιας πρότασης, θα μπορείτε να την ξαναδιατυπώσετε. Οι ψηφοφορίες στις Επιτροπές γίνονται με ανάταση της χειρός. Ερωτάται, λοιπόν, η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής Χάρις Αχιλλέως, «Να ληφθούν προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας». ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ερωτάται, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής, Μαρία Γαλάνη, «Η παγκοσμιοποίηση να γίνει σταδιακά με τη δημιουργία ευρύτερων γεωγραφικών περιφερειών, ώστε να δημιουργηθεί σταδιακά μία παγκόσμια κοινωνία». ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής, Νικόλαος Σαντής, «Να εφαρμοστούν οι όροι της Συνθήκης της Λοζάννης, για να παραχωρηθεί αυτονομία στην Ίμβρο και την Τένεδο». ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο

254

Έφηβος Βουλευτής, Νικόλαος Σαντής, «Να ιδρυθεί Ταμείο Εθνικής για να ενδυναμωθεί η εθνική άμυνα της Ελλάδας». ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής, Νικόλαος Σαντής, «Να παραχωρηθεί η βάση «Ανδρέας Παπανδρέου» της Πάφου για τη στάθμευση ελληνικών αεροπλάνων F16, τα οποία θα μπορούν να πλήξουν από εκεί την τουρκική ενδοχώρα». ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Σαντής, «Να κατασκευαστεί νέα βάση στο Ζύγι για τον ελλιμενισμό σκαφών του Πολεμικού Ναυτικού». ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Σαντής, «Να συναφθούν στενοί δεσμοί φιλίας μεταξύ Ελλάδας και φιλικών χωρών, όπως της Κίνας, της Νοτίου Αφρικής και της Ινδίας και να διοργανώνονται κοινές ασκήσεις με αυτές τις χώρες». ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής Τριανταφυλλιά Αυγερινάκη, «Να συγκροτηθεί μία συμμαχία ενάντια στο ΝΑΤΟ, ενάντια στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων». ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής ΞΑΝΘΟΥΛΗ, «Να μη γίνονται συχνές μεταθέσεις των στρατιωτικών και όταν γίνονται, να λαμβάνονται υπόψη αντικειμενικά κριτήρια». ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή,

ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Παπάζογλου, «Να γίνουν μόνιμος θεσμός οι αδελφοποιήσεις των σχολείων της Ελλάδας με τα αντίστοιχα της Κύπρου για την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης στο κυπριακό πρόβλημα». ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής Μαγδαληνή Τόπη, «Να χορηγείται στους αλλοδαπούς μετά από συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις η ελληνική υπηκοότητα».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Παράσχου, «Να γίνεται η διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών στους Πομάκους μαθητές από Πομάκους δασκάλους, στην πομακική ή αραβική γλώσσα και όχι στην τουρκική».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Παράσχου, «Να υπάγονται οι Μουσουλμάνοι δάσκαλοι στο ελληνικό δημόσιο για ένα χρόνο και όταν δε συμμορφώνονται με τις επιταγές της ελληνικής πολιτείας, να απολύονται και να μην επαναπροσλαμβάνονται».

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής, Γεώργιος Παράσχου, «Να θεωρείται απαραίτητο προσόν για τον επαναδιορισμό των Μουσουλμάνων δασκάλων η παρακολούθηση επιμορφωτικών σεμιναρίων».

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Παράσχου, «Να κατασκευαστούν και άλλα σχολικά κτίρια στις περιοχές όπου ζουν Πομάκοι».

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Παράσχου, «Να γίνει διαφώτιση του πομακικού πληθυσμού σχετικά με την ιστορία τους και την ιστορία της Ελλάδας, για να αποκτήσουν ελληνική συνείδηση».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως η πρόταση έγινε δεκτή, ομόφωνα.

255

Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής Χρυσάνθη ΓΚΟΛΙΑ, «Η εκπαίδευση των μαθητών του Απόδημου Ελληνισμού να ενισχυθεί με οπτικοακουστικό υλικό για την καλύτερη γνωριμία του ελληνικού πολιτισμού και της πατρίδας».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής Χρυσάνθη ΓΚΟΛΙΑ, «Να προέρχεται από την Απόδημο Ελληνισμό ένα τμήμα του εκπαιδευτικού προσωπικού των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού».

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά

πλειοψηφία. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε η Έφηβος Βουλευτής Χρυσάνθη ΓΚΟΛΙΑ, «Να γίνεται ενημέρωση των Ελληνοπαίδων του εξωτερικού για τις επαγγελματικές προοπτικές στην Ελλάδα». ΟΑΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Αλεξάκης, «Να αναγνωρισθούν ως ομογενείς οι μαθητές του Γυμνασίου και Λυκείου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων». ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Χαρίλαος Βελάρης, «Η Ελλάδα να ασκήσει πάλι βέτο για τη χρηματοδότηση της Τουρκίας από την Ε.Ε.». ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση, που κατέθεσε ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Λαυρεντιάδης, «Να γίνει ένα οργανωμένο πρόγραμμα αξιοποίησης των μορφωμένων ομογενών, γιατί έχουν πολλές και σημαντικές γνώσεις». ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Έλενα ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ. ΕΛΕΝΑ ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ (Νομός Θεσπρωτίας): Θα ήθελα να γίνει δεκτή η πρόταση μου: «Να ενισχύσει η Ελλάδα οικονομικά, ώστε να κατασκευαστούν εκκλησίες στη Βόρειο Ήπειρο, γιατί το αρχικό κείμενο αναφέρει μόνο για δρόμους και σχολεία». Αυτό για να μην εξλειφθεί η θρησκεία μας. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Σύνοψη αναφέρει ότι πρέπει να ενισχυθεί το έργο του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας και να κατασκευαστούν δρόμοι και σχολεία. Σαφέστατα, μέσα στο έργο του Αρχιεπισκόπου είναι και η κατασκευή των εκκλησιών. Γι' αυτό στη συνέχεια αναφέρεται σε δρόμους και σχολεία. Γι' αυτούς τους λόγους δε θέτω σε ψηφοφορία αυτή την πρόταση. Αυτές οι νέες προτάσεις, που ψηφίσαμε, θα τις ενσωματώσουμε στη Σύνοψη Κειμένων και θα διατυπωθούν στη σχετική Έκθεση της Επιτροπής. Ερωτάται η Επιτροπή, αν στο σύνολο της γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων, όπως έχει συμπληρωθεί με τις νέες προτάσεις, οι οποίες έγιναν δεκτές και ψηφίστηκαν από εσάς. ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, όπως ολοκληρώθηκε με τις νέες προτάσεις που ψήφισε η Επιτροπή, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία. Και τώρα θα γίνει κλήρωση για την ανάδειξη πέντε ομιλητών, που μαζί με την εισηγήτρια θα μιλήσουν στην Ολομέλεια. Για όσους προέρχονται από την Κύπρο και την Ομογένεια θα γίνει ειδική κλήρωση για όλους τους Κυπρίους και τους Απόδημους Έλληνες που συμμετέχουν σε όλες τις Επιτροπές. Στην κλήρωση που ακολούθησε, κληρώθηκαν, για να μιλήσουν στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, οι παρακάτω Έφηβοι Βουλευτές: 1. Σταύρος Μεσσήνης επικρατείας 2. Κυριακή Μαντζαριδου Ν. Δράμας 3. Αναστασία ΛΙΟΚΑΤΗ Ν. Μαγνησίας 4. Έννα ΞΑΝΘΟΥΛΗ Α' Αθήνας 5. Αχιλλέας Συρμός Ν. Ιωαννίνων Στη συνέχεια και περί ώρα 11.15' λύθηκε η συνεδρίαση. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

κόσμος, διεθνείς σχέσεις παγκοσμιοποίηση, διμερείς σχέσεις (ελληνοτουρκικά), ειρήνη πόλεμος, πυρηνικά, θητεία, εθνική ταυτότητα, μειονότητες, μετανάστευση πρόσφυγες, απόδημος ελληνισμός» της Σύνοψης των Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΣΤ Συνοδός 20002001. Προς τη Βουλή των Εφήβων Η Επιτροπή Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 16,17 και 18 Σεπτεμβρίου 2001, σε τρεις συνεδριάσεις, που διήρκεσαν συνολικά περίπου 8 ώρες, υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ιωάννη Γιαννάκη Αντιπροέδρου της Επιτροπής Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης των Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητα τους. Στην Επιτροπή Εθνικής Ύμνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελούδης Ευθύμιος (Γερμανία), Αδάμου Ευθυμία (Ν. Καρδίτσας), Αλεξάκης Ιωάννης (Ισραήλ), Αραβόσιτο Ελένη (Ν. Λέσβου), Αυγερινάκη Τριανταφυλλιά (Ν. Καβάλας), Αχίλλειος Χάρης (Λευκωσία Κύπρος), Βελάρης Χαρίλαος (Λευκωσία Κύπρος), Γαλάνη Μαρία (Β' Αθήνας), Γεωργακοπούλου Ευδοξία (Η.Π.Α.), Γιαννακέλος Δημήτριος (Β' Αθήνας), Γιωτάκη Ιωάννα (Γερμανίας), ΓΚΟΛΙΑ Χρυσάνθη (Γερμανία), Ζαμπέλης Σταύρος (Β' Αθήνας), Ζαχαριάδη Αποστολία (Ν. Μαγνησίας), ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ Μαρία (Ν. Χαλκιδικής), Θεοδοσίου Γιώργος (Βέλγιο), Καραμπίνας Δημήτριος (Γερμανία), Καραόλια Νικολίνα (Λευκωσία Κύπρος), ΚΑΡΚΑΣΙΝΑ Αντιγόνη (Ν. Λακωνίας), ΚαρμίρηΚαλομοίρη Ρίτα (Αίγυπτος), Κλεάνθους Έλενα (Λευκωσία Κύπρος), Κλεοβούλου Σίμος (Αυστραλία), Κυριάκου Μαρία (Αμμόχωστος Κύπρος), Κυριάκου Σταυρούλα (Αμμόχωστος Κύπρος), Λαυρεντιάδης Ιωάννης (Ν. Πέλλας), ΛΙΟΚΑΤΗ Αναστασία (Ν. Μαγνησίας), Ματζαρίδου Κυριακή (Ν. Δράμας), Μελάκου Μεσερέτ (Αιθιοπία), Μεσσήνης Σταύρος (Επικρατείας), ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ (Αμμόχωστος Κύπρος), Μωρής Δημήτριος (Ν. Φωκίδας) Μώτση Ανίλντα (Β' Αθήνας), ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ Έλενα (Ν. Θεσπρωτίας), Ξανθοϋλίηνα (Α' Αθήνας), Οκάογλου Αικατερίνη (Ν. Κιλκίς), ΠΑΠΑΔΑΚΗ Μαρία (Α' Αθήνας), Παπάζογλου Χρήστος (Ν. Πιερίας), Παράσχου Γεώργιος (Ν. Ξάνθης), Πριλής Παναγιώτης (Αυστραλία), Σαντής Νικόλαος (Επικρατείας), ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία (Α' Θεσσαλονίκης), ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ Μαρία (Καναδάς), ΣΤΑΝΤΣΙΔΟΥ Αναστασία (Ν. Εβρου), Συρμός Αχιλλέας (Ν. Ιωαννίνων), Τάχος Σταύρος (Ν. Φλώρινας), Τηλλύρου Λουκία (Αμμόχωστος Κύπρος), Τόπη Μαγδαληνή (Ν. Κιλκίς), Τριανταφυλλίδου Σεμνή (Ν. Κυκλάδων), Τσιτιρίδου Χρυσούλα (Β' Αθήνας), Φουρλεμάδης Νικόλαος (Ν. Φθιώτιδας) και Χάσικος Ανδρέας (Λάρνακα Κύπρος). Οι Έφηβοι Βουλευτές από Η.Π.Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μπέλεσης, Βασιλική Αϊβαλιώτη και Δημήτριος Φλούδας δεν προσήλθαν, λόγω εκτάκτων γεγονότων στην Η.Π.Α.. Οι δύο τελευταίοι απέστειλαν σχετικά μηνύματα στην Επιτροπή. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης το λόγο έλαβαν η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Χάρης Αχιλλέως και οι Έφηβοι Βουλευτές: Ρίτα Καλομοίρη, Μαρία ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ, Σταύρος Μεσσήνης, Μαρία Γαλάνη, Νικόλαος Σαντής, Αχιλλέας Συρμός, Σταύρος Τάχος, ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗ, Τριανταφυλλιά Αυγερινάκη, Χρυσούλα Τσιτιρίδου, Λουκία Τηλλύρου, Αναστασία ΛΙΟΚΑΤΗ, Ευθυμία Αδάμου, Ιωάννης Λαυρεντιάδης, Μαρία Κυριάκου, Νικολίνα Καραόλια, Χαρίλαος Βελάρης, Ξανθοϋλή, Χρήστος Παπάζογλου, Αναστασία ΣΤΑΝΤΣΙΔΟΥ, Μαρία ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, Έλενα ΝΤΟΥΡΜΙΣΗ, Μαγδαληνή Τόπη, Έλενα Κλεάνθους, Κυριακή ΜΑΤΖΑΡΙΔΟΥ, Αντιγόνη ΚΑΡΚΑΣΙΝΑ, Αποστολία Ζαχαριάδη, Μαρία ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΥ, Μαρία ΠΑΠΑΔΑΚΗ, Γεώργιος Παράσχου, Ευθύμιος Αγγελούδης, Κατερίνα Οκάογλου, Χρυσάνθη ΓΚΟΛΙΑ, Ιωάννης Αλεξάκης, Ιωάννα Γιωτάκη, Σταυρούλλα Κυριάκου, Δημήτριος Καραμπίνας, Σεμνή Τριανταφυλλίδου, Νικόλαος

Φουρλεμάδης, Δημήτριος Γιαννακέλος, Γεώργιος Θεοδοσίου και Μεσερέτ Μελάκου. Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Χάσις Αχιλλέως είπε τα εξής: «θα προσπαθήσω να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα υψίστης σημασίας, αντικείμενο της Επιτροπής μας. Αρχίζω από το πιο πρόσφατο και φλέγον θέμα, αυτό των τρομοκρατικών επιθέσεων στις Η.Π., που έχει συγκλονίσει διεθνώς, ενώ εκατομμύρια ανθρώπων, ανά τον κόσμο, παρακολουθούν με κομμένη την ανάσα τις εξελίξεις. Οι Η.ΠΑ, κάνοντας τον τραγικό απολογισμό των θυμάτων, ετοιμάζονται να εισέλθει στην αντεπίθεση. Ας ελπίσουμε πως οι αντιδράσεις τους, καθώς και οι αντιδράσεις των συμμάχων, θα είναι μελετημένες, ώστε να κτυπήσουν την πραγματική ρίζα της τρομοκρατίας και να μην πληρώσει για άλλη μια φορά ο άμαχος αθώος κόσμος. Μπορούμε να πούμε πως «η μαύρη Τρίτη» αλλάζει τον κόσμο. Προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο; Οι επιπτώσεις είναι πάμπολλες και ποικίλες, είτε αυτές είναι άμεσες είτε μακροπρόθεσμες. Έχει πλέον δημιουργηθεί ένα κλίμα συγκινησιακής φόρτισης και ανασφάλειας, αφού, όπως καταδεικνύουν τα γεγονότα, όλα πλέον είναι δυνατά. Γιατί, όταν μια υπερδύναμη υφίσταται ένα τόσο ολέθριο πλήγμα, το σκηνικό αλλάζει, ώστε τίποτα να μην είναι το ίδιο με χθες. Επηρεάζεται ολόκληρη η υφήλιος, καθώς και ο Ελληνισμός. Τα πλοκάμια της τρομοκρατίας έχουν πλέον απλωθεί παντού. Δημιουργείται έτσι άμεση ανάγκη για συλλογικές προσπάθειες προς αποκοπή τους, προτού μας τυλίξουν και μας πνίξουν.

257

Επομένως, οι προσπάθειες μας θα πρέπει να στραφούν και στα προληπτικά μέτρα, καθώς και στην αντιμετώπιση τρομοκρατικών ενεργειών. Ο Ελληνισμός, εκτός του ότι απειλείται εξ Ανατολών, ενώ η εσωτερική και η διεθνής τρομοκρατία ελλοχεύει, καλείται να αντιμετωπίσει και ένα άλλο πρόβλημα, το πρόβλημα σία Βαλκάνια. Οι μεγάλες δυνάμεις, προσπαθώντας δήθεν για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατάφεραν να σπείρουν το θάνατο και την προσφυγιά, να δημιουργήσουν ατμόσφαιρες ουρανού και να επιφέρουν μια τόσο σοβαρή κρίση στην περιοχή. Το θέμα συνδέεται άμεσα με τον ελλαδικό χώρο, αφού και η (δια η Ελλάδα επικρίνεται για ανεπαρκή αντίδραση, ως ομόθηρη χώρα. Εξάλλου, η κάθε αποσταθεροποίηση στην περιοχή θα βλάψει τον Ελληνισμό. Επομένως, η Ελλάδα έχει καθήκον να συμβάλει στο να επέλθει σύντομα η σταθερότητα. Σημαντικό είναι, επίσης, και το θέμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Σκοπός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέκαθεν υπήρξε η διάδοση του ευρωπαϊκού πνεύματος, η δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, χωρίς πολέμους και ανισότητες και η ίδρυση μιας διεθνούς κοινότητας αξιών, όπου οι πολίτες θα απολαμβάνουν καλύτερη ποιότητα ζωής. Μπροστά στο όραμα της ενοποιημένης Ευρώπης, ο ελληνικός χώρος έχει μεγάλο ρόλο να διαδραματίσει. Αντικρίζουμε με θαυμασμό τις επιδόσεις της Ελλάδας σε πολλούς τομείς, οι οποίες την καθιστούν πιο ισχυρή και πιο σεβαστή στον ευρωπαϊκό χώρο. Η Κύπρος, ακολουθώντας το παράδειγμα της Ελλάδας, καταβάλλει όλες τις δυνάμεις της, ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την πρώτη φάση εισδοχής. Είναι σίγουρο ότι, εκτός των άλλων ωφελημάτων από την εισδοχή της, ενισχύεται η οντότητα της Κύπρου, ως κράτους και, εφ' όσον το έδαφος της θα είναι επέκταση του ευρωπαϊκού εδάφους, σίγουρα θα κυριαρχήσει ένα αίσθημα ασφάλειας έναντι των επιβουλών κατά της ακεραιότητας των Κυπρίων. Εξάλλου, πιο εύκολα θα επιλυθεί το κυπριακό πρόβλημα, όταν η Κύπρος είναι ενταγμένη στην Ενωμένη Ευρώπη, αφού θα είναι δύσκολο για την Τουρκία να κρατά διαιρεμένο ένα ευρωπαϊκό κράτος. Πόσο μάλλον, που και αυτή θα εντείνει τις

προσπάθειες της για να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επομένως, εισάγεται ένα εξίσου σημαντικό θέμα, «Τουρκία και Ευρωπαϊκή Ένωση». Τίθεται, έτσι, το ερώτημα: θα πρέπει ή όχι η Τουρκία να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πληροί τα κριτήρια ένταξης στο παρόν στάδιο; Σίγουρα όχι. Θα πρέπει πρώτα να αποκτήσει κάποια απαραίτητα στοιχεία, και πρωτίστως δημοκρατία, που σίγουρα απουσιάζει από την Τουρκία στο παρόν στάδιο. Γενικά, χρειάζεται να δεχθεί μεγάλες αλλαγές, ώστε να θεωρηθεί υποψήφια για ένταξη, γεγονός που θα βελτιώσει ακόμα και τις σχέσεις της με τον ελληνικό χώρο. Επί πλέον, πρέπει να δείξει τη διάθεση ότι δεν μένει στη διατήρηση του status quo στην Κύπρο, να δείξει, δηλαδή, καλή θέληση για επίλυση του Κυπριακού. Και ένα άλλο θέμα, το οποίο, ως Κύπρια, με αφορά άμεσα, «το Κυπριακό». Είναι αναμφισβήτητο γνωστή η παρούσα κατάσταση στο νησί, τα τουρκικά στρατεύματα να κατέχουν εδώ και 27 χρόνια το 39% του εδάφους του, με τη συνεχή καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τον εξαναγκαστικό διαχωρισμό Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Στο Κυπριακό εντάσσεται και ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο, αυτό των δικαιοδικών επαφών ή αλλιώς, η επαναπροσέγγιση. Ένα καθ' όλα ανθρώπινο θέμα, μα και εξίσου σημαντικό ως προς την εξεύρεση μιας δίκαιης για τις δύο κοινότητες λύσης. Μιας λύσης ομοσπονδιακής, με την οποία θα διασφαλίζονται τα δικαιώματα κάθε Κύπριου πολίτη, θα πρέπει ο κάθε Ελληνοκύπριος να συνειδητοποιήσει πως ό,τι συμβαίνει στην άλλη κοινότητα έχει άμεση επίδραση και σ' αυτόν. Επομένως, ειδικότερα, τώρα με το μαζικό ξενιτεμό Τουρκοκυπρίων και την ασταμάτητη ροή Τούρκων εποίκων στο νησί, η ανάγκη στήριξης τους από μέρους της ελληνοκυπριακής πλευράς γίνεται ακόμη εντονότερη. Είναι επιτέλους καιρός να εκλείψουν οι καχυποψίες, να σβήσει η προκατάληψη, να καταπολεμηθεί η προπαγάνδα και ενωμένοι Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, να αγωνισθούν για το κοινό τους μέλλον, για την κοινή τους πατρίδα. Μιλώντας για τις σύγχρονες εξελίξεις, δεν μπορεί, βέβαια, να παραλειφθεί το θέμα της παγκοσμιοποίησης, μιας πορείας στην οποία, ήδη, βρισκόμαστε ταξιδιώτες. Το αν η κατάληξη θα είναι μια δυτικότροπη ζωή, εμείς θα το κρίνουμε. Θα μπορούσαμε να διατηρήσουμε τον εθνικό μας χαρακτήρα, ώστε να μην καταλήξουμε απρόσωπες μάζες στα χέρια αυτών που κινούν τα νήματα. Άλλη μια πρόκληση για το νέο αιώνα, τον «αιώνα των προκλήσεων». Σχετικά με το σχήμα «ειρήνη πόλεμος», η ειρήνη είναι πρώτιστος όρος των διεθνών σχέσεων. Δίχως να πολυλογώ, θα αρκεστώ στα λόγια του Ηροδότου: «Κανείς δεν είναι τόσο ανόητος, ώστε να προτιμά τον πόλεμο από την ειρήνη». Μετά την αγόρευση της Εισηγήτριας, έλαβαν το λόγο οι προαναφερόμενοι Έφηβοι Βουλευτές, οι οποίοι διετύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών. Οι Έφηβοι Βουλευτές Χάρης Αχιλλέως, Μαρία Γαλάνη, Νικόλαος Σαντής, Τριανταφυλλιά Αυγερινάκη, ΞΑΝΘΟΥΛΗ, Χρήστος Παπάζογλου, Μαγδαληνή Τόπη, Γεώργιος Παράσχου, Χρυσάνθη ΓΚΟΛΙΑ, Ιωάννης Αλεξάκης, Χαρίλαος Βελάρης και Ιωάννης Λαυρεντιάδης διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Οι νέες αυτές προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές, ή απορρίφθηκαν, όπως αναλυτικά αναφέρονται στην Έκθεση της Επιτροπής. Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά πρόταση και στο σύνολο της κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα τα θέματα «Κρίση στα Βαλκάνια, ευρωπαϊκή ενοποίηση, τρίτος κόσμος, διεθνείς σχέσεις παγκοσμιοποίηση, διμερείς σχέσεις (ελληνοτουρκικά), ειρήνη πόλεμος, πυρηνικά, θητεία, εθνική ταυτότητα, μειονότητες, μετανάστευση πρόσφυγες, απόδημος ελληνισμός» έγιναν δεκτά, ομόφωνα. Το θέμα «κυπριακό» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία. ΕΚΘΕΣΗ Η Επιτροπή Εθνικής Έμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Κρίση στα Βαλκάνια, ευρωπαϊκή ενοποίηση, κυπριακό, τρίτος κόσμος, διεθνείς σχέσεις παγκοσμιοποίηση, διμερείς σχέσεις (ελληνοτουρκικά), ειρήνη πόλεμος, πυρηνικά, θητεία, εθνική ταυτότητα, μειονότητες, μετανάστευση πρόσφυγες, απόδημος ελληνισμός» της Σύνοσης των Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» ΣΤ' Σύνοδος 20002001, αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση που διατύπωσε η Εισηγήτρια Χάρις Αχιλλέως, καθώς και τις αγορεύσεις των μελών της, αποδέχθηκε τα παραπάνω θέματα και τις προτάσεις, κατ' αρχήν ομόφωνα, κατά πρόταση και στο σύνολο τους, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφιση τους από τη Βουλή των Εφήβων, με την προσθήκη των παρακάτω προτάσεων, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές.

1. Να ληφθούν προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας (ομόφωνα).
2. Να γίνει σταδιακά η παγκοσμιοποίηση, με τη δημιουργία ευρύτερων γεωγραφικών περιφερειών, ώστε να δημιουργηθεί σταδιακά μια παγκόσμια κοινωνία (κατά πλειοψηφία).
3. Να εφαρμοστούν οι όροι της Συνθήκης της Λωζάνης, για να παραχωρηθεί αυτονομία στην Ίμβρο και την Τένεδο (ομόφωνα).
4. Να ιδρυθεί Ταμείο Εθνικής Έμυνας για να ενδυναμωθεί η εθνική άμυνα της Ελλάδας (κατά πλειοψηφία).
5. Να παραχωρηθεί η βάση «ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ» της Πάφου για τη στάθμευση ελληνικών αεροπλάνων Ρ 16, τα οποία θα μπορούν να πλήξουν από εκεί την τουρκική ενδοχώρα (κατά πλειοψηφία).
6. Να κατασκευαστεί νέα βάση στο Ζύγι, για τον ελλιμενισμό σκαφών του Πολεμικού Ναυτικού (κατά πλειοψηφία).
7. Να συναφθούν στενοί δεσμοί φιλίας μεταξύ Ελλάδας και φιλικών χωρών, όπως η Κίνα, η Νότιος Αφρική και η Ινδία και να διοργανώνονται κοινές ασκήσεις με αυτές (κατά πλειοψηφία).
8. Να συγκροτηθεί μια συμμαχία ενάντια στο ΝΑΤΟ, ενάντια στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων (κατά πλειοψηφία).
9. Να μη γίνονται συχνές μεταθέσεις των στρατιωτικών και, όταν γίνονται, να λαμβάνονται υπόψη αντικειμενικά κριτήρια (ομόφωνα).
10. Να γίνουν μόνιμος θεσμός οι αδελφοποιήσεις των σχολείων της Ελλάδας με τα σχολεία της Κύπρου (για την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης στο κυπριακό πρόβλημα) (ομόφωνα).
11. Να χορηγείται στους αλλοδαπούς, μετά από συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις, ελληνική υπηκοότητα (ομόφωνα).
12. Να γίνεται η διδασκαλία των θρησκευτικών στους Πομάκους μαθητές από Πομάκους δασκάλους στην πομακική ή αραβική γλώσσα και όχι στην τουρκική (ομόφωνα).
13. Να κατασκευαστούν και άλλα σχολικά κτίρια στις περιοχές όπου ζουν Πομάκοι (κατά πλειοψηφία).
14. Να γίνει διαφώτιση του πομακικού πληθυσμού, σχετικά με την ιστορία τους και την ιστορία τη Ελλάδας, για να αποκτήσουν ελληνική συνείδηση (ομόφωνα).
15. Η εκπαίδευση των μαθητών του Απόδημου Ελληνισμού να ενισχυθεί με οπτικοακουστικό υλικό, για την καλύτερη γνωριμία του ελληνικού πολιτισμού και πατρίδας (ομόφωνα).
16. Να προέρχεται από τον Απόδημο Ελληνισμό ένα τμήμα του εκπαιδευτικού προσωπικού των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού (κατά πλειοψηφία).
17. Να γίνεται ενημέρωση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού για τις επαγγελματικές προοπτικές στην Ελλάδα (ομόφωνα).
18. Να αναγνωριστούν ως ομογενείς και οι μαθητές του Γυμνασίου και Λυκείου του Πατριαρχείου

Ιεροσολύμων (ομόφωνα). 19. Να ασκηθεί πάλι «βέτο» από την Ελλάδα για τη χρηματοδότηση της Τουρκίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση (ομόφωνα). 20. Να γίνει ένα οργανωμένο πρόγραμμα αξιοποίησης των σπουδασμένων ομογενών, διότι έχουν πολλές και σημαντικές γνώσεις (ομόφωνα). Δεν έγιναν δεκτές, κατά πλειοψηφία, οι προτάσεις των Εφήβων Βουλευτών: 1. Να υπάγονται οι μουσουλμάνοι δάσκαλοι στο Ελληνικό Δημόσιο για ένα χρόνο και, όταν δεν συμμορφώνονται με τις επιταγές της ελληνικής πολιτείας, να απολύονται και να μην επαναπροσλαμβάνονται. 2. Να θεωρείται απαραίτητο προσόν για τον επαναδιορισμό των μουσουλμάνων δασκάλων η παρακολούθηση επιμορφωτικών σεμιναρίων. Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 2001 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ